

Tento text slúži výlučne ako dokumentačný nástroj a nemá žiadny právny účinok. Inštitúcie Únie nenesú nijakú zodpovednosť za jeho obsah. Autentické verzie príslušných aktov vrátane ich preambúl sú tie, ktoré boli uverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie a ktoré sú dostupné na portáli EUR-Lex. Tieto úradné znenia sú priamo dostupné prostredníctvom odkazov v tomto dokumente

► B SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2008/98/ES

z 19. novembra 2008

o odpade a o zrušení určitých smerníc

(Text s významom pre EHP)

(Ú. v. ES L 312 22.11.2008, s. 3)

Zmenená a doplnená:

		Úradný vestník		
		Č.	Strana	Dátum
► M1	↓ NARIADENIE KOMISIE (EÚ) č. 1357/2014 z 18. decembra 2014,	L 365	89	19.12.2014
► M2	↓ SMERNICA KOMISIE (EÚ) 2015/1127 z 10. júla 2015,	L 184	13	11.7.2015
► M3	↓ NARIADENIE RADY (EÚ) 2017/997 z 8. júna 2017,	L 150	1	14.6.2017
► M4	↓ SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2018/851 z 30. mája 2018,	L 150	109	14.6.2018
► M5	↓ NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2023/1542 z 12. júla 2023	L 191	1	28.7.2023
► M6	↓ SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2025/1892 z 10. septembra 2025,	L 1892	1	26.9.2025

Opravená a doplnená:

- C1 ↓ [Korigendum, Ú. v. ES L 297, 13.11.2015, s. 9 \(2015/1127\)](#)
- C2 ↓ [Korigendum, Ú. v. ES L 042, 18.2.2017, s. 43 \(č. 1357/2014\)](#)
- C3 ↓ [Korigendum, Ú. v. ES L 289, 10.11.2022, s. 34 \(2008/98/ES\)](#)
- C4 ↓ [Korigendum, Ú. v. ES L 90243, 17.4.2024, s. 1 \(2023/1542\)](#)

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2008/98/ES

z 19. novembra 2008

o odpade a o zrušení určitých smerníc

(Text s významom pre EHP)

KAPITOLA I

PREDMET ÚPRAVY, ROZSAH PÔSOBNOSTI A VYMEDZENIE POJMOV

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

Táto smernica ustanovuje opatrenia na ochranu životného prostredia a zdravia ľudí predchádzaním alebo znižovaním vzniku odpadu, nepriaznivých vplyvov vzniku odpadu a nakladania s ním a znižovaním celkových vplyvov využívania zdrojov a zvyšovaním efektívnosti takéhoto využívania, ktoré sú kľúčové na prechod na obehové hospodárstvo a na zaručenie dlhodobej konkurencieschopnosti Únie.

Článok 2

Vyňatie z rozsahu pôsobnosti

1. Z rozsahu pôsobnosti tejto smernice sa vynímajú:

- a) plynné odpady vypúšťané do ovzdušia a oxid uhličitý zachytávaný a prepravovaný na účely geologického ukladania a geologicky ukladaný v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/31/ES (¹);

- b) pôda (*in situ*) vrátane nevykopanej kontaminovanej pôdy a budov trvalo spojených s pôdou;
- c) nekontaminovaná pôda a iný prirodzene sa vyskytujúci materiál vykopaný počas stavebných prác, ak je isté, že sa materiál použije na účely výstavby v prirodzenom stave na mieste, na ktorom sa vykopal;

- d) rádioaktívny odpad;
- e) vyradené výbušniny;
- f) fekálne látky, ak sa na ne nevzťahuje odsek 2 písm. b), slama alebo iný prírodný poľnohospodársky alebo lesnícky materiál, ktorý nie je nebezpečný a používa sa v poľnohospodárstve, lesníctve alebo na výrobu energie z takejto biomasy procesmi alebo spôsobmi, ktoré nepoškodzujú životné prostredie ani neohrozujú zdravie ľudí.

2. Z rozsahu pôsobnosti tejto smernice sa do tej miery, v akej sa na ne vzťahujú iné právne predpisy Spoločenstva, vynímajú:

- a) odpadové vody;
- b) živočíšne vedľajšie produkty vrátane spracovaných produktov, na ktoré sa vzťahuje nariadenie (ES) č. 1774/2002, okrem tých, ktoré sú určené na spaľenie, skládkovanie alebo použitie v zariadeniach na výrobu bioplynu alebo kompostu;
- c) telá zvierat, ktoré uhynuli iným spôsobom ako porážkou vrátane zvierat zabitých na účely eradikácie epizootických chorôb a ktoré sú likvidované v súlade s nariadením (ES) č. 1774/2002;
- d) odpad vznikajúci pri prieskume, ťažbe, spracovaní a skladovaní nerastných surovín a pri práci v lomoch, na ktorý sa vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/21/ES z 15. marca 2006 o nakladaní s odpadom z ťažobného priemyslu (²);

▼M4↓

- e) látky, ktoré sú určené na použitie ako krmné suroviny, ako sa vymedzujú v článku 3 ods. 2 písm. g) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 (³), a ktoré nepozostávajú z vedľajších živočíšnych produktov ani ich neobsahujú.

▼B↓

3. Bez toho, aby bolo dotknuté dodržiavanie povinností podľa iných príslušných právnych predpisov Spoločenstva sa sedimenty premiestňované v rámci povrchových vôd na účely vodohospodárstva a riadenia vodných tokov alebo na zabránenie záplavám alebo zmiernenie účinkov povodní a súch alebo na rekultiváciu pôdy vynímajú z rozsahu pôsobnosti tejto smernice, ak sa preukáže, že sedimenty nie sú nebezpečné.

4. Osobitné pravidlá pre konkrétne prípady alebo pravidlá dopĺňajúce pravidlá tejto smernice o nakladaní s určitými kategóriami odpadov možno ustanoviť v samostatných smerniciach.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

- 1. „odpad“ je každá látka alebo vec, ktorej sa držiteľ zbavuje, chce sa jej zbaviť, alebo je povinný sa jej zbaviť;

2. „nebezpečný odpad“ je odpad, ktorý má jednu alebo viac nebezpečných vlastností uvedených v prílohe III;

▼M4 ↓

- 2a. „odpad, ktorý nie je nebezpečný“ je odpad, na ktorý sa nevzťahuje bod 2;

- 2b. „komunálny odpad“ je:

- a) zmesový odpad a oddelene vyzbieraný odpad z domácností vrátane papiera a lepenky, skla, kovov, plastov, biologického odpadu, dreva, textílií, obalov, odpadu z elektrických a elektronických zariadení, použitých batérií a akumulátorov a objemného odpadu vrátane matracov a nábytku;
- b) zmesový odpad a oddelene vyzbieraný odpad z iných zdrojov, ak je takýto odpad svojím charakterom a zložením podobný odpadu z domácností.

Komunálny odpad nezahŕňa odpad z výroby, poľnohospodárstva, lesného hospodárstva, rybárstva, septikov a kanalizačnej siete a čistiarní vrátane čistiarenského kalu, starých vozidiel alebo stavebného a demolačného odpadu.

Týmto vymedzením nie je dotknuté rozdelenie zodpovednosti za nakladanie s odpadom medzi verejnými a súkromnými subjektmi;

- 2c. „stavebný a demolačný odpad“ je odpad vznikajúci stavebnými a demolačnými činnosťami;

▼B ↓

3. „odpadové oleje“ sú všetky minerálne alebo syntetické mazacie alebo priemyselné oleje, ktoré už nie sú vhodné na použitie, na ktoré boli pôvodne určené, ako napr. použité oleje pre spaľovacie motory a prevodové oleje, mazacie oleje, oleje do turbín a hydraulické oleje;

▼M4 ↓

4. „biologický odpad“ je biologicky rozložiteľný odpad zo záhrad a parkov, potravinový a kuchynský odpad z domácností, kancelárií, reštaurácií, veľkoobchodu, jedální, stravovacích a maloobchodných zariadení a porovnateľný odpad z potravinárskych závodov;

▼M4 ↓

- 4a. „potravinový odpad“ sú všetky potraviny vymedzené v článku 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 (⁴), ktoré sa stali odpadom;

▼M6 ↓

4b. „výrobca textilných, s textíliami súvisiacich alebo obuvníckych výrobkov uvedených v prílohe IVc“ je každý výrobca, dovozca alebo distribútor alebo iná fyzická alebo právnická osoba, ktorá bez ohľadu na použitú techniku predaja vrátane zmlúv uzavretých na diaľku v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 7 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ (⁵) buď:

- a) je usadená v členskom štáte a vyrába textilné, s textíliami súvisiace alebo obuvnícke výrobky uvedené v prílohe IVc pod svojím vlastným menom alebo ochrannou známkou, alebo ich dáva navrhovať alebo vyrábať a po prvýkrát ich dodáva pod vlastným menom alebo ochrannou známkou na území uvedeného členského štátu;
- b) je usadená v členskom štáte a ďalej predáva na území uvedeného členského štátu pod svojím vlastným menom alebo ochrannou známkou textilné, s textíliami súvisiace alebo obuvnícke výrobky uvedené v prílohe IVc vyrobené inými hospodárskymi subjektmi, pričom sa na týchto výrobkoch neuvádza názov, značka ani ochranná známka takýchto iných hospodárskych subjektov;
- c) je usadená v členskom štáte a po prvýkrát dodáva na území uvedeného členského štátu na profesionálnom základe textilné, s textíliami súvisiace alebo obuvnícke výrobky uvedené v prílohe IVc z iného členského štátu alebo z tretej krajiny, alebo
- d) predáva v členskom štáte textilné, s textíliami súvisiace alebo obuvnícke výrobky uvedené v prílohe IVc formou zmlúv uzatváraných na diaľku priamo koncovým používateľom, či už sú alebo nie sú súkromnými domácnosťami, a je usadená v inom členskom štáte alebo v tretej krajine.

„výrobca textilných, s textíliami súvisiacich alebo obuvníckych výrobkov uvedených v prílohe IVc“ nezahŕňa výrobcov, dovozcov ani distribútorov či iné fyzické alebo právnické osoby, ktoré na trh dodávajú použité textilné, s textíliami súvisiace alebo obuvnícke výrobky uvedené v prílohe IVc posúdené ako vhodné na opätovné použitie alebo textilné, s textíliami súvisiace alebo obuvnícke výrobky uvedené v prílohe IVc získané z takýchto použitých výrobkov alebo odpadových výrobkov, alebo z ich častí, ani samostatne zárobkovo činných krajčírov vyrábajúcich personalizované výrobky;

4c. „sprístupnenie na trhu“ je každá dodávka textilného, s textíliami súvisiaceho alebo obuvníckeho výrobku uvedeného v prílohe IVc určeného na distribúciu alebo používanie na trhu členského štátu v rámci obchodnej činnosti, či už odplatne alebo bezodplatne;

4d. „organizácia zodpovednosti výrobcov“ je právnická osoba, ktorá finančne alebo finančne a prevádzkovo organizuje plnenie povinností vyplývajúcich z rozšírenej zodpovednosti výrobcu v mene výrobcov;

4e. „online platforma“ je online platforma v zmysle vymedzenia v článku 3 písm. i) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/2065 (⁶);

- 4f. „poskytovateľ logistických služieb“ je poskytovateľ logistických služieb v zmysle vymedzenia v článku 3 bode 11 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1020 (⁷);
- 4g. „spotrebiteľ“ je každá fyzická osoba konajúca na účely, ktoré sú mimo rámca jej obchodnej, podnikateľskej, remeselnej alebo profesijnej činnosti;
- 4h. „koncový používateľ“ je koncový používateľ v zmysle vymedzenia v článku 3 bode 21 nariadenia (EÚ) 2019/1020;
- 4i. „subjekt sociálneho hospodárstva“ je súkromnoprávny subjekt, ktorý poskytuje tovar alebo služby a pôsobí v súlade s týmito zásadami:
- a) prednosť ľudí a sociálnych alebo environmentálnych cieľov pred ziskom;
 - b) opätovné investovanie všetkého alebo väčšiny zisku a prebytkov s cieľom ďalej plniť svoje sociálne alebo environmentálne ciele a vykonávať činnosti v záujme svojich členov alebo používateľov, alebo spoločnosti ako celku a
 - c) demokratické alebo participatívne riadenie;
- 4j. „nepredaný spotrebný výrobok“ je nepredaný spotrebný výrobok v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 37 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/1781 (⁸);

▼B ↓

5. „pôvodca odpadu“ je každý, koho činnosťou vzniká odpad (pôvodný pôvodca odpadu), alebo každý, kto vykonáva predbežnú úpravu, zmiešavanie alebo iné činnosti, ktorých výsledkom je zmena povahy alebo zloženia tohto odpadu;
6. „držiteľ odpadu“ je pôvodca odpadu alebo fyzická osoba alebo právnická osoba, u ktorej sa odpad nachádza;
7. „obchodník“ je každý podnik, ktorý koná ako príkazca pri kúpe a následnom predaji odpadu, vrátane takých obchodníkov, ktorí tento odpad nemajú fyzicky v držbe;
8. „sprostredkovateľ“ je každý podnik, ktorý organizuje zhodnocovanie alebo zneškodňovanie odpadu v mene iných osôb, vrátane takých sprostredkovateľov, ktorí tento odpad nemajú fyzicky v držbe;

▼M4 ↓

9. „nakladanie s odpadom“ je zber, preprava, zhodnocovanie (vrátane triedenia) a zneškodňovanie odpadu vrátane dohľadu nad takýmito činnosťami a nasledujúcej starostlivosti o miesta zneškodňovania a zahŕňa konanie obchodníka alebo sprostredkovateľa;

▼B ↓

10. „zber“ je zhromažďovanie odpadu vrátane predbežného triedenia a dočasného uloženia odpadu na účely prepravy do zariadenia na spracovanie odpadov;

11. „triedený zber“ je zber, pri ktorom sa tok odpadu delí podľa typu a charakteru odpadu, aby sa uľahčilo špecifické spracovanie;
12. „predchádzanie vzniku“ sú opatrenia, ktoré sa prijímajú predtým, ako sa látka, materiál alebo výrobok stane odpadom, a ktoré znižujú:
 - a) množstvo odpadu aj prostredníctvom opätovného použitia výrobkov alebo predĺženia životnosti výrobkov;
 - b) nepriaznivé vplyvy vzniknutého odpadu na životné prostredie a zdravie ľudí; alebo

▼M4 ↓

- c) obsah nebezpečných látok v materiáloch a výrobkoch;

▼B ↓

13. „opätovné použitie“ je akákoľvek činnosť, pri ktorej sa výrobky alebo zložky, ktoré nie sú odpadom, znova použijú na ten istý účel, na aký boli určené;
14. „spracovanie“ sú činnosti zhodnocovania alebo zneškodňovania vrátane prípravy pred zhodnocovaním alebo zneškodňovaním;
15. „zhodnocovanie“ je akákoľvek činnosť, ktorej hlavným výsledkom je prospešné využitie odpadu, ktorý nahradí iné materiály, ktoré by sa inak použili na splnenie určitej funkcie, alebo pripravenosť odpadu na plnenie tejto funkcie v závode alebo v širšom hospodárstve. Príloha II stanovuje neúplný zoznam činností zhodnocovania;

▼M4 ↓

- 15a. „materiálové zhodnocovanie“ je akákoľvek činnosť zhodnocovania okrem energetického zhodnocovania a opätovného spracovania na materiály, ktoré sa majú použiť ako palivo alebo iné prostriedky výroby energie. Patrí sem okrem iného príprava na opätovné použitie, recyklácia a spätné zasypávanie;

▼B ↓

16. „príprava na opätovné použitie“ sú činnosti zhodnocovania súvisiace s kontrolou, čistením alebo opravou, pri ktorej sa výrobky alebo zložky výrobkov, ktoré sa stali odpadom, pripravujú, aby sa opätovne použili bez akéhokoľvek iného predbežného spracovania;
17. „recyklácia“ je každá činnosť zhodnocovania, ktorou sa odpadové materiály opätovne spracujú na výrobky, materiály alebo látky určené na pôvodný účel alebo na iné účely. Zahŕňa opätovné spracovanie organického materiálu, ale nezahŕňa energetické zhodnocovanie a opätovné spracovanie na materiály, ktoré sa majú použiť ako palivo alebo na činnosti spätného zasypávania;

▼M4 ↓

- 17a. „spätné zasypávanie“ je akákoľvek činnosť zhodnocovania, pri ktorej sa vhodný odpad, ktorý nie je nebezpečný, používa na účely rekultivácie vo vytŕažených oblastiach alebo na technické účely pri terénnych úpravách. Odpad používaný na spätné zasypávanie musí nahradiť neodpadové materiály, musí byť vhodný na uvedené účely a použitý iba v množstve, ktoré je nevyhnutné na dosiahnutie uvedených účelov;

18. „regenerácia odpadových olejov“ je každá činnosť recyklácie, pri ktorej možno rafináciou odpadových olejov vyrobiť základné oleje, najmä odstránením kontaminantov, produktov oxidácie a prísad, ktoré takéto oleje obsahujú;
19. „zneškodňovanie“ je každá činnosť, ktorá nie je zhodnocovaním, i v prípade, ak je druhotným výsledkom činnosti spätné získanie látok alebo energie. Príloha I stanovuje neúplný zoznam činností zneškodňovania;
20. „najlepšie dostupné techniky“ sú najlepšie dostupné techniky, ako sú vymedzené v článku 2 ods. 11 smernice 96/61/ES;

21. „systém rozšírenej zodpovednosti výrobcov“ je súbor opatrení prijatých členskými štátmi, ktorými zabezpečia, aby výrobcovia výrobkov mali finančnú alebo finančnú a organizačnú zodpovednosť za fázu životného cyklu výrobku týkajúcu sa nakladania s odpadom.

Článok 4

Hierarchia odpadového hospodárstva

1. V právnych predpisoch a politikách, ktoré sa týkajú predchádzania vzniku odpadu a nakladania s odpadom, sa ako poradie priorit uplatňuje táto hierarchia odpadového hospodárstva:

- predchádzanie vzniku;
- príprava na opätovné použitie;
- recyklácia;
- iné zhodnocovanie, napr. energetické zhodnocovanie; a
- zneškodňovanie.

2. Pri uplatňovaní hierarchie odpadového hospodárstva uvedenej v odseku 1 prijímú členské štáty opatrenia na podporu možností, ktoré poskytujú najlepší celkový environmentálny výsledok. To si môže vyžadovať odklon určitých odpadových tokov od hierarchie, ak je to odôvodnené úvahami o životnom cykle vo vzťahu k celkovým vplyvom vzniku a nakladania s takýmto odpadom.

Členské štáty zabezpečia, aby bol rozvoj právnych predpisov a politiky v oblasti odpadov plne transparentným procesom v duchu existujúcich vnútroštátnych pravidiel o konzultovaní a zapojení občanov a iných zúčastnených strán.

Členské štáty zohľadnia všeobecné zásady ochrany životného prostredia, ako sú zásada obozretnosti a zásada trvalej udržateľnosti, technickú uskutočniteľnosť a ekonomickú životaschopnosť, ochranu zdrojov, ako aj celkové vplyvy na životné prostredie a zdravie ľudí a hospodárske a sociálne vplyvy v súlade s článkami 1 a 13.

▼M4 ↓

3. Členské štáty využívajú hospodárske nástroje a ďalšie opatrenia na poskytovanie stimulov na uplatňovanie hierarchie odpadového hospodárstva, ako sú napríklad tie, ktoré sú uvedené v prílohe IVa, alebo ďalšie vhodné nástroje a opatrenia.

▼B ↓

Článok 5

Vedľajšie produkty

▼M4 ↓

1. Členské štáty prijímú vhodné opatrenia, ktorými zabezpečia, aby sa látka alebo vec, ktorá je výsledkom výrobného procesu, ktorého prvotným účelom nie je výroba danej látky alebo veci, nepovažovala za odpad, ale za vedľajší produkt v prípadoch, keď sú splnené tieto podmienky:

▼B ↓

- a) ďalšie používanie látky alebo veci je isté;
- b) látka alebo vec sa môže použiť priamo bez ďalšieho spracovania iného ako bežný priemyselný postup;
- c) látka alebo vec sa vyrába ako neoddeliteľná súčasť výrobného procesu; a
- d) ďalšie použitie je zákonné, t.j. látka alebo vec spĺňa všetky relevantné požiadavky pre konkrétne použitie z hľadiska výrobku, ochrany životného prostredia a zdravia a nepovedie k celkovým nepriaznivým vplyvom na životné prostredie alebo zdravie ľudí.

▼M4 ↓

2. Komisia môže prijať vykonávacie akty s cieľom stanoviť podrobné kritériá jednotného uplatňovania podmienok stanovených v odseku 1 na konkrétne látky alebo veci.

Uvedené podrobné kritériá zabezpečia vysokú úroveň ochrany životného prostredia a zdravia ľudí a uľahčia zmysluplné a racionálne využívanie prírodných zdrojov.

Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 39 ods.

2 Pri prijímaní uvedených vykonávacích aktov musí Komisia vychádzať z najprísnejších a environmentálne ochranných kritérií, ktoré členské štáty prijali v súlade s odsekom 3 tohto článku, a pri vypracúvaní podrobných kritérií uprednostniť reprodukovateľné postupy priemyselnej symbiôzy.

▼M4 ↓

3. Ak nie sú stanovené kritériá na úrovni Únie podľa odseku 2, členské štáty môžu stanoviť podrobné kritériá uplatňovania podmienok stanovených v odseku 1 na konkrétne látky alebo veci.

Členské štáty oznámia Komisii uvedené podrobné kritériá v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1535 (⁹) v prípadoch, v ktorých sa to v uvedenej smernici vyžaduje.

Článok 6

Stav konca odpadu

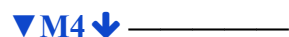

1. Členské štáty prijímú vhodné opatrenia, ktorými zabezpečia, aby sa odpad, pri ktorom sa vykonala činnosť recyklácie alebo iného zhodnocovania, prestal považovať za odpad, ak spĺňa tieto podmienky:

a) látka alebo vec sa má použiť na špecifické účely;

- b) pre túto látku alebo vec existuje trh alebo je po nej dopyt;
- c) látka alebo vec spĺňa technické požiadavky na špecifické účely a spĺňa existujúce právne predpisy a normy uplatniteľné na výrobky; a
- d) použitie látky alebo veci nepovedie k celkovým nepriaznivým vplyvom na životné prostredie alebo zdravie ľudí.

2. Komisia monitoruje vývoj vnútroštátnych kritérií stavu konca odpadu v členských štátoch a na základe toho posudzuje potrebu vypracovať kritériá pre celú Úniu. Na tento účel a tam, kde je to vhodné, Komisia prijme vykonávacie akty s cieľom stanoviť podrobné kritériá jednotného uplatňovania podmienok stanovených v odseku 1 na určité druhy odpadu.

Uvedenými podrobnými kritériami sa zabezpečí vysoká úroveň ochrany životného prostredia a zdravia ľudí a podporí sa zmysluplné a racionálne využívanie prírodných zdrojov. Musia zahŕňať:

- a) povolený odpadový vstupný materiál pre činnosť zhodnocovania;
- b) dovoľené postupy a techniky spracovania;
- c) kvalitatívne kritériá pre materiály stavu konca odpadu, ktoré sú výsledkom činnosti zhodnocovania v súlade s uplatniteľnými normami pre výrobky vrátane limitných hodnôt pre znečisťujúce látky, ak je to nevyhnutné;
- d) požiadavky na systémy riadenia s cieľom preukázať súlad s kritériami stavu konca odpadu vrátane požiadaviek na kontrolu kvality, vnútorné monitorovanie a certifikáciu, ak je to vhodné, a
- e) požiadavku na vyhlásenie zhody.

Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 39 ods. 2.

Pri prijímaní uvedených vykonávacích aktov Komisia musí zohľadniť príslušné kritériá stanovené členskými štátmi v súlade s odsekom 3 a musí vychádzať z tých najprísnejších a environmentálne ochranných kritérií.

3. Ak nie sú stanovené kritériá na úrovni Únie podľa odseku 2, členské štáty môžu stanoviť podrobné kritériá uplatňovania podmienok stanovených v odseku 1 na určité druhy odpadu. Uvedené podrobné kritériá zohľadnia všetky prípadné nepriaznivé vplyvy látky alebo veci na životné prostredie a zdravie ľudí a musia spĺňať požiadavky stanovené v odseku 2 písm. a) až e).

Členské štáty oznámia uvedené kritériá Komisii v súlade so smernicou (EÚ) 2015/1535/ES v prípadoch, keď sa to v uvedenej smernici vyžaduje.

4. Ak nie sú stanovené kritériá na úrovni Únie podľa odseku 2 ani na vnútroštátnej úrovni podľa odseku 3, členský štát môže v jednotlivých prípadoch rozhodnúť, že určitý odpad prestal byť odpadom, alebo prijať vhodné opatrenia na overenie, či určitý odpad prestal byť odpadom, a to na základe podmienok stanovených v odseku 1, a v prípade potreby zohľadniť požiadavky stanovené v odseku 2 písm. a) až e) a limitné hodnoty znečisťujúcich látok a všetky možné negatívne vplyvy na životné prostredie a zdravie ľudí. Takéto rozhodnutia v jednotlivých prípadoch nemusia byť v súlade so smernicou (EÚ) 2015/1535 oznámené Komisii.

Členské štáty môžu informácie o rozhodnutiach v jednotlivých prípadoch a o výsledkoch overovania príslušnými orgánmi sprístupniť verejnosti elektronickými prostriedkami.

▼M4↓

5. Fyzická alebo právnická osoba, ktorá:

- a) prvýkrát použije materiál, ktorý prestal byť odpadom a nebol umiestnený na trh, alebo
- b) umiestni materiál na trh prvýkrát po tom, ako prestal byť odpadom,

musí zabezpečiť, aby materiál spĺňal príslušné požiadavky podľa uplatniteľných právnych predpisov pre chemické látky a výrobky. Podmienky stanovené v odseku 1 musia byť splnené ešte pred tým, ako sa na materiál, ktorý prestal byť odpadom, začnú uplatňovať právne predpisy o chemických látkach a výrobkoch.

▼B↓

Článok 7

Zoznam odpadov

►M4 ↓ 1. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 38a prijímať delegované akty s cieľom doplniť túto smernicu zavedením a preskúmaním zoznamu odpadov v súlade s odsekmi 2 a 3 tohto článku. ◀ Zoznam odpadov zahŕňa nebezpečný odpad a zohľadňuje pôvod a zloženie odpadu a v potrebných prípadoch i limitné hodnoty koncentrácie nebezpečných látok. Zoznam odpadov je záväzný z hľadiska určenia odpadu, ktorý sa má považovať za nebezpečný odpad. Zahrnutie látky alebo veci do zoznamu neznamena, že je odpadom za každých okolností. Látka alebo vec sa

považuje za odpad, iba ak zodpovedá vymedzeniu pojmu v článku 3 bode 1.

▼M4 ↓

2. Členský štát môže považovať odpad za nebezpečný odpad, i keď sa na zozname odpadov neuvádza ako nebezpečný, ak má jednu alebo viaceré vlastnosti uvedené v prílohe III. Členský štát bezodkladne oznámi akékoľvek takéto prípady Komisii a poskytne jej všetky relevantné informácie. Na základe prijatých oznámení sa zoznam preskúma, aby sa rozhodlo o jeho úprave.

▼B ↓

3. Ak členský štát môže predložiť dôkaz, že konkrétny odpad, ktorý je uvedený na zozname ako nebezpečný, nemá žiadnu z vlastností uvedených v prílohe III, môže považovať tento odpad za odpad, ktorý nie je nebezpečný. Členský štát bezodkladne oznámi Komisii akékoľvek takéto prípady a poskytne jej potrebné dôkazy. Na základe prijatých oznámení sa zoznam preskúma, aby sa rozhodlo o jeho úprave.

4. Zmena klasifikácie nebezpečného odpadu na odpad, ktorý nie je nebezpečný, sa nesmie dosiahnuť riedením ani zmiešaním odpadu s cieľom znížiť pôvodnú koncentráciu znečisťujúcich látok na úroveň, ktorá je nižšia ako hranica na označenie odpadu za nebezpečný.

▼M4 ↓ —————

▼B ↓

6. Členské štáty môžu za odpad, ktorý nie je klasifikovaný ako nebezpečný, považovať odpad, ktorý je v súlade so zoznam uvedeným v odseku 1.

7. Komisia zabezpečí, aby bol zoznam odpadu a revízia tohto zoznamu v náležitom súlade so zásadami jasnosti, zrozumiteľnosti a prístupnosti pre používateľov, najmä malé a stredné podniky (MSP).

KAPITOLA II

VŠEOBECNÉ POŽIADAVKY

Článok 8

Rozšírená zodpovednosť výrobcu

1. S cieľom posilniť opätovné využívanie a predchádzanie vzniku odpadu, jeho recykláciu a iné zhodnocovanie môžu členské štáty prijať legislatívne alebo nelegislatívne opatrenia, aby zabezpečili, že každá fyzická alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojej profesionálnej činnosti vyvíja, vyrába, spracúva, upravuje alebo dováža výrobky (výrobca výrobkov) má rozšírenú zodpovednosť výrobcu.

Takéto opatrenia môžu zahŕňať prijatie vrátených výrobkov a odpadu, ktorý zostane po použití týchto výrobkov, ako aj nasledujúce nakladanie s odpadom a finančnú zodpovednosť za takéto činnosti. Ďalej môžu zahŕňať zavedenie povinnosti uverejňovať informácie týkajúce sa rozsahu, v akom je daný výrobok opätovne použiteľný a recyklovateľný.

▼M4 ↓

Ak takéto opatrenia zahŕňajú zavedenie systémov rozšírenej zodpovednosti výrobcov, uplatňujú sa

všeobecné minimálne požiadavky stanovené v článku 8a.

Členské štáty môžu rozhodnúť o tom, že výrobcovia výrobkov, ktorí z vlastnej vôle prevezmú finančnú alebo finančnú a organizačnú zodpovednosť za fázu životného cyklu výrobku týkajúcu sa nakladania s odpadom, by mali uplatňovať niektoré alebo všetky všeobecné minimálne požiadavky stanovené v článku 8a.

▼M4↓

2. Členské štáty môžu prijať vhodné opatrenia na podporu dizajnu výrobkov a zložiek výrobkov, ktorými sa zníži ich environmentálny vplyv a vznik odpadu počas výroby a nasledujúceho používania výrobkov a zabezpečí sa, že zhodnocovanie a zneškodňovanie výrobkov, ktoré sa stali odpadom, sa uskutočňuje v súlade s článkami 4 a 13.

Takéto opatrenia môžu okrem iného slúžiť na podporu vývoja, výroby a uvádzania na trh výrobkov a zložiek výrobkov, ktoré sú vhodné na viacnásobné použitie, obsahujú recyklované materiály, sú trvanlivé z technického hľadiska a ľahko opraviteľné a ktoré sú po tom, ako sa stanú odpadom, vhodné na prípravu na opätovné použitie a recykláciu s cieľom umožniť správne uplatňovanie hierarchie odpadového hospodárstva. V opatreniach sa musí zohľadňovať vplyv výrobkov počas celého ich životného cyklu, hierarchia odpadového hospodárstva, a tam, kde je to vhodné, potenciál viacnásobnej recyklácie.

▼B↓

3. Pri uplatňovaní rozšírenej zodpovednosti výrobcu zohľadňujú členské štáty technickú uskutočniteľnosť a ekonomickú životaschopnosť a celkové vplyvy na životné prostredie, zdravie ľudí a sociálnu oblasť a rešpektujú pritom potrebu zabezpečiť riadne fungovanie vnútorného trhu.

4. Rozšírená zodpovednosť výrobcu sa uplatňuje bez toho, aby bola dotknutá zodpovednosť za nakladanie s odpadom ustanovená v článku 15 ods. 1, a bez toho, aby boli dotknuté platné osobitné právne predpisy o tokoch odpadu a konkrétnych produktoch.

▼M4↓

5. Komisia organizuje výmenu informácií medzi členskými štátmi a aktérmi zapojenými do systémov rozšírenej zodpovednosti výrobcov o praktickom vykonávaní všeobecných minimálnych požiadaviek stanovených v článku 8a. Patrí sem, okrem iného, výmena informácií o najlepších postupoch na zabezpečenie primeraného riadenia, cezhraničnej spolupráce týkajúcej sa systémov rozšírenej zodpovednosti výrobcov a hladkého fungovania vnútorného trhu, o organizačných prvkoch a monitorovaní organizácií vykonávajúcich povinnosti rozšírenej zodpovednosti výrobcov v mene výrobcov výrobkov, o úprave finančných príspevkov, o výbere prevádzkovateľov odpadového hospodárstva a o predchádzaní znečisťovania odpadom. Komisia uverejní výsledky výmeny informácií a môže poskytnúť usmernenia týkajúce sa týchto a ďalších podstatných prvkov.

Komisia po konzultácii s členskými štátmi zverejní usmernenia pre oblasť cezhraničnej spolupráce týkajúcej sa systémov rozšírenej zodpovednosti výrobcov a pre úpravu finančných príspevkov uvedených v článku 8a ods. 4 písm. b).

Tam, kde je to potrebné, môže Komisia, aby sa predišlo narušeniu vnútorného trhu, prijať vykonávacie akty s cieľom stanoviť kritériá jednotného uplatňovania článku 8a ods. 4 písm. b) ale

bez toho, aby presne určila výšku príspevkov. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 39 ods. 2.

Článok 8a

Všeobecné minimálne požiadavky na systémy rozšírenej zodpovednosti výrobcov

1. Ak sú zriadené systémy rozšírenej zodpovednosti výrobcov v súlade s článkom 8 ods. 1, ako aj podľa iných právnych predpisov Únie, členské štáty:
 - a) jednoznačne vymedzia úlohy a zodpovednosť všetkých relevantných zapojených aktérov vrátane výrobcov výrobkov, ktorí umiestňujú výrobky na trh v členskom štáte, organizácií vykonávajúcich povinnosti rozšírenej zodpovednosti výrobcov v ich mene, súkromných alebo verejných subjektov pôsobiach v oblasti nakladania s odpadom, miestnych orgánov a v prípade potreby aj prevádzkovateľov odpadového hospodárstva a prípravy na opätovné použitie a sociálnych podnikov;
 - b) v súlade s hierarchiou odpadového hospodárstva stanovujú ciele v oblasti odpadového hospodárstva zamerané na dosiahnutie aspoň kvantitatívnych cieľov relevantných pre systém rozšírenej zodpovednosti výrobcov, ako sa stanovuje v tejto smernici, smerniciach 94/62/ES, 2000/53/ES a 2006/66/ES a v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2012/19/EÚ (¹⁰), a stanovujú ďalšie kvantitatívne a/alebo kvalitatívne ciele, ktoré sú považované za relevantné pre systém rozšírenej zodpovednosti výrobcov;
 - c) zabezpečia zavedenie systému podávania správ s cieľom zhromažďovať údaje o výrobkoch umiestnených na trh členského štátu výrobcami výrobkov, na ktorých sa vzťahuje rozšírená zodpovednosť výrobcov, a údaje o zbere a spracovaní odpadu z uvedených výrobkov a v prípade potreby špecifikujú toky odpadových materiálov, ako aj ostatné údaje relevantné na účely písmena b);
 - d) zabezpečia rovnaké zaobchádzanie s výrobcami výrobkov bez ohľadu na ich pôvod alebo veľkosť a bez neúmerne vysokého regulačného zaťaženia výrobcov malých množstiev výrobkov vrátane malých a stredných podnikov.
2. Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia, ktorými zabezpečia, aby držiteľia odpadu, na ktorých sú zacielené systémy rozšírenej zodpovednosti výrobcov zriadené podľa článku 8 ods. 1, boli informovaní o opatreniach na predchádzanie vzniku odpadu, strediskách pre opätovné použitie a prípravu na opätovné použitie, o systémoch spätného zberu a zberu odpadu a o predchádzaní znečisťovania odpadom. Členské štáty takisto prijímajú opatrenia na vytvorenie stimulov pre držiteľov odpadu, aby prevzali svoju zodpovednosť a odovzdávali svoj odpad do zavedených systémov triedeného zberu, predovšetkým, vo vhodných prípadoch, v podobe ekonomických stimulov alebo predpisov.
3. Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby výrobca výrobkov alebo organizácia vykonávajúca povinnosti vyplývajúce z rozšírenej zodpovednosti výrobcov v mene výrobcov výrobkov:

- a) mali jasne vymedzený rozsah pôsobnosti vzhľadom na zemepisné územie, výrobky a materiály bez obmedzenia týchto oblastí len na tie, v ktorých je zber a nakladanie s odpadom najviac ziskové;
- b) poskytovali primeranú dostupnosť systémov zberu odpadu v rámci oblastí uvedených v písmene a);
- c) mali nevyhnutné finančné prostriedky alebo finančné a organizačné prostriedky potrebné na plnenie svojich povinností vyplývajúcich z rozšírenej zodpovednosti výrobcov;
- d) zaviedli primeraný mechanizmus vnútornej kontroly, podporovaný v prípade potreby pravidelnými nezávislými auditmi na posúdenie:
 - i) svojho finančného riadenia vrátane dodržiavania požiadaviek stanovených v odseku 4 písm. a) a b),
 - ii) kvality zozbieraných a nahlásených údajov v súlade s odsekom 1 písm. c) tohto článku a požiadavkami nariadenia (ES) č. 1013/2006;
- e) sprístupnili verejnosti informácie o dosahovaní cieľov v oblasti odpadového hospodárstva uvedených v odseku 1 písm. b) a v prípade kolektívneho plnenia povinností rozšírenej zodpovednosti výrobcov tiež informácie o:
 - i) svojich vlastníckych pomeroch a členstve,
 - ii) finančných príspevkoch, ktoré výrobcovia výrobkov platia za predanú jednotku alebo za tonu výrobku umiestneného na trh, a
 - iii) postupe výberu prevádzkovateľov odpadového hospodárstva.

4. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, ktorými zabezpečia, aby finančné príspevky, ktoré výrobca výrobku platí v rámci plnenia svojich povinností vyplývajúcich z rozšírenej zodpovednosti výrobcov:

- a) pokrývali tieto náklady na výrobky, ktoré výrobca uvádza na trh v danom členskom štáte:
 - náklady na triedený zber odpadu a jeho následnú prepravu a spracovanie vrátane spracovania nevyhnutného na splnenie cieľov Únie týkajúcich sa nakladania s odpadom a náklady nevyhnutné na splnenie ďalších cieľov uvedených v odseku 1 písm. b), pričom sa zohľadňujú príjmy z opätovného použitia, z predaja druhotných surovín z jeho výrobkov a z nevyužitých záloh;
 - náklady na poskytovanie primeraných informácií držiteľom odpadu v súlade s odsekom 2;
 - náklady na zhromažďovanie a nahlasovanie údajov v súlade s odsekom 1 písm. c).

Toto písmeno sa nevzťahuje na systémy rozšírenej zodpovednosti výrobcov zavedené v súlade so smernicou 2000/53/ES, 2006/66/ES alebo 2012/19/EÚ;

- b) v prípade kolektívneho plnenia povinností vyplývajúcich z rozšírenej zodpovednosti výrobcov boli upravené podľa možnosti na základe jednotlivých výrobkov alebo skupín podobných výrobkov, pričom je potrebné zohľadniť predovšetkým ich trvanlivosť, opraviteľnosť, opätovnú použiteľnosť a recyklovateľnosť a prítomnosť nebezpečných látok, čím sa zaujme prístup životného cyklu, a boli v súlade s požiadavkami stanovenými v príslušných právnych predpisoch Únie a boli založené na harmonizovaných kritériách, ak sú k dispozícii, s cieľom zabezpečiť hladké fungovanie vnútorného trhu, a
- c) nepresiahli náklady, ktoré sú potrebné na poskytovanie služieb v oblasti odpadového hospodárstva nákladovo efektívnym spôsobom. Takéto náklady sa musia stanoviť transparentným spôsobom medzi príslušnými aktérmi.

V prípade, že je to odôvodnené potrebou zabezpečiť riadne nakladanie s odpadom a ekonomickú životaschopnosť systému rozšírenej zodpovednosti výrobcov sa členské štáty môžu odchýliť od rozdelenia finančnej zodpovednosti podľa písmena a) za predpokladu, že:

- i) v prípade systémov rozšírenej zodpovednosti výrobcov zavedených na dosiahnutie cieľov v oblasti nakladania s odpadom a cieľov stanovených právnymi predpismi Únie výrobcovia výrobkov znášajú aspoň 80 % nevyhnutných nákladov;
- ii) v prípade systémov rozšírenej zodpovednosti výrobcov zavedených 4. júla 2018 alebo neskôr na dosiahnutie cieľov v oblasti nakladania s odpadom a cieľov stanovených výlučne právnymi predpismi členských štátov výrobcovia výrobkov znášajú aspoň 80 % nevyhnutných nákladov;
- iii) v prípade systémov rozšírenej zodpovednosti výrobcov zavedených pred 4. júlom 2018 na dosiahnutie cieľov v oblasti nakladania s odpadom a cieľov stanovených výlučne právnymi predpismi členských štátov výrobcovia výrobkov znášajú aspoň 50 % nevyhnutných nákladov;

a za predpokladu, že zvyšné náklady hradia pôvodcovia odpadu alebo distribútori.

Táto odchýlka sa nesmie použiť na zníženie podielu nákladov, ktoré znášajú výrobcovia výrobkov v rámci systémov rozšírenej zodpovednosti výrobcov zavedených pred 4. júlom 2018.

5. Členské štáty vytvoria primeraný rámec monitorovania a presadzovania predpisov s cieľom zabezpečiť, aby si výrobcovia výrobkov a organizácie plniace povinnosti vyplývajúce z rozšírenej zodpovednosti výrobcov v ich mene plnili svoje povinnosti vyplývajúce z tejto zodpovednosti vrátane predaja na diaľku, aby sa finančné prostriedky využívali náležitým spôsobom a aby všetci aktéri zapojení do uplatňovania systému rozšírenej zodpovednosti výrobcov nahlasovali spoľahlivé údaje.

Ak na území jedného členského štátu povinnosti vyplývajúce z rozšírenej zodpovednosti výrobcov plnia v mene výrobcov výrobkov viaceré organizácie, daný členský štát zriadi aspoň jeden orgán, ktorý bude nezávislý od súkromných záujmov, alebo poverí verejný orgán, aby dohliadal na plnenie povinností vyplývajúcich z rozšírenej zodpovednosti výrobcov.

Každý členský štát umožní výrobcom výrobkov usadený v inom členskom štáte, ktorí umiestňujú

výrobky na jeho území, vymenovať fyzickú alebo právnickú osobu so sídlom na jeho území za splnomocneného zástupcu na účely plnenia povinností výrobcu týkajúcich sa systémov rozšírenej zodpovednosti výrobcov na jeho území.

Na účely monitorovania a overovania plnenia povinností výrobcu výrobku týkajúcich sa systémov rozšírenej zodpovednosti výrobcov členské štáty môžu stanoviť požiadavky, napríklad povinnosť registrácie, informovania a nahlasovania, ktoré musí právnická alebo fyzická osoba vymenovaná za splnomocneného zástupcu na ich území splňať.

6. Členské štáty zabezpečia pravidelný dialóg medzi relevantnými zainteresovanými stranami zapojenými do uplatňovania systémov rozšírenej zodpovednosti výrobcov vrátane výrobcov a distribútorov, súkromných alebo verejných prevádzkovateľov pôsobiach v oblasti nakladania s odpadom, miestnych orgánov, organizácií občianskej spoločnosti, a ak je to vhodné, subjektov sociálneho hospodárstva, sietí opätovného používania a opravy a prevádzkovateľov pôsobiach v oblasti prípravy na opätovné použitie.

7. Členské štáty prijímú opatrenia, ktorými zabezpečia, aby systémy rozšírenej zodpovednosti výrobcov zavedené pred 4. júlom 2018 dosiahli súlad s týmto článkom do 5. januára 2023.

▼M5 ●

►C4 ↓ Pokiaľ ide o batérie vymedzené v článku 3 bode 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2023/1542 (¹¹), ◀ členské štáty prijímú opatrenia, aby sa systémy rozšírenej zodpovednosti výrobcov, ktoré boli zavedené pred 4. júlom 2018, do 18. augusta 2025 zosúlادili s týmto článkom.

▼M4 ↓

8. Poskytovaním informácií verejnosti podľa tohto článku nie je dotknuté zachovávanie dôvernosti citlivých obchodných informácií v súlade s príslušnými právnymi predpismi Únie a vnútroštátnymi právnymi predpismi.

▼M4 ↓

Článok 9

Predchádzanie vzniku odpadu

1. Členské štáty prijímú opatrenia na predchádzanie vzniku odpadu. Uvedené opatrenia prinajmenšom:

- a) presadzujú a podporujú udržateľné modely výroby a spotreby;
- b) podporujú taký dizajn, výrobu a používanie výrobkov, ktoré efektívne využívajú zdroje, sú trvácne, (a to aj z hľadiska životnosti a neexistencie plánovaného zastarávania), sú opraviteľné, opätovne použiteľné a aktualizovateľné;
- c) sa zameriavajú na výrobky obsahujúce kritické suroviny s cieľom zabrániť tomu, aby sa predmetné materiály stali odpadom;

- d) podporujú opätovné použitie výrobkov a vytváranie systémov na propagáciu opráv a činností opätovného použitia, predovšetkým vrátane elektrických a elektronických zariadení, textílií a nábytku, ako aj obalových a stavebných materiálov a výrobkov;
- e) podporujú, ak je to vhodné, a bez toho, aby boli dotknuté práva duševného vlastníctva, dostupnosť náhradných dielov, návody na obsluhu, technické informácie alebo ďalšie nástroje, vybavenie či softvér umožňujúce opravu a opätovné použitie výrobkov bez ohrozenia ich kvality a bezpečnosti;
- f) znižujú mieru vzniku odpadu v postupoch súvisiacich s priemyselnou výrobou, ťažbou nerastov, výrobou, stavebnými a demolačnými činnosťami, pričom sa zohľadnia najlepšie dostupné techniky;

▼M6 ↓ —————

▼M4 ↓

- i) podporujú znižovanie obsahu nebezpečných látok v materiáloch a výrobkoch bez toho, aby boli dotknuté harmonizované právne požiadavky týkajúce sa týchto materiálov a výrobkov stanovené na úrovni Únie, a zabezpečujú, aby každý dodávateľ výrobku vymedzený v článku 3 bode 33 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 (¹²) poskytoval informácie v súlade s článkom 33 ods. 1 uvedeného nariadenia Európskej chemickej agentúry, a to od 5. januára 2021;
 - j) znižujú vznik odpadu, najmä odpadu, ktorý nie je vhodný na prípravu na opätovné použitie ani na recykláciu;
 - k) určujú výrobky, ktoré sú hlavným zdrojom znečisťovania, najmä v prírodnom a morskom prostredí, a prijímajú primerané opatrenia na predchádzanie a znižovanie odpadu z takýchto výrobkov; ak sa členské štáty rozhodnú uplatňovať túto povinnosť prostredníctvom trhových obmedzení, zabezpečia, aby takéto obmedzenia boli primerané a nediskriminačné;
 - l) majú za cieľ zastaviť tvorbu odpadu v moriach ako príspevok k cieľom trvalo udržateľného rozvoja Organizácie Spojených národov v záujme zabrániť a významne znížiť znečisťovanie morí všetkých druhov a
 - m) rozvíjajú a podporujú informačné kampane s cieľom zvýšiť povedomie o problematike predchádzania vzniku odpadu a znečisťovania odpadom.
2. Európska chemická agentúra zriadi databázu údajov, ktoré sa jej majú predložiť podľa odseku 1 písm. i) do 5. januára 2020 a túto databázu spravuje. Európska chemická agentúra poskytuje prístup do tejto databázy prevádzkovateľom odpadového hospodárstva. Na požiadanie poskytuje prístup do tejto databázy aj spotrebiteľom.
3. Členské štáty monitorujú a posudzujú vykonávanie opatrení na predchádzanie vzniku odpadu. Na tento účel používajú primerané kvalitatívne alebo kvantitatívne ukazovatele a ciele, ktoré sa vzťahujú predovšetkým na množstvo vzniknutého odpadu.
4. Členské štáty monitorujú a posudzujú vykonávanie svojich opatrení týkajúcich sa opätovného použitia prostredníctvom merania opätovného použitia na základe spoločnej metodiky ustanovenej

vykonávacím aktom uvedeným v odseku 7, a to od prvého celého kalendárneho roka po prijatí uvedeného vykonávacieho aktu.

▼M6 ↓ —————

▼M4 ↓

7. Komisia prijme vykonávacie akty, v ktorých sa stanoví ukazovatele merania celkového pokroku dosiahnutého pri vykonávaní opatrení na predchádzanie vzniku odpadu a do 31. marca 2019 prijme vykonávací akt, v ktorom sa stanoví spoločná metodika na podávanie správ o opätovnom použití výrobkov. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 39 ods. 2.

▼M6 ↓ —————

▼M4 ↓

9. Komisia do 31. decembra 2024 preskúma údaje o opätovnom použití, ktoré poskytl členské štáty v súlade s článkom 37 ods. 3, s cieľom posúdiť uskutočniteľnosť opatrení na podporu opätovného použitia výrobkov vrátane stanovenia kvantitatívnych cieľov. Komisia preskúma aj možnosť stanovenia ďalších opatrení zameraných na predchádzanie vzniku odpadu vrátane cieľov pre znižovanie množstva odpadu. Na tento účel Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, ku ktorej v prípade potreby pripojí legislatívny návrh.

▼M6 ↓

Článok 9a

Predchádzanie vzniku potravinového odpadu

1. Členské štáty prijímú vhodné opatrenia na predchádzanie vzniku potravinového odpadu v celom potravinovom dodávateľskom reťazci, v prvovýrobe, pri spracúvaní a výrobe, pri maloobchodnej a inej distribúcii potravín, v reštauráciách a stravovacích službách, ako aj v domácnostiach. Tieto opatrenia musia obsahovať aspoň:

- a) vypracovanie a podporu intervencií zameraných na zmenu správania s cieľom znížiť množstvo potravinového odpadu a informačných kampaní na zvyšovanie informovanosti o predchádzaní vzniku potravinového odpadu;
- b) identifikáciu a riešenie neefektívnosti vo fungovaní potravinového dodávateľského reťazca a podporu spolupráce medzi všetkými aktérmi pri súčasnom zabezpečení spravodlivého rozdelenia nákladov a prínosov preventívnych opatrení, čo môže zahŕňať boj proti trhovým praktikám, ktoré spôsobujú plytvanie potravinami, a podporu uvádzania na trh a používania takých výrobkov, pre ktoré bola udelená výnimka z článku 76 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 (¹³) podľa odseku 4 uvedeného článku, a to len za podmienok, za ktorých bola takáto výnimka udelená, ak boli stanovené;
- c) podporu darovania potravín a ich ďalšieho prerozdelenia na ľudskú spotrebu, pričom sa zabezpečí uprednostnenie ľudskej spotreby pred použitím potravín ako krmiva pre zvieratá a opätovným spracovaním na nepotravinové výrobky;

- d) podporu odbornej prípravy a rozvoja zručností, ako aj uľahčenie prístupu k možnostiam financovania, najmä pre malé a stredné podniky a subjekty sociálneho hospodárstva;
- e) podporu a propagáciu inovácií a technologických riešení, ktoré prispievajú k predchádzaniu vzniku potravinového odpadu, bez toho, aby bolo dotknuté nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2025/40 (¹⁴), a najmä jeho článok 6.

Členské štáty zabezpečia, aby boli všetci relevantní účastníci potravinového dodávateľského reťazca zapojení úmerne k svojej kapacite a úlohe do predchádzania vzniku potravinového odpadu v celom uvedenom dodávateľskom reťazci, s osobitným dôrazom na to, aby sa predišlo neprimeranému vplyvu na malé a stredné podniky. Členské štáty po konzultácii s potravinovými bankami a inými organizáciami zaoberajúcimi sa prerozdeľovaním potravín vo vhodných prípadoch prijímú opatrenia, pri ktorých budú vychádzať z akéhokoľvek existujúceho vnútroštátneho systému darovania potravín a ktorými zabezpečia, aby hospodárske subjekty, ktoré členské štáty identifikovali ako subjekty, ktoré zohrávajú významnú úlohu pri vzniku potravinového odpadu a jeho predchádzaní, navrhli dohody o darovaní potravín potravinovým bankám a iným organizáciám zaoberajúcim sa prerozdeľovaním potravín s cieľom uľahčiť darovanie nepredaných potravín, ktoré sú bezpečné na ľudskú spotrebu, a to za primeraných nákladov pre hospodárske subjekty.

2. Členské štáty monitorujú a posudzujú vykonávanie svojich opatrení na predchádzanie vzniku potravinového odpadu vrátane dodržiavania cieľov znižovania množstva potravinového odpadu uvedených v odseku 4 meraním úrovni potravinového odpadu na základe metodiky stanovenej v súlade s odsekom 3.

3. Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 38a s cieľom doplniť túto smernicu, pokiaľ ide o stanovenie spoločnej metodiky a minimálnych požiadaviek na kvalitu jednotného merania úrovni potravinového odpadu.

4. Členské štáty prijímú potrebné a vhodné opatrenia, aby do 31. decembra 2030 dosiahli na vnútroštátnej úrovni tieto ciele zníženia množstva potravinového odpadu:

- a) zníženie množstva vzniknutého potravinového odpadu pri spracovaní a výrobe o 10 % v porovnaní s ročným priemerným množstvom potravinového odpadu vzniknutého v rokoch 2021 až 2023;
- b) zníženie množstva vzniknutého potravinového odpadu na obyvateľa spoločne v maloobchodnej a inej distribúcii potravín, v reštauráciách a stravovacích službách a v domácnostiach o 30 % v porovnaní s ročným priemerným množstvom potravinového odpadu vzniknutého v rokoch 2021 až 2023.

5. Ak je členský štát v súvislosti s cieľmi znižovania množstva potravinového odpadu schopný poskytnúť údaje za rok pred rokom 2021, ktoré boli zozbierané pomocou metód stanovených v delegovanom rozhodnutí Komisie (EÚ) 2019/1597 (¹⁵) alebo v prípade rokov pred rokom 2020 pomocou metód porovnateľných s metodikou a s minimálnymi požiadavkami na kvalitu jednotného merania úrovni potravinového odpadu stanovenými v uvedenom delegovanom rozhodnutí, môže členský štát použiť skorší rok ako referenčné obdobie. Členský štát oznámi Komisii a ostatným členským štátom svoj zámer použiť skorší rok do 17. apríla 2027 a v prípade

roku pred rokom 2020 poskytne Komisii údaje a metódy merania použité na ich zber a verejne ich sprístupní.

6. V záujme podpory členských štátov pri dosahovaní cieľa znižovania množstva potravinového odpadu uvedeného v odseku 4 písm. b) Komisia do 17. októbra 2027 prijme vykonávacie akty, v ktorých sa stanoví korekčný faktor s cieľom zohľadniť nárast alebo pokles cestovného ruchu v porovnaní s referenčným obdobím na účely stanovenia cieľa v oblasti znižovania množstva potravinového odpadu. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 39 ods. 2.

7. Ak sa Komisia domnieva, že údaje týkajúce sa skoršieho roku ako rok 2020 nespĺňajú podmienky stanovené v odseku 5, do šiestich mesiacov od doručenia oznámenia v súlade s uvedeným odsekom prijme rozhodnutie, v ktorom členský štát požiada, aby za referenčné obdobie použil ročný priemer v rokoch 2021 až 2023, rok 2020 alebo iný rok pred rokom 2020, než navrhol členský štát.

8. Komisia do 31. decembra 2027 preskúma ciele, ktoré sa majú dosiahnuť do roku 2030, stanovené v odseku 4, aby sa vo vhodných prípadoch upravili a/alebo rozšírili na ostatné články potravinového dodávateľského reťazca a zvažilo sa stanovenie nových cieľov po roku 2030.

Preskúmanie uvedené v prvom pododseku zahŕňa:

- a) posúdenie rozsahu a príčin vzniku potravinového odpadu a potravinových strát v prvovýrobe a určenie a posúdenie použiteľnosti vhodných nástrojov na zníženie množstva takéhoto odpadu a takýchto strát;
- b) posúdenie možnosti zaviesť právne záväzné ciele, pokiaľ ide o odsek 4 písm. a) a b), ktoré sa majú dosiahnuť do roku 2035, a
- c) posúdenie vplyvu zmien úrovni výroby na dosiahnutie cieľa zníženia množstva potravinového odpadu, pokiaľ ide o odsek 4 písm. a).

Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, ku ktorej vo vhodných prípadoch pripojí legislatívny návrh.

9. Členské štáty koordinujú svoje opatrenia na predchádzanie vzniku potravinového odpadu a vymieňajú si najlepšie postupy, a to aj prostredníctvom platformy EÚ pre potravinové straty a plytvanie potravinami.

Článok 10

Zhodnocovanie

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby sa odpad podrobil príprave na opätovné použitie, recyklácii alebo iným činnostiam zhodnocovania v súlade s článkami 4 a 13.
2. Ak je to potrebné na zaistenie súladu s odsekom 1 a na uľahčenie alebo zlepšenie prípravy na opätovné použitie, recyklácie a iných činností zhodnocovania, odpad sa zbiera oddelene a nezmiešava sa s iným odpadom alebo inými materiálmi s odlišnými vlastnosťami.
3. Členské štáty môžu povoliť výnimky z odseku 2 za predpokladu, že je splnená aspoň jedna z

týchto podmienok:

- a) spoločný zber určitých druhov odpadu nemá vplyv na ich potenciál podrobiť sa príprave na opätovné použitie, recyklácii alebo iným činnostiam zhodnocovania v súlade s článkom 4 a kvalita výsledkov týchto činností je porovnateľná s kvalitou, ktorá sa dosahuje prostredníctvom triedeného zberu;
- b) triedeným zberom sa nedosahuje najlepší environmentálny výsledok, keď sa zohľadnia celkové vplyvy nakladania s relevantnými prúdmi odpadu na životné prostredie;
- c) triedený zber nie je technicky uskutočniteľný, keď sa zohľadnia najlepšie postupy v oblasti zberu odpadu;
- d) triedený zber by mal za následok neúmerné ekonomické náklady, keď sa zohľadnia náklady vzniknuté v súvislosti s nepriaznivými vplyvmi zberu a spracovania zmesového odpadu na životné prostredie a na zdravie, potenciál na zvýšenie efektívnosti zberu a spracovania odpadu, príjmy z predaja druhotných surovín, ako aj uplatňovanie zásady „znečisťovateľ platí“ a rozšírená zodpovednosť výrobcov.

Členské štáty pravidelne prehodnocujú výnimky podľa tohto odseku, pričom zohľadňujú najlepšie postupy v oblasti triedeného zberu odpadu a ďalší vývoj v oblasti nakladania s odpadom.

4. Členské štáty prijímú opatrenia na zabezpečenie toho, aby odpad, ktorý sa vyzbieral oddelene na účel prípravy na opätovné použitie a recyklácie v súlade s článkom 11 ods. 1 a článkom 22, nebol spaľovaný, okrem odpadu, ktorý je výsledkom následného spracovania odpadu vyzbieraného oddelene, pri ktorom spaľovanie prináša najlepší environmentálny výsledok v súlade s článkom 4.

5. Ak je to potrebné na zaistenie súladu s odsekom 1 tohto článku a na uľahčenie alebo zlepšenie zhodnocovania, členské štáty pred zhodnocovaním alebo počas neho prijímú potrebné opatrenia, aby sa odstránili nebezpečné látky, zmesi a zložky z nebezpečného odpadu na účely ich spracovania v súlade s článkami 4 a 13.

6. Členské štáty do 31. decembra 2021 podajú Komisii správu o vykonávaní tohto článku, pokiaľ ide o komunálny odpad a biologický odpad, a to vrátane informácií o materiáloch, ktoré sa zbierajú oddelene, a územnom pokrytí triedeného zberu a akýchkoľvek výnimkách podľa odseku 3.

Článok 11

Príprava na opätovné použitie a recyklácia

1. Členské štáty prijímú opatrenia na podporu činností prípravy na opätovné použitie, najmä prostredníctvom podpory vytvárania a podpory sietí prípravy na opätovné použitie a opravy, a to uľahčovaním – tam, kde je to v súlade s vhodným nakladaním s odpadom – ich prístupu k odpadu nachádzajúcemu sa v zberných systémoch alebo zariadeniach, ktorý môže byť pripravený na opätovné použitie, ale nie je určený na prípravu na opätovné použitie týmito systémami alebo zariadeniami, a podporou využívania hospodárskych nástrojov, kritérií na obstarávanie,

kvantitatívnych cieľov alebo iných opatrení.

Členské štáty prijímú opatrenia na podporu recyklácie vysokej kvality a na tento účel s výhradou článku 10 ods. 2 a 3 zriadia systémy triedeného zberu odpadu.

S výhradou článku 10 ods. 2 a 3 členské štáty zriadia triedený zber minimálne pre papier, kov, plast a sklo a do 1. januára 2025 pre textil.

▼M6 ↓

Členské štáty v záujme splnenia cieľov tohto článku zabezpečia, aby bola zavedená potrebná infraštruktúra na triedený zber odpadu, a to aj pokiaľ ide o dostatočný rozsah materiálov, ktoré sa zbierajú oddelene, a dostatočné územné pokrytie miestami triedeného zberu v súlade s článkom 28 ods. 3 písm. cb).

▼M4 ↓

Členské štáty prijímú opatrenia na podporu selektívnej demolácie s cieľom umožniť odstránenie a bezpečné zaobchádzanie s nebezpečnými látkami a uľahčiť opätovné použitie a recykláciu vysokej kvality selektívnym odstraňovaním materiálov, a zabezpečiť vytvorenie systémov triedenia stavebného a demolačného odpadu minimálne pre drevo, minerálne zložky (betón, tehly, dlaždice a keramika, kameň), kov, sklo, plast a sadru.

2. S cieľom splniť ciele tejto smernice a priblížiť sa k európskemu obehovému hospodárstvu s vysokou úrovňou efektívneho využívania zdrojov, členské štáty prijímú potrebné opatrenia zamerané na dosiahnutie týchto cieľov:

▼B ↓

- a) do roku 2020 sa zvýši príprava na opätovné použitie a recykláciu odpadu z domácností ako papier, kov, plasty a sklo a podľa možnosti z iných zdrojov, pokiaľ tieto zdroje obsahujú podobný odpad ako odpad z domácností, najmenej na 50 % podľa hmotnosti;
- b) do roku 2020 sa zvýši príprava na opätovné použitie, recykláciu a ostatnú konverziu materiálu vrátane zasypávacích prác použitím odpadu z bezpečných konštrukcií a sutí z demolácií ako náhrady za iné materiály, bez využívania prirodzene sa vyskytujúceho materiálu definovaného v kategórii 17 05 04 v zozname odpadov, najmenej na 70 % podľa hmotnosti;

▼M4 ↓

- c) do roku 2025 sa zvýši miera prípravy na opätovné použitie a miera recyklácie komunálneho odpadu najmenej na 55 hmotnostných %;
- d) do roku 2030 sa zvýši miera prípravy na opätovné použitie a miera recyklácie komunálneho odpadu najmenej na 60 hmotnostných %;
- e) do roku 2035 sa zvýši miera prípravy na opätovné použitie a miera recyklácie komunálneho odpadu najmenej na 65 hmotnostných %.

▼M4 ↓

3. Členský štát môže odložiť termíny dosiahnutia cieľov uvedených v odseku 2 písm. c), d) a e)

až o päť rokov, ak členský štát:

- a) pripravil na opätovné použitie a recykloval menej ako 20 % svojho komunálneho odpadu vytvoreného v roku 2013 alebo ukladal na skládky viac ako 60 % svojho komunálneho odpadu vytvoreného v roku 2013, ako vyplýva zo spoločného dotazníka OECD a Eurostatu, a
 - b) najneskôr 24 mesiacov pred príslušným termínom stanoveným v odseku 2 písm. c), d) alebo e) oznámi Komisii svoj zámer odložiť príslušnú lehotu a predloží vykonávací plán v súlade s prílohou IVb.
4. Do troch mesiacov od prijatia vykonávacieho plánu predloženého podľa odseku 3 písm. b) môže Komisia požiadať členský štát o revíziu uvedeného plánu, ak sa domnieva, že plán nie je v súlade s požiadavkami uvedenými v prílohe IVb. Dotknutý členský štát predloží revidovaný plán do troch mesiacov od prijatia žiadosti Komisie.
5. V prípade odkladu termínu dosiahnutia cieľov v súlade s odsekom 3 dotknutý členský štát prijme potrebné opatrenia zamerané na zvýšenie miery prípravy na opätovné použitie a recyklácie komunálneho odpadu:
- a) na najmenej na 50 % do roku 2025 v prípade odkladu termínu dosiahnutia cieľa uvedeného v odseku 2 písm. c);
 - b) na najmenej na 55 % do roku 2030 v prípade odkladu termínu dosiahnutia cieľa uvedeného v odseku 2 písm. d);
 - c) na najmenej na 60 % do roku 2035 v prípade odkladu termínu dosiahnutia cieľa uvedeného v odseku 2 písm. e).

▼M4↓

6. Komisia do 31. decembra 2024 zváži stanovenie cieľov v oblasti prípravy na opätovné použitie a recyklácie pre stavebný a demolačný odpad a jeho zložky z rôznych materiálov, textilný odpad, komerčný odpad, priemyselný odpad, ktorý nie je nebezpečný, a ďalšie prúdy odpadu, ako aj cieľov v oblasti prípravy na opätovné použitie komunálneho odpadu a cieľov v oblasti recyklácie komunálneho biologického odpadu. Na tento účel Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, ku ktorej v prípade potreby pripojí legislatívny návrh.
7. Komisia do 31. decembra 2028 preskúma cieľ stanovený v odseku 2 písm. e). Na tento účel Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, ku ktorej v prípade potreby pripojí legislatívny návrh.

Komisia posúdi technológiu spolupracovania, ktorá umožňuje zaradovanie nerastov do procesu spoluspaľovania komunálneho odpadu. Ak sa v rámci tohto preskúmania podarí nájsť spoľahlivú metodiku, Komisia zváži, či sa takéto nerasty môžu započítavať do cieľov recyklácie.

Článok 11a

Pravidlá výpočtu dosahovania cieľov

1. Na účely výpočtu, či sa dosiahli ciele stanovené v článku 11 ods. 2 písm. c), d) a e) a v článku

11 ods. 3:

- a) členské štáty vypočítajú hmotnosť komunálneho odpadu vzniknutého a pripraveného na opätovné použitie alebo recyklovaného v danom kalendárnom roku;
- b) hmotnosť komunálneho odpadu pripraveného na opätovné použitie sa vypočíta ako hmotnosť výrobkov alebo zložiek výrobkov, ktoré sa stali komunálnym odpadom a pri ktorých sa vykonali všetky potrebné činnosti súvisiace s kontrolou, čistením alebo opravou, aby sa umožnilo opätovné použitie bez potreby ďalšieho triedenia alebo iného predbežného spracovania;
- c) hmotnosť recyklovaného komunálneho odpadu sa vypočíta ako hmotnosť odpadu, ktorý po vykonaní všetkých potrebných kontrol, triedenia a iných prípravných činností na odstraňovanie odpadových materiálov, ktoré nie sú určené na ďalšie spracovanie, a na zabezpečenie vysokej kvality recyklácie vstupuje do činnosti recyklácie, pričom odpadové materiály sa znova spracujú na výrobky, materiály alebo látky.

2. Na účely odseku 1 písm. c) sa hmotnosť recyklovaného komunálneho odpadu meria v momente, keď odpad vstupuje do činnosti recyklácie.

Odhylne od prvého pododseku možno hmotnosť recyklovaného komunálneho odpadu merať pri výstupe z akýchkoľvek triediacich činností za predpokladu, že:

- a) takýto výstupný odpad sa následne recykluje;
- b) hmotnosť materiálov alebo látok, ktoré sa odstránia ďalšími činnosťami pred recykláciou a následne sa nerecyklujú, nie je zahrnutá do hmotnosti odpadu nahláseného ako recyklovaný.

3. Členské štáty zavedú účinný systém kontrol kvality a vysledovateľnosti komunálneho odpadu v záujme zabezpečenia splnenia podmienok stanovených v odseku 1 písm. c) tohto článku a v odseku 2 tohto článku. Aby sa zabezpečila spoľahlivosť a presnosť získaných údajov o recyklovanom odpade, systém môže pozostávať z elektronických registrov vytvorených podľa článku 35 ods. 4, technických špecifikácií požiadaviek na kvalitu vytriedeného odpadu alebo priemernej miere strát v súvislosti s triedeným odpadom podľa rôznych druhov odpadu a rôznych postupov nakladania s odpadom. Priemerné miery strát sa použijú len v prípadoch, ak nie je možné inak získať spoľahlivé údaje, a vypočítajú sa na základe pravidiel výpočtu stanovených v delegovanom akte prijatom podľa odseku 10 tohto článku.

4. Na účely výpočtu, či sa dosiahli ciele stanovené v článku 11 ods. 2 písm. c), d) a e) a v článku 11 ods. 3, sa množstvo komunálneho biologicky rozložiteľného odpadu, ktorý sa spracúva aeróbne alebo anaeróbne, môže započítavať do recyklovaného odpadu, ak sa týmto spracovaním vytvára kompost, digestát alebo iný výstupný materiál s porovnateľným množstvom recyklovaného obsahu vo vzťahu k vstupu a ktorý sa má použiť ako recyklovaný produkt, materiál alebo látka. V prípade, že výstupný produkt sa používa na pôde, členské štáty ho môžu započítavať ako recyklovaný len vtedy, ak je výsledkom tohto použitia prínos pre poľnohospodárstvo alebo zlepšenie životného prostredia.

Od 1. januára 2027 môžu členské štáty započítavať komunálny biologický odpad pri aeróbnom alebo

anaeróbnom spracovaní ako recyklovaný len vtedy, ak bol v súlade s článkom 22 vyzbieraný oddelene alebo ak bol triedený pri zdroji.

5. Na účely výpočtu, či sa dosiahli ciele stanovené v článku 11 ods. 2 písm. c), d) a e) a v článku 11 ods. 3, množstvo odpadových materiálov, ktoré prestali byť odpadom v dôsledku prípravných činností ešte pred tým, ako sa opätovne spracujú, možno započítať ako recyklovaný odpad, ak sú tieto materiály určené na ďalšie spracovanie na výrobky, materiály alebo látky určené na pôvodný účel alebo na iné účely. Materiál, ktorý prestáva byť odpadom, ktorý sa má použiť ako palivo alebo iný prostriedok na výrobu energie, alebo sa má spáliť, spätne zasypať alebo ukladať na skládky, sa však nesmie započítať k dosahovaniu cieľov v oblasti recyklácie.

6. Na účely výpočtu, či sa dosiahli ciele stanovené v článku 11 ods. 2 písm. c), d) a e) a v článku 11 ods. 3, členské štáty môžu zohľadniť recykláciu kovov vytriedených po spaľovaní komunálneho odpadu za predpokladu, že recyklované kovy spĺňajú určité kritériá kvality stanovené vo vykonávacom akte prijatom podľa odseku 9 tohto článku.

7. Odpad zaslaný do iného členského štátu na účely prípravy na opätovné použitie, recyklácie alebo spätného zasypávania v predmetnom inom členskom štáte možno započítať k dosahovaniu cieľov stanovených v článku 11 ods. 2 a 3 len v členskom štáte, v ktorom sa tento odpad vyzbieral.

8. Odpad vyvezený z Únie na prípravu na opätovné použitie alebo recykláciu sa započíta k dosahovaniu cieľov stanovených v článku 11 ods. 2 a 3 tejto smernice len v členskom štáte, v ktorom sa vyzbieral len vtedy, ak sú splnené požiadavky uvedené v odseku 3 tohto článku a ak vývozca v súlade s nariadením (ES) č. 1013/2006 môže dokázať, že zásielka odpadu spĺňa požiadavky uvedeného nariadenia a že spracovanie odpadu mimo Únie prebehlo za podmienok, ktoré sú približne rovnocenné s požiadavkami relevantných právnych predpisov Únie v oblasti životného prostredia.

9. V záujme zabezpečenia jednotných podmienok uplatňovania tohto článku Komisia do 31. marca 2019 prijme vykonávacie akty, ktorými sa stanovia pravidlá pre výpočet, overovanie a nahlasovanie údajov, pokiaľ ide najmä o:

- a) spoločnú metodiku výpočtu hmotnosti kovov, ktoré sa recyklovali v súlade s odsekom 6 vrátane kritérií kvality pre recyklované kovy, a
- b) biologický odpad vytriedený a recyklovaný pri zdroji.

Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 39 ods. 2.

10. Komisia prijme do 31. marca 2019 delegovaný akt v súlade s článkom 38a s cieľom doplniť túto smernicu stanovením pravidiel pre výpočet, overovanie a nahlasovanie hmotnosti materiálov alebo látok, ktoré sa odstraňujú po triedení a ktoré sa následne nerecyklujú, a to na základe priemernej miery strát pri triedenom odpade.

Článok 11b

Správa včasného varovania

1. Komisia v spolupráci s Európskou environmentálnou agentúrou vypracuje správy o pokroku pri

dosahovaní cieľov stanovených v článku 9a ods. 4, článku 11 ods. 2 písm. c), d) a e) a v článku 11 ods. 3, a to najneskôr tri roky pred uplynutím každej z lehôt stanovených v uvedených ustanoveniach.

▼M4 ↓

2. Správy uvedené v odseku 1 musia obsahovať:

- a) odhad stavu dosahovania cieľov za každý členský štát;
- b) zoznam členských štátov, v prípade ktorých hrozí, že ciele nedosiahnu v príslušných lehotách, ku ktorému sú pripojené vhodné odporúčania pre dané členské štáty;
- c) príklady najlepších postupov, ktoré sa používajú v celej Únii a ktoré by mohli slúžiť ako usmernenie na zlepšenie dosahovania cieľov.

▼M4 ↓

Článok 12

Zneškodňovanie

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa v prípade, keď nedošlo k zhodnocovaniu v súlade s článkom 10 ods. 1, odpad podrobil bezpečným činnostiam zneškodňovania, ktoré spĺňajú ustanovenia článku 13 o ochrane zdravia ľudí a životného prostredia.
2. Komisia vykoná do 31. decembra 2024 posúdenie činností zneškodňovania uvedených v prílohe I, najmä so zreteľom na článok 13, a predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, ku ktorej v prípade potreby pripojí legislatívny návrh s cieľom regulovať činnosti zneškodňovania, a to aj prostredníctvom prípadných obmedzení, a zväžiť cieľ obmedzenia zneškodňovania, aby sa zabezpečilo nakladanie s odpadom, ktoré bude šetrné k životnému prostrediu.

▼B ↓

Článok 13

Ochrana zdravia ľudí a životného prostredia

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby sa nakladanie s odpadom vykonávalo bez ohrozovania zdravia ľudí, poškodzovania životného prostredia, a najmä:

- a) bez rizika pre vodu, ovzdušie, pôdu, rastliny alebo živočíchy;
- b) bez obťažovania okolia hlukom alebo zápachmi; a
- c) bez nepriaznivého vplyvu na krajinu alebo miesta osobitného záujmu.

▼M4 ↓

Článok 14

Náklady

1. V súlade so zásadou „znečisťovateľ platí“ náklady na nakladanie s odpadom vrátane potrebnej

infraštruktúry a jej prevádzky znáša pôvodca odpadu alebo súčasný či predchádzajúci držiteľ odpadu.

2. Bez toho, aby boli dotknuté články 8 a 8a, členské štáty môžu rozhodnúť, že náklady na nakladanie s odpadom čiastočne alebo úplne znáša výrobca výrobku, z ktorého odpad vznikol, a že distribútori takéhoto výrobku sa môžu na týchto nákladoch podieľať.

KAPITOLA III

NAKLADANIE S ODPADOM

Článok 15

Zodpovednosť za nakladanie s odpadom

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že každý pôvodný pôvodca odpadu alebo iný držiteľ odpadu vykoná spracovanie odpadu sám, alebo prenechá spracovanie obchodníkovi alebo zariadeniu alebo podniku, ktorí vykonávajú činnosti spracovania odpadu, alebo zabezpečí, aby spracovanie zariadilo verejné alebo súkromné zariadenie na zber odpadu v súlade s článkami 4 a 13.

2. Ak sa odpad prepravuje od pôvodného pôvodcu alebo držiteľa k jednej z fyzických alebo právnických osôb uvedených v odseku 1 na predbežné spracovanie, všeobecne platí, že zodpovednosti za úplné vykonanie činnosti zhodnocovania alebo zneškodňovania sa nie je možné zbaviť.

Bez toho, aby bolo dotknuté nariadenie (ES) č. 1013/2006, členské štáty môžu spresniť podmienky týkajúce sa zodpovednosti a rozhodnúť o tom, v akých prípadoch si pôvodný pôvodca ponecháva zodpovednosť za celý spracovateľský reťazec alebo v akých prípadoch môže pôvodca a držiteľ znášať zodpovednosť spoločne so subjektmi spracovateľského reťazca alebo ju na nich preniesť.

3. Členské štáty môžu v súlade s článkom 8 rozhodnúť, že zodpovednosť za zabezpečenie nakladania s odpadom čiastočne alebo úplne znáša výrobca výrobku, z ktorého odpad vznikol, a že distribútori takéhoto výrobku môžu túto zodpovednosť znášať spolu s ním.

4. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že na ich území zariadenia alebo podniky, ktoré zbierajú alebo prepravujú odpad v rámci náplne svojej profesionálnej činnosti, odovzdávajú zozbieraný a prepravovaný odpad do príslušných zariadení na spracovanie odpadu, ktoré spĺňajú ustanovenia článku 13.

Článok 16

Zásada sebestačnosti a zásada blízkosti

1. Členské štáty prijímú, ak je to potrebné alebo vhodné, v spolupráci s inými členskými štátmi príslušné opatrenia na vytvorenie integrovanej a primeranej siete zariadení na zneškodňovanie odpadu a zariadení na zhodnocovanie zmesového komunálneho odpadu zozbieraného zo súkromných domácností vrátane prípadov, keď sa tento zber vzťahuje aj na takýto odpad od iných pôvodcov, pričom sa zohľadňujú najlepšie dostupné techniky.

Odchyľne od nariadenia (ES) č. 1013/2006 môžu členské štáty s cieľom chrániť svoju sieť obmedziť prichádzajúce zásielky odpadu určené pre spaľovne, ktoré sú označené ako zhodnocovacie zariadenia, ak sa zistilo, že v dôsledku takýchto zásielok by sa musel vnútroštátny odpad zneškodňovať alebo, že by sa musel odpad spracovať spôsobom, ktorý nie je v súlade s ich **C3** plánmi odpadového hospodárstva . Členské štáty oznámia takéto rozhodnutie Komisii. Členské štáty môžu tiež obmedziť odchádzajúce zásielky odpadu z environmentálnych dôvodov, ako to ustanovuje nariadenie (ES) č. 1013/2006.

2. Sieť sa navrhne tak, aby umožnila Spoločenstvu ako celku stať sa sebestačným pri zneškodňovaní odpadu, ako aj pri zhodnocovaní odpadu uvedeného v odseku 1, a aby sa členským štátom umožnilo približovať sa k tomuto cieľu individuálne, pričom sa zohľadnia zemepisné okolnosti alebo potreba špecializovaných zariadení pre určité druhy odpadu.

3. Sieť umožní, aby sa odpad zneškodňoval alebo aby sa odpad uvedený v odseku 1 zhodnocoval v niektorom z najbližších vhodných zariadení najvhodnejšími metódami a technológiami, aby sa zabezpečila vysoká úroveň ochrany životného prostredia a verejného zdravia.

4. Zásady blízkosti a sebestačnosti neznamenaajú, že každý členský štát má mať na svojom území úplnú škálu zariadení na konečné zhodnocovanie.

Článok 17

Riadenie nebezpečného odpadu

Členské štáty prijímú potrebné kroky na zabezpečenie toho, aby sa produkcia, zber a preprava nebezpečného odpadu, ako aj jeho skladovanie a úprava, vykonávali za podmienok zaručujúcich ochranu životného prostredia a zdravia ľudí s cieľom splniť ustanovenia článku 13 vrátane krokov na zabezpečenie sledovateľnosti od výroby až po konečné určenie a kontroly nebezpečného odpadu s cieľom splniť požiadavky článkov 35 a 36.

Článok 18

Zákaz zmiešavania nebezpečného odpadu

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby sa nebezpečný odpad nezmiešaval s inými kategóriami nebezpečného odpadu, ani s iným odpadom, látkami alebo materiálmi. Zmiešavanie zahŕňa riedenie nebezpečných látok.

2. Odchyľne od odseku 1 môžu členské štáty povoliť zmiešavanie pod podmienkou, že:

- a) činnosť zmiešavania vykonáva zariadenie alebo podnik, ktorý získal povolenie v súlade s článkom 23;
- b) sú dodržané ustanovenia článku 13 a nepriaznivý vplyv nakladania s odpadom na zdravie ľudí a životné prostredie sa nezvyšuje; a
- c) činnosť zmiešavania je v súlade s najlepšimi dostupnými technikami.

M4

3. Ak došlo v rozpore s týmto článkom nezákonne k zmiešaniu nebezpečného odpadu, členské štáty zabezpečia, a to bez toho, aby bol dotknutý článok 36, aby sa vykonalo triedenie, ak je to

technicky možné a potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 13.

Ak triedenie nie je požadované podľa prvého pododseku tohto odseku, členské štáty zabezpečia, aby sa zmiešaný odpad spracoval v zariadení, ktoré na spracovanie takejto zmesi získalo povolenie v súlade s článkom 23.

Článok 19

Označovanie nebezpečného odpadu

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby sa v priebehu zberu, prepravy a dočasného uskladnenia nebezpečný odpad balil a označoval v súlade s platnými medzinárodnými normami a normami Spoločenstva.
2. Vždy, keď sa nebezpečný odpad prepravuje v rámci členského štátu, musí ho sprevádzať identifikačný doklad, ktorý môže byť v elektronickej podobe, a ktorý obsahuje príslušné údaje uvedené v prílohe IB k nariadeniu (ES) č. 1013/2006.

Článok 20

Nebezpečný odpad z domácností

1. Členské štáty do 1. januára 2025 zavedú triedený zber zložiek nebezpečného odpadu, ktorý vznikol v domácnostiach, aby sa zabezpečilo, že budú spracované v súlade s článkami 4 a 13 a že nebudú kontaminovať iné prúdy komunálneho odpadu.
2. Články 17, 18, 19 a 35 sa neuplatňujú na zmesový odpad, ktorý vznikol v domácnostiach.
3. Články 19 a 35 sa neuplatňujú na separované zložky nebezpečného odpadu, ktorý vznikol v domácnostiach, pokiaľ ich na zber, zneškodňovanie alebo zhodnocovanie prijme zariadenie alebo podnik, ktorý získal povolenie alebo bol zaregistrovaný v súlade s článkom 23 alebo 26.
4. Komisia do 5. januára 2020 vypracuje usmernenia s cieľom napomáhať a uľahčovať členským štátom triedený zber zložiek nebezpečného odpadu, ktorý vznikol v domácnostiach.

Článok 21

Odpadové oleje

1. Bez toho, aby boli dotknuté povinnosti týkajúce sa nakladania s nebezpečným odpadom ustanovené v článkoch 18 a 19, členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby sa:

- a) odpadové oleje zbierali oddelene, s výnimkou prípadov, keď triedený zber nie je vzhľadom na najlepšie postupy technicky uskutočniteľný;

- b) odpadové oleje spracúvali a uprednostnila sa ich regenerácia alebo prípadne iné recyklačné činnosti, ktorými sa v súlade s článkami 4 a 13 dosiahne rovnocenný alebo lepší celkový environmentálny výsledok než regeneráciou;
- c) odpadové oleje s rozličnými vlastnosťami nezmiešavali a aby sa odpadové oleje nezmiešavali s inými druhmi odpadu alebo látkami, ak takéto zmiešavanie bráni ich regenerácii alebo inej recyklačnej činnosti, ktorou sa dosahuje rovnocenný alebo lepší celkový environmentálny výsledok než regeneráciou.

▼B↓

- 2. Na účely separovaného zberu odpadových olejov a ich správneho spracovania môžu členské štáty podľa svojich vnútroštátnych podmienok uplatňovať dodatočné opatrenia ako napr. technické požiadavky, zodpovednosť výrobcu, ekonomické nástroje alebo dobrovoľné dohody.
- 3. Ak odpadové oleje podľa vnútroštátnych právnych predpisov podliehajú požiadavkám na regeneráciu, členské štáty môžu stanoviť, že ak je to technicky uskutočniteľné, takéto odpadové oleje sa musia regenerovať, a ak sa uplatňujú články 11 alebo 12 nariadenia (ES) č. 1013/2006, obmedziť cezhraničné zásielky odpadových olejov zo svojho územia do spaľovní alebo zariadení na spoluspaľovanie odpadu, aby sa uprednostnila regenerácia odpadových olejov.

▼M4↓

- 4. Komisia preskúma do 31. decembra 2022 údaje o odpadových olejoch poskytnuté členskými štátmi v súlade s článkom 37 ods. 4 s cieľom posúdiť uskutočniteľnosť prijatia opatrení na spracovanie odpadových olejov vrátane kvantitatívnych cieľov pre regeneráciu odpadových olejov a ďalších opatrení na podporu regenerácie odpadových olejov. Na tento účel Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, ku ktorej v prípade potreby pripojí legislatívny návrh.

▼M4↓

Článok 22

Biologický odpad

- 1. Členské štáty zabezpečia, aby sa do 31. decembra 2023 a s výhradou článku 10 ods. 2 a 3 biologický odpad buď triedil a recykloval pri zdroji, alebo sa zbieral oddelene a nezmiešaval sa s inými druhmi odpadu.

Členské štáty môžu povoliť, aby sa odpad s podobnými vlastnosťami biologickej rozložiteľnosti a kompostovateľnosti, ktorý je v súlade s príslušnými európskymi normami alebo rovnocennými vnútroštátnymi normami pre obaly zhodnotiteľné kompostovaním a biodegradáciou, zbieral spoločne s biologickým odpadom.
- 2. Členské štáty v súlade s článkami 4 a 13 prijímajú opatrenia, aby:
 - a) podporili recykláciu vrátane kompostovania a digescie biologického odpadu spôsobom, ktorý spĺňa vysokú úroveň ochrany životného prostredia a vedie k výstupu, ktorý spĺňa príslušné normy vysokej kvality;
 - b) podporili domáce kompostovanie a

- c) propagovali používanie materiálov vytvorených z biologického odpadu.
3. Komisia do 31. decembra 2018 požiada európske normalizačné organizácie o vypracovanie európskych noriem kvality pre biologický odpad vstupujúci do procesu organickej recyklácie, pre kompost a digestát, vychádzajúc pritom z najlepších dostupných postupov.

Článok 22a

Systém rozšírenej zodpovednosti výrobcu za textil

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa na výrobcov vzťahovala rozšírená zodpovednosť výrobcu za textilné, s textíliami súvisiace alebo obuvnícke výrobky uvedené v prílohe IVc, ktoré prvýkrát sprístupňujú na trhu v súlade s článkami 8 a 8a.
2. Členské štáty môžu zriadiť systém rozšírenej zodpovednosti výrobcu pre výrobcov matracov v súlade s článkami 8 a 8a.
3. Členské štáty zabezpečia, aby výrobca v zmysle vymedzenia v článku 3 bode 4b písm. d) usadený v inom členskom štáte, ktorý sprístupňuje textilné, s textíliami súvisiace alebo obuvnícke výrobky uvedené v prílohe IVc po prvýkrát na ich území, písomným poverením vymenoval právnickú alebo fyzickú osobu usadenú na ich území za svojho splnomocneného zástupcu na účely plnenia povinností výrobcu týkajúcich sa systému rozšírenej zodpovednosti výrobcu na ich území.

Členské štáty môžu stanoviť, že výrobca v zmysle vymedzenia v článku 3 bode 4b písm. d) usadený v tretej krajine, ktorý sprístupňuje textilné, s textíliami súvisiace alebo obuvnícke výrobky uvedené v prílohe IVc po prvýkrát na ich území, má písomným poverením vymenovať právnickú alebo fyzickú osobu usadenú na ich území za svojho splnomocneného zástupcu na účely plnenia povinností výrobcu týkajúcich sa systému rozšírenej zodpovednosti výrobcu na ich území.

4. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že si to výrobca v zmysle vymedzenia v článku 3 bode 4b písm. d) želá, mohla prípadné povinnosti podľa odseku 3 tohto článku v mene výrobcu plniť organizácia zodpovednosti výrobcov vymenovaná písomným poverením. Ak výrobca poveril takúto organizáciu zodpovednosti výrobcov, táto organizácia musí primerane plniť povinnosti vyplývajúce z tohto článku, ak členský štát nestanoví inak.

5. Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 38a s cieľom zmeniť prílohu IVc k tejto smernici, aby zosúladila číselné znaky kombinovanej nomenklatúry (KN), ktoré sú v nej uvedené, s číselnými znakmi KN uvedenými v prílohe I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 (¹⁶).

6. Členské štáty v súlade s článkom 8a ods. 1 písm. a) jednoznačne vymedzia úlohy a zodpovednosť relevantných aktérov zapojených do vykonávania, monitorovania a overovania systému rozšírenej zodpovednosti výrobcu uvedeného v odseku 1 tohto článku.
7. Členské štáty v súlade s článkom 8a ods. 6 zabezpečia, aby boli do vykonávania systému rozšírenej zodpovednosti výrobcu zapojení relevantní aktéri. Títo relevantní aktéri zahŕňajú aspoň:
 - a) výrobcov, ktorí sprístupňujú výrobky na trhu;

- b) organizácie vykonávajúce povinnosti vyplývajúce z rozšírenej zodpovednosti výrobcu v mene výrobcov, ktorí sprístupňujú výrobky na trhu;
- c) súkromných alebo verejných prevádzkovateľov v oblasti nakladania s odpadom;
- d) miestne orgány;
- e) prevádzkovateľov v oblasti opätovného použitia a prípravy na opätovné použitie;
- f) subjekty sociálneho hospodárstva vrátane miestnych sociálnych podnikov.

8. Členské štáty zabezpečia, aby výrobcovia textilných, s textíliami súvisiacich alebo obuvníckych výrobkov uvedených v prílohe IVc pokryli náklady týchto činností:

- a) zber použitých a odpadových textilných, s textíliami súvisiacich a obuvníckych výrobkov uvedených v prílohe IVc a následné nakladanie s odpadom, čo zahŕňa:
 - i) zber týchto použitých výrobkov na opätovné použitie a triedený zber odpadových výrobkov na prípravu na opätovné použitie a na recykláciu v súlade s článkami 22c a 22d;
 - ii) prepravu zozbieraných použitých a odpadových výrobkov uvedených v bode i) na následné triedenie na opätovné použitie, na prípravu na opätovné použitie a na recykláciu, v súlade s článkom 22d;
 - iii) triedenie, prípravu na opätovné použitie, recykláciu a iné činnosti zhodnocovania a zneškodňovanie zozbieraných použitých a odpadových výrobkov uvedených v bode i);
 - iv) zber, prepravu a spracovanie odpadu, ktorý vznikne po vykonaní činností uvedených v bodoch i), ii) a iii) subjektmi sociálneho hospodárstva a inými aktérmi, ktorí sú súčasťou systému zberu uvedeného v článku 22c ods. 8 a 11;
- b) vykonávanie prieskumu zloženia zozbieraného zmesového komunálneho odpadu v súlade s článkom 22d ods. 6;
- c) poskytovanie informácií, a to aj prostredníctvom vhodných informačných kampaní, o udržateľnej spotrebe, predchádzaní vzniku odpadu, opätovnom použití, príprave na opätovné použitie vrátane opravy, o recyklácii, inom zhodnocovaní a zneškodňovaní textilných, s textíliami súvisiacich a obuvníckych výrobkov v súlade s článkom 22c ods. 14, 15 a 18;
- d) zhromažďovanie a nahlasovanie údajov príslušným orgánom v súlade s článkom 37;
- e) podpora výskumu a vývoja s cieľom zlepšiť navrhovanie výrobkov z hľadiska aspektov výrobkov uvedených v článku 5 nariadenia (EÚ) 2024/1781 a podpora činností predchádzania vzniku odpadu a nakladania s ním v súlade s hierarchiou odpadového hospodárstva s cieľom zvýšiť recykláciu vlákien v uzavretom cykle bez toho, aby boli dotknuté pravidlá Únie v oblasti štátnej pomoci.

9. Členské štáty môžu rozhodnúť, že výrobcovia textilných, s textíliami súvisiacich alebo obuvníckych výrobkov uvedených v prílohe IVc majú čiastočne alebo úplne pokryť náklady

uvedené v odseku 8 písm. a) tohto článku na odpadové textilné, s textíliami súvisiace a obuvnícke výrobky uvedené v prílohe IVc končiace v zmesovom komunálnom odpade.

10. Členské štáty zabezpečia, aby výrobcovia textilných, s textíliami súvisiacich alebo obuvníckych výrobkov uvedených v prílohe IVc pokryli náklady uvedené v odseku 8 tohto článku v súvislosti s použitými a odpadovými textilnými, s textíliami súvisiacimi a obuvníckymi výrobkami uvedenými v prílohe IVc, ktoré sú uložené na zberných miestach zriadených v súlade s článkom 22c ods. 8 a 11, ak boli takéto výrobky vrátane všetkých použitých a odpadových textilných, s textíliami súvisiacich a obuvníckych výrobkov, ktoré mohli byť zozbierané prostredníctvom súkromných systémov spätného zberu a neskôr zlúčené s textíliami zozbieranými podľa článku 22c ods. 8, prvýkrát prístupné na trhu po 16. októbri 2025, ak je v danom členskom štáte k uvedenému dňu už zavedený systém rozšírenej zodpovednosti výrobcu pre textilné, s textíliami súvisiace a obuvnícke výrobky uvedené v prílohe IVc v súlade s článkami 8 a 8a.

11. Členské štáty zabezpečia, aby výrobcovia textilných, s textíliami súvisiacich alebo obuvníckych výrobkov uvedených v prílohe IVc pokryli náklady uvedené v odseku 8 tohto článku v súvislosti s použitými a odpadovými textilnými, s textíliami súvisiacimi a obuvníckymi výrobkami uvedenými v prílohe IVc, ktoré sú uložené na zberných miestach zriadených v súlade s článkom 22c ods. 8 a 11, ak boli takéto výrobky vrátane všetkých použitých a odpadových textilných, s textíliami súvisiacich a obuvníckych výrobkov, ktoré mohli byť zozbierané prostredníctvom súkromných systémov spätného zberu a neskôr zlúčené s textíliami zozbieranými podľa článku 22c ods. 8, prvýkrát prístupné na trhu:

- a) odo dňa, kedy daný členský štát uviedol do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dodržiavanie smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2025/1892 (¹⁷) podľa článku 2 ods. 1 uvedenej smernice, alebo
- b) najneskôr od 17. apríla 2028, ak je v danom členskom štáte zavedený systém rozšírenej zodpovednosti výrobcu pre textilné, s textíliami súvisiace a obuvnícke výrobky uvedené v prílohe IVc v súlade s odsekom 1 tohto článku od 16. októbra 2025.

12. Náklady, ktoré sa majú pokryť, uvedené v odseku 8 nesmú presiahnuť náklady potrebné na nákladovo efektívne poskytovanie služieb uvedených v danom odseku a musia sa medzi relevantnými aktérmi stanoviť transparentným spôsobom v súlade s odsekom 7.

13. V záujme dodržania článku 30 ods. 1 písm. d) a e) nariadenia (EÚ) 2022/2065 členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia online platforiem, ktorí patria do rozsahu pôsobnosti kapitoly III oddielu 4 uvedeného nariadenia a ktorí umožňujú spotrebiteľom uzatvárať zmluvy na diaľku s výrobcami, ktorí ponúkajú textilné, s textíliami súvisiace alebo obuvnícke výrobky uvedené v prílohe IVc spotrebiteľom nachádzajúcim sa v Únii, získali od výrobcov predtým, ako im umožnia využívať ich služby, tieto informácie:

- a) informácie o registrácii v registri výrobcov uvedenom v článku 22b v členskom štáte, v ktorom sa spotrebiteľ nachádza, a registračné číslo alebo registračné čísla výrobcu v uvedenom registri;

- b) čestné vyhlásenie výrobcu, ktorým sa zaväzuje ponúkať len textilné, s textíliami súvisiace alebo obuvnícke výrobky uvedené v prílohe IVc, v súvislosti s ktorými sú v členskom štáte, v ktorom sa spotrebiteľ nachádza, splnené požiadavky rozšírenej zodpovednosti výrobcu uvedené v odsekoch 1 a 8 tohto článku a v článku 22c ods. 1.

14. Členské štáty zabezpečia, aby sa systémy rozšírenej zodpovednosti výrobcov stanovené v odseku 1 tohto článku zriadili do 17. apríla 2028 v súlade s článkami 8, 8a, 22a až 22d.

15. Členské štáty prijímú opatrenia, aby výrobcovia, ktorí ponúkajú textilné, s textíliami súvisiace alebo obuvnícke výrobky uvedené v prílohe IVc koncovým používateľom nachádzajúcim sa v Únii, poskytovali poskytovateľom logistických služieb informácie uvedené v odseku 13, a to v čase uzavretia zmluvy medzi poskytovateľom logistických služieb a výrobcom o ktorejkoľvek zo služieb uvedených v článku 3 bode 11 nariadenia (EÚ) 2019/1020.

16. Členské štáty zabezpečia, aby poskytovateľ logistických služieb po prijatí informácií uvedených v odseku 15 a v čase uzavretia zmluvy medzi poskytovateľom logistických služieb a výrobcom o ktorejkoľvek zo služieb uvedených v článku 3 bode 11 nariadenia (EÚ) 2019/1020 vynaložil maximálne úsilie na posúdenie toho, či sú informácie uvedené v odseku 15 tohto článku spoľahlivé a úplné, a to prostredníctvom akejkoľvek voľne prístupnej oficiálnej online databázy alebo online rozhrania, ktoré sprístupnili členské štáty alebo Únia, alebo prostredníctvom žiadostí o poskytnutie podporných dokumentov zo spoľahlivých zdrojov adresovaných výrobcovi. Na účely tejto smernice sú za presnosť poskytnutých informácií zodpovední výrobcovia.

Členské štáty zabezpečia, aby:

- a) poskytovateľ logistických služieb v prípade, že získa dostatočné indície alebo má dôvod domnievať sa, že ktorákoľvek informácia uvedená v odseku 15 získaná od dotknutého výrobcu je nepresná, neúplná alebo neaktuálna, požiadal výrobcu, aby túto situáciu bezodkladne alebo v lehote stanovenej právnymi predpismi Únie a vnútroštátnymi právnymi predpismi opravil, doplnil alebo aktualizoval, a
- b) poskytovateľ logistických služieb v prípade, že výrobca uvedené informácie neopraví, nedoplní ani neaktualizuje, urýchlene pozastavil poskytovanie svojich služieb tomuto výrobcovi v súvislosti s ponukou textilných, s textíliami súvisiacich alebo obuvníckych výrobkov uvedených v prílohe IVc koncovým používateľom nachádzajúcim sa v Únii až do úplného splnenia uvedenej žiadosti; poskytovateľ logistických služieb uvedie výrobcovi dôvody pozastavenia poskytovania služby.

17. Bez toho, aby bol dotknutý článok 4 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1150 (¹⁸), ak poskytovateľ logistických služieb pozastaví poskytovanie svojej služby podľa odseku 16 tohto článku, členské štáty zabezpečia, aby dotknutý výrobca mal právo napadnúť pozastavenie poskytovania služby zo strany poskytovateľa logistických služieb na súde jedného z členských štátov, v ktorom je poskytovateľ logistických služieb usadený.

Článok 22b

Register výrobcov textilných, s textíliami súvisiacich alebo obuvníckych výrobkov

1. Členské štáty zriadia register výrobcov textilných, s textíliami súvisiacich alebo obuvníckych výrobkov uvedených v prílohe IVc (ďalej len „register výrobcov“) s cieľom monitorovať, či títo výrobcovia dodržiavajú článok 22a a článok 22c ods. 1.

Komisia zriadi webové sídlo s odkazmi na všetky vnútroštátne registre výrobcov s cieľom uľahčiť registráciu výrobcov vo všetkých členských štátoch. Členské štáty informujú Komisiu o odkaze na svoje vnútroštátne registre výrobcov do 30 dní od spustenia registrov. Informácie o každom registri výrobcov musia byť ľahko a bezplatne verejne dostupné, strojovo čitateľné, musia sa dať triediť a prehľadávať a musia byť v súlade s otvorenými normami pre používanie tretími stranami. Poskytovaním informácií verejnosti podľa tohto odseku nie je dotknuté zachovávanie obchodného a priemyselného tajomstva citlivých informácií v súlade s príslušnými právnymi predpismi Únie a vnútroštátnymi právnymi predpismi.

2. Členské štáty zabezpečia, aby boli výrobcovia povinní zaregistrovať sa v registri výrobcov. Na tento účel členské štáty musia požadovať od výrobcov, aby podali žiadosť o registráciu v každom členskom štáte, v ktorom po prvýkrát sprístupňujú na trhu textilné, s textíliami súvisiace alebo obuvnícke výrobky uvedené v prílohe IVc.

3. Členské štáty povolia výrobcovi, aby po prvýkrát sprístupnili na trhu textilné, s textíliami súvisiace alebo obuvnícke výrobky uvedené v prílohe IVc len vtedy, keď sú títo výrobcovia – alebo v prípade povolenia ich splnomocnení zástupcovia pre rozšírenú zodpovednosť výrobcu – v danom členskom štáte registrovaní.

4. Žiadosť o registráciu musí obsahovať tieto informácie:

- a) názov, ochrannú známku a obchodnú značku, ak existujú, pod ktorými výrobca pôsobí v dotknutom členskom štáte, a adresu výrobcu vrátane poštového smerovacieho čísla a obce, ulice a čísla a krajiny, telefónu, ak existuje, webovej a e-mailovej adresy a jednotného kontaktného miesta;
- b) národný identifikačný kód výrobcu vrátane jeho čísla v obchodnom registri alebo rovnocenného úradného registračného čísla a úijného alebo vnútroštátneho daňového identifikačného čísla;
- c) číselné znaky KN textilných, s textíliami súvisiacich a obuvníckych výrobkov uvedených v prílohe IVc, ktoré má výrobca v úmysle po prvýkrát sprístupniť na trhu;
- d) názov, poštové smerovacie číslo, obec, ulicu a číslo, krajinu, telefón, ak existuje, webovú adresu, e-mailovú adresu a vnútroštátny identifikačný kód organizácie zodpovednosti výrobcov, číslo v obchodnom registri alebo rovnocenné úradné registračné číslo, úijné alebo vnútroštátne daňové identifikačné číslo organizácie zodpovednosti výrobcov a poverenie zastupovaného výrobcu;
- e) vyhlásenie výrobcu alebo v príslušných prípadoch jeho splnomocneného zástupcu pre rozšírenú zodpovednosť výrobcu, alebo organizácie zodpovednosti výrobcov, v ktorom sa uvádza, že poskytnuté informácie sú pravdivé.

5. Členské štáty zabezpečia, aby povinnosti vyplývajúce z tohto článku mohla v mene výrobcu plniť organizácia zodpovednosti výrobcov na základe písomného poverenia.

Ak výrobca poveril organizáciu zodpovednosti výrobcov, táto organizácia musí primerane plniť povinnosti vyplývajúce z tohto článku, ak členský štát nestanoví inak.

6. Členské štáty zabezpečia, aby príslušný orgán:

- a) prijímal žiadosti o registráciu výrobcov uvedené v odseku 2 prostredníctvom systému elektronického spracovania údajov, ktorého podrobnosti sa sprístupnia na webovom sídle príslušného orgánu;
- b) udelil registráciu a poskytol registračné číslo najneskôr do 12 týždňov odo dňa predloženia všetkých informácií stanovených v odseku 4;
- c) bol schopný stanoviť podrobné podmienky týkajúce sa predmetných požiadaviek a procesu registrácie bez toho, aby k požiadavkám stanoveným v odseku 4 doplnil ďalšie podstatné požiadavky;
- d) bol schopný výrobcom za spracovanie žiadostí v zmysle odseku 2 účtovať poplatky, ktoré vychádzajú z nákladov a sú primerané.

7. Príslušný orgán môže zamietnuť alebo zrušiť registráciu výrobcu, ak informácie uvedené v odseku 4 a súvisiace doklady nie sú poskytnuté alebo sú nedostatočné, alebo ak výrobca už nespĺňa požiadavky stanovené v odseku 4 písm. d).

8. Členské štáty vyžadujú, aby výrobca alebo v príslušných prípadoch splnomocnený zástupca pre rozšírenú zodpovednosť výrobcu, alebo organizácia zodpovednosti výrobcov bez zbytočného odkladu oznámili príslušnému orgánu akékoľvek zmeny informácií obsiahnutých v registrácii v súlade s odsekom 4 písm. d) a akékoľvek trvalé ukončenie prvého sprístupnenia textilných, s textíliami súvisiacich alebo obuvníckych výrobkov uvedených v registrácii na trhu. Ak výrobca zanikne, z registra výrobcov sa vylúči.

9. Ak informácie v registri výrobcov nie sú verejne prístupné, členské štáty zabezpečia, aby sa poskytovateľom online platforiem, ktoré umožňujú spotrebiteľom uzatvárať zmluvy na diaľku s výrobcami a s poskytovateľmi logistických služieb, ktorí uzatvárajú zmluvy o ktorejkoľvek zo služieb uvedených v článku 3 bode 11 nariadenia (EÚ) 2019/1020 s výrobcami, ktorí koncovým používateľom ponúkajú textilné, s textíliami súvisiace alebo obuvnícke výrobky uvedené v prílohe IVc, poskytol bezplatný prístup k registru výrobcov.

10. Komisia prijme do 17. apríla 2027 vykonávacie akty, ktorými sa stanoví harmonizovaný formát registrácie v registri výrobcov na základe požiadaviek na informácie stanovených v odseku 4 tohto článku. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 39 ods. 2.

Článok 22c

Organizácie zodpovednosti výrobcov za textil

1. Členské štáty zabezpečia, aby výrobcovia textilných, s textíliami súvisiacich alebo obuvníckych výrobkov uvedených v prílohe IVc poverili organizáciu zodpovednosti výrobcov, aby v ich mene plnila ich povinnosti vyplývajúce z rozšírenej zodpovednosti výrobcu stanovené v článku 22a.

2. Členské štáty vyžadujú od organizácií zodpovednosti výrobcov, ktoré majú v úmysle plniť povinnosti vyplývajúce z rozšírenej zodpovednosti výrobcu v mene výrobcov v súlade s článkom 8a ods. 3, článkami 22a, 22b a 22d a týmto článkom, aby získali povolenie od príslušného orgánu.
3. Členské štáty stanovujú kritériá týkajúce sa kvalifikácie, ktoré musia mať organizácie zodpovednosti výrobcov, aby mohli byť v mene výrobcov poverené plniť povinnosti vyplývajúce z rozšírenej zodpovednosti výrobcov. Členské štáty predovšetkým vyžadujú, aby organizácie zodpovednosti výrobcov preukázali potrebné odborné znalosti v oblasti nakladania s odpadom a udržateľnosti.
4. Členské štáty sa môžu odchýliť od povinnosti uvedenej v odseku 3 pod podmienkou, že do 16. októbra 2025 už stanovili kritériá, ktorými sa zabezpečí, že organizácia zodpovednosti výrobcov môže byť poverená plnením povinností vyplývajúcich z rozšírenej zodpovednosti výrobcov v mene výrobcov len vtedy, ak preukáže svoje odborné znalosti v oblasti nakladania s odpadom, pričom sa uvedenými kritériami zabezpečí aj to, že organizácia zodpovednosti výrobcov bude s odpadom nakladať udržateľným spôsobom a obmedzí vplyv nakladania s odpadom na životné prostredie.
5. Bez toho, aby bol dotknutý článok 8a ods. 4, členské štáty vyžadujú od organizácií zodpovednosti výrobcov, aby zabezpečili, že finančné príspevky, ktoré im vyplácajú výrobcovia textilných, s textíliami súvisiacich alebo obuvníckych výrobkov uvedených v prílohe IVc:
 - a) vychádzajú z hmotnosti a vo vhodných prípadoch z množstva príslušných výrobkov a v prípade textilných, s textíliami súvisiacich a obuvníckych výrobkov uvedených v prílohe IVc sú upravené na základe požiadaviek na ekodizajn prijatých podľa nariadenia (EÚ) 2024/1781, ktoré sú najrelevantnejšie z hľadiska predchádzania vzniku odpadu z textilných, s textíliami súvisiacich a obuvníckych výrobkov a z hľadiska ich spracovania v súlade s hierarchiou odpadového hospodárstva a z hľadiska zodpovedajúcich metodík merania týchto kritérií prijatých podľa uvedeného nariadenia alebo na základe iného práva Únie, ktorým sa stanovujú harmonizované kritériá udržateľnosti a metódy merania pre textilné, s textíliami súvisiace a obuvnícke výrobky, a zabezpečujú zlepšenie environmentálnej udržateľnosti a obehovosti týchto výrobkov;
 - b) zohľadňujú príjmy organizácií zodpovednosti výrobcov z opätovného použitia, prípravy na opätovné použitie alebo z hodnoty druhotných surovín z recyklovaných odpadových textílií;
 - c) zabezpečujú rovnaké zaobchádzanie s výrobcami bez ohľadu na ich pôvod alebo veľkosť a bez toho, aby neprimerane zaťažovali výrobcov malých množstiev textilných, s textíliami súvisiacich alebo obuvníckych výrobkov uvedených v prílohe IVc vrátane malých a stredných podnikov.
6. Ak je vhodné riešiť problémy spojené s praxou ultrarýchlej a rýchlej módy a súvisiacim nadmerným vznikom odpadu z textilných, s textíliami súvisiacich a obuvníckych výrobkov uvedených v prílohe IVc, členské štáty môžu od organizácií zodpovednosti výrobcov požadovať, aby upravili finančný príspevok na základe praxe výrobcov týkajúcej sa textilných, s textíliami

súvisiacich a obuvníckych výrobkov uvedených v prílohe IVc, vychádzajúc pritom zo životnosti výrobku vyplývajúcej z takejto praxe, dĺžky použiteľnosti týchto výrobkov po prvom používateľovi a príspevku k uzavretiu cyklu týchto výrobkov premenou odpadových textílií na suroviny pre nové výrobné reťazce.

7. Ak je potrebné predísť narušeniu vnútorného trhu a zabezpečiť dodržanie požiadaviek na ekodizajn prijatých podľa článku 4 v spojení s článkom 5 nariadenia (EÚ) 2024/1781, Komisia prijme vykonávacie akty, ktorými sa stanovia kritériá modulácie poplatkov na účely uplatňovania odseku 5 písm. a) a odseku 6 tohto článku. Uvedené vykonávacie akty, ktoré sa nesmú týkať presného určenia výšky príspevkov, sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 39 ods. 2 tejto smernice.

8. Členské štáty zabezpečia, aby organizácie zodpovednosti výrobcov zriadili systém triedeného zberu pre použité a odpadové textilné, s textíliami súvisiace a obuvnícke výrobky uvedené v prílohe IVc bez ohľadu na ich povahu, materiálové zloženie, stav, názov, značku, ochrannú známku alebo pôvod na území členského štátu, v ktorom tieto výrobky po prvýkrát sprístupňujú na trhu. Systém triedeného zberu musí:

- a) ponúkať aktérom uvedeným v odseku 9 písm. a) zber takýchto použitých a odpadových textilných, s textíliami súvisiacich a obuvníckych výrobkov a zabezpečovať praktické opatrenia potrebné na zber a prepravu takýchto použitých a odpadových textilných, s textíliami súvisiacich a obuvníckych výrobkov vrátane bezplatného poskytovania vhodných zberných a prepravných kontajnerov zberným miestam, ktoré sú súčasťou systému zberu organizácie zodpovednosti výrobcov;
- b) zabezpečiť bezplatný zber takýchto použitých a odpadových textilných, s textíliami súvisiacich a obuvníckych výrobkov zozbieraných prostredníctvom zberných miest, ktoré sú súčasťou systému zberu organizácie zodpovednosti výrobcov, s frekvenciou prispôbenou zahrnutej oblasti a objemu takýchto použitých a odpadových textilných, s textíliami súvisiacich a obuvníckych výrobkov, ktoré sa zvyčajne zbierajú prostredníctvom týchto zberných miest;
- c) zabezpečiť bezplatný zber odpadu vytvoreného subjektmi sociálneho hospodárstva a inými aktérmi z takýchto použitých a odpadových textilných, s textíliami súvisiacich a obuvníckych výrobkov zozbieraných prostredníctvom zberných miest, ktoré sú súčasťou systému zberu organizácie zodpovednosti výrobcov, a to koordináciou medzi organizáciou zodpovednosti výrobcov a subjektmi sociálneho hospodárstva a takýmito inými subjektmi.

Akákoľvek koordinácia medzi organizáciami zodpovednosti výrobcov naďalej podlieha právu Únie v oblasti hospodárskej súťaže.

9. Členské štáty zabezpečia, aby systém zberu uvedený v odseku 8:

- a) pozostával zo zberných miest zriadených v ich mene organizáciami zodpovednosti výrobcov a prevádzkovateľmi v oblasti nakladania s odpadom v spolupráci s jedným alebo viacerými z týchto aktérov: subjekty sociálneho hospodárstva, maloobchodní predajcovia, verejné orgány alebo tretie strany, ktoré v mene týchto orgánov vykonávajú zber použitých a odpadových textilných, s textíliami súvisiacich a obuvníckych výrobkov uvedených v prílohe IVc, a prevádzkovatelia dobrovoľných zberných miest;
- b) zahŕňal celé územie členského štátu s prihliadnutím na počet obyvateľov a hustotu obyvateľstva, očakávaný objem použitých a odpadových textilných, s textíliami súvisiacich a obuvníckych výrobkov uvedených v prílohe IVc, dostupnosť a blízkosť ku koncovým používateľom, pričom by sa nemal obmedzovať na oblasti, v ktorých je zber a následné nakladanie s týmito výrobkami ziskové;
- c) udržiaval trvalý a technicky uskutočniteľný nárast triedeného zberu a zodpovedajúci pokles zberu zmesového komunálneho odpadu z použitých a odpadových textilných, s textíliami súvisiacich a obuvníckych výrobkov uvedených v prílohe IVc, a to na základe dostupných osvedčených postupov.

10. Členské štáty zabezpečia, aby organizácie zodpovednosti výrobcov nemohli odmietnuť účasť miestnych verejných orgánov, subjektov sociálneho hospodárstva alebo iných prevádzkovateľov v oblasti opätovného použitia na systéme triedeného zberu zriadenom podľa odseku 8.

11. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 8 písm. a) a b) a odsek 9 písm. a), členské štáty zabezpečia, aby sa subjektom sociálneho hospodárstva umožnilo udržiavať a prevádzkovať ich vlastné miesta triedeného zberu a aby sa s nimi zaobchádzalo rovnako alebo prednostne, pokiaľ ide o lokalitu miest triedeného zberu. Členské štáty zabezpečia, aby sa od subjektov sociálneho hospodárstva, ktoré sú zapojené do systému zberu v súlade s odsekom 9 písm. a), nepožadovalo odovzdávanie zozbieraných použitých a odpadových textilných, s textíliami súvisiacich a obuvníckych výrobkov uvedených v prílohe IVc organizácii zodpovednosti výrobcov.

12. Členské štáty zabezpečia, aby subjekty sociálneho hospodárstva, ktoré prevádzkujú svoje vlastné miesta triedeného zberu v súlade s odsekom 11, predkladali aspoň raz ročne príslušnému orgánu informácie týkajúce sa množstva oddelene zozbieraných použitých a odpadových textilných, s textíliami súvisiacich a obuvníckych výrobkov uvedených v prílohe IVc vyjadreného hmotnosťou, pričom uvedú:

- a) množstvo vyjadrené hmotnosťou posúdené ako vhodné na opätovné použitie, a to podľa možnosti s uvedením vyvezeného množstva vyjadreného hmotnosťou;
- b) množstvo vyjadrené hmotnosťou určené na prípravu na opätovné použitie a recykláciu, pričom sa osobitne uvedie recyklácia vlákien v uzavretom cykle, ak je k dispozícii, a to podľa možnosti s uvedením vyvezeného množstva vyjadreného hmotnosťou, a
- c) množstvo vyjadrené hmotnosťou určené na iné zhodnotenie alebo zneškodnenie.

13. Odchyľne od odseku 12 môžu členské štáty čiastočne alebo úplne oslobodiť subjekty sociálneho hospodárstva od povinnosti nahlasovať údaje uvedené v odseku 12, ak by plnenie takýchto povinností viedlo k neprimeranému administratívne záťaženiu uvedených subjektov.

14. Členské štáty zabezpečia, aby organizácie zodpovednosti výrobcov okrem informácií uvedených v článku 8a ods. 2 poskytovali koncovým používateľom v súvislosti s textilnými, s textíliami súvisiacimi alebo obuvníckymi výrobkami uvedenými v prílohe IVc, ktoré výrobcovia sprístupňujú na trhu po prvýkrát, tieto informácie týkajúce sa udržateľnej spotreby vrátane možností používania výrobkov z druhej ruky, opätovného použitia textílií a obuvi a nakladania s nimi po skončení životnosti:

- a) úloha koncových používateľov pri prispievaní k predchádzaniu vzniku odpadu vrátane akýchkoľvek najlepších postupov, najmä podporou udržateľných modelov spotreby a podporou dobrej starostlivosti o výrobky počas ich používania;
- b) opatrenia týkajúce sa opätovného použitia a opravy, ktoré sú k dispozícii pre textílie a obuv;
- c) umiestnenie zberných miest;
- d) úloha koncových používateľov pri správnom prispievaní k triedenému zberu použitých a odpadových textilných, s textíliami súvisiacich a obuvníckych výrobkov, a to aj prostredníctvom darovania;
- e) vplyv na životné prostredie, ľudské zdravie, ako aj na sociálne a ľudské práva, ktorý má textilná výroba, najmä prax a spotreba „rýchlej módy“, recyklácia a iné zhodnocovanie a zneškodňovanie a nevhodné vyradovanie odpadových textilných, s textíliami súvisiacich a obuvníckych výrobkov, akým je znečisťovanie odpadom alebo vyhadzovanie do zmiešaného komunálneho odpadu, ako aj kroky prijaté na zmiernenie vplyvu na životné prostredie a zdravie ľudí.

15. Členské štáty zabezpečia, aby organizácia zodpovednosti výrobcov pravidelne poskytovala informácie uvedené v odseku 14 a aby tieto informácie boli aktuálne a poskytovali sa prostredníctvom:

- a) webového sídla alebo iných prostriedkov elektronickej komunikácie;
- b) oznámení vo verejných priestoroch a na zbernom mieste;
- c) vzdelávacích programov, kampaní na zvyšovanie informovanosti a činností zameraných na zapojenie komunit;
- d) informačných tabúl v jazyku alebo jazykoch, ktoré sú pre používateľov a spotrebiteľov ľahko zrozumiteľné.

16. Ak sú v členskom štáte viaceré organizácie zodpovednosti výrobcov poverené v mene výrobcov plniť povinnosti vyplývajúce z rozšírenej zodpovednosti výrobcu, členské štáty zabezpečia, aby uvedené organizácie zodpovednosti výrobcov pokrývali celé územie členského štátu s cieľom poskytovať jednotnú kvalitu služieb systému triedeného zberu použitých a odpadových textilných, s textíliami súvisiacich a obuvníckych výrobkov uvedených v prílohe IVc na celom území.

Členské štáty určia príslušný orgán alebo vymenujú nezávislú tretiu stranu, aby dohliadali nad tým, aby si organizácie zodpovednosti výrobcov plnili svoje povinnosti koordinovane a v súlade s právom Únie v oblasti hospodárskej súťaže. Členské štáty, v ktorých je len jedna organizácia

zodpovednosti výrobcov poverená plniť povinnosti rozšírenej zodpovednosti výrobcov v mene výrobcov, môžu určiť príslušný orgán alebo vymenovať nezávislú tretiu stranu, aby dohliadali nad tým, aby si organizácia zodpovednosti výrobcov plnila svoje povinnosti v súlade s právom Únie v oblasti hospodárskej súťaže.

17. Členské štáty vyžadujú, aby organizácie zodpovednosti výrobcov zabezpečovali dôvernosť údajov, ktorými disponujú, pokiaľ ide o informácie chránené vlastníckymi právami alebo informácie priamo priraditeľné k jednotlivým výrobcom alebo ich splnomocneným zástupcom.

18. Členské štáty zabezpečia, aby organizácie zodpovednosti výrobcov okrem informácií uvedených v článku 8a ods. 3 písm. e) na svojich webových sídlach uverejňovali:

- a) aspoň raz ročne, s výhradou obchodného a priemyselného tajomstva, informácie o:
 - i) množstve výrobkov sprístupnených na trhu po prvýkrát vrátane množstva vyjadreného hmotnosťou;
 - ii) množstve triedeného zberu použitých a odpadových textilných, s textíliami súvisiacich a obuvníckych výrobkov uvedených v prílohe IVc vyjadrenom hmotnosťou, pričom sa osobitne uvedú takéto nepredané výrobky;
 - iii) miere opätovného použitia, prípravy na opätovné použitie a recyklácie, pričom sa osobitne uvedie miera recyklácie vlákien v uzavretom cykle, ktorú dosiahla organizácia zodpovednosti výrobcov;
 - iv) miere iného zhodnocovania a zneškodňovania a
 - v) miere vývozu použitých textilných, s textíliami súvisiacich a obuvníckych výrobkov uvedených v prílohe IVc posúdených ako vhodné na opätovné použitie a vývozu odpadových textilných, s textíliami súvisiacich a obuvníckych výrobkov uvedených v prílohe IVc;
- b) informácie o postupe výberu prevádzkovateľov v oblasti nakladania s odpadom vybraných v súlade s odsekom 19.

19. Členské štáty zabezpečia, aby organizácie zodpovednosti výrobcov zaistili pre prevádzkovateľov v oblasti nakladania s odpadom nediskriminačný postup výberu založený na transparentných kritériách na vyhodnotenie ponúk bez toho, aby sa neúmerne zaťažili malé a stredné podniky, pri obstarávaní:

- a) služieb nakladania s odpadom od prevádzkovateľov v oblasti nakladania s odpadom uvedených v odseku 9 písm. a) a
- b) následného spracovania odpadu.

20. Členské štáty zabezpečia, aby organizácie zodpovednosti výrobcov každoročne poskytovali príslušným orgánom informácie uvedené v odseku 18 písm. a) a b), vrátane relevantných informácií uvedených v odseku 18 písm. a), ktoré sa každoročne vyžadujú od výrobcov textilných, s textíliami súvisiacich alebo obuvníckych výrobkov uvedených v prílohe IVc, ktoré boli sprístupnené na trhu po prvýkrát. Členské štáty zabezpečia, aby organizácie zodpovednosti výrobcov uvádzali v prípade informácií uvedených v odseku 18 písm. a) bodoch iii), iv)

a v) množstvo vyjadrené hmotnosťou.

Odhylne od prvého pododseku tohto odseku členské štáty vyžadujú, aby organizácie zodpovednosti výrobcov od výrobcov, ktorí sú podnikmi, ktoré zamestnávajú menej ako 10 osôb a ktorých ročný obrat a ročná súvaha nepresahuje 2 milióny EUR, požadovali, aby každoročne predkladali len informácie uvedené v odseku 18 písm. a) bode i).

Komisia zmení vykonávacie rozhodnutia Komisie (EÚ) 2019/1004 (¹⁹) a (EÚ) 2021/19 (²⁰) tak, aby v súlade s článkom 37 ods. 7 tejto smernice zahŕňali informácie uvedené v prvom pododseku. Zmenené vykonávacie akty budú zahŕňať:

- a) informácie o harmonogramoch nahlasovania údajov;
- b) špecifikácie štruktúry a formátu nahlasovania údajov s cieľom zabezpečiť pre organizácie zodpovednosti výrobcov jednotnosť, konzistentnosť a jednoduchú konsolidáciu údajov.

Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 39 ods. 2.

Článok 22d

Nakladanie s odpadovými textíliami

1. Členské štáty zabezpečia, aby infraštruktúra na zber, nakladanie a vykladanie, prepravu a skladovanie, ako aj s nimi súvisiace činnosti vrátane nakladania s použitými a odpadovými textíliami a následné postupy triedenia a spracovania boli chránené pred nepriaznivými poveternostnými podmienkami a inými zdrojmi kontaminácie s cieľom zabrániť poškodeniu a krížovej kontaminácii vyzbieraných použitých a odpadových textílií. Oddelene vyzbieraný použitý a odpadový textil prejde na mieste triedeného zberu alebo v zariadení na triedenie odborným skríningom, aby sa identifikovali a odstránili necieľové položky alebo materiály, alebo látky, ktoré sú možnými zdrojmi kontaminácie.
 2. Členské štáty zabezpečia, aby sa použité a odpadové textilné, s textíliami súvisiace a obuvnícke výrobky zbierané oddelene, a to aj v súlade s článkom 22c ods. 8 a 11, považovali pri zbere za odpad.
- Pokiaľ ide o textílie iné ako výrobky uvedené v prílohe IVc, ako aj o vyradené nepredané textilné, s textíliami súvisiace a obuvnícke výrobky uvedené v prílohe IVc, členské štáty zabezpečia, aby sa rôzne zložky textilných materiálov a textilných predmetov uchovávali na mieste vzniku odpadu oddelene, ak takéto oddelenie uľahčuje následné opätovné použitie, prípravu na opätovné použitie alebo recykláciu vrátane recyklácie vlákien v uzavretom cykle, ak to technologický pokrok umožňuje. Takéto oddelené uchovávanie sa uskutočňuje nákladovo efektívnym spôsobom, aby sa maximalizovali zhodnocovanie zdrojov a prínosy pre životné prostredie.
3. Odchylne od odseku 2 sa pri zbere za odpad nepovažujú použité textilné, s textíliami súvisiace a obuvnícke výrobky, ktoré koncoví používatelia priamo odovzdajú a prevádzkovateľ v oblasti opätovného použitia alebo subjekty sociálneho hospodárstva ich priamo na zbernom mieste odborne posúdia ako vhodné na opätovné použitie.
 4. Členské štáty zabezpečia, aby sa použité a odpadové textilné, s textíliami súvisiace a obuvnícke

výrobky, ktoré sa zbierajú oddelene, a to aj v súlade s článkom 22c ods. 8 a 11, triedili, aby sa zabezpečilo spracovanie v súlade s hierarchiou odpadového hospodárstva.

5. Členské štáty zabezpečia, aby triedenie použitých a odpadových textilných, s textíliami súvisiacich a obuvníckych výrobkov, ktoré sa zbierajú oddelene, a to aj v súlade s článkom 22c ods. 8 a 11, splňalo tieto požiadavky:

- a) triedením majú vzniknúť textilné, s textíliami súvisiace a obuvnícke výrobky na opätovné použitie a prípravu na opätovné použitie, pričom sa vo vhodných prípadoch uprednostňuje miestne triedenie a miestne opätovné použitie;
- b) pri triedení na účely opätovného použitia sa triedia textilné, s textíliami súvisiace a obuvnícke výrobky na vhodnej úrovni granularity, čo umožňuje triedenie po položkách, pri ktorom sa oddeľujú zložky, ktoré sú vhodné na priame opätovné použitie, od zložiek, ktoré majú prejsť ďalšou prípravou na opätovné použitie, a zameriava sa na konkrétny trh opätovného použitia s uplatňovaním aktuálnych kritérií triedenia relevantných pre prijímajúci trh;
- c) položky, ktoré sa vyhodnotia ako nevhodné na opätovné použitie, sa triedia na repasovanie a recykláciu vrátane recyklácie vlákien v uzavretom cykle, ak to technologický pokrok umožňuje, pričom repasovanie má prednosť pred recykláciou;
- d) výstup z triedenia a následných činností zhodnocovania určený na opätovné použitie spĺňa kritériá na to, aby sa prestal považovať za odpad, ako sa uvádza v článku 6.

6. Členské štáty sú do 1. januára 2026 a potom každých päť rokov povinné vykonať prieskum zloženia zozbieraného zmesového komunálneho odpadu s cieľom určiť v ňom podiel odpadových textilných, s textíliami súvisiacich a obuvníckych výrobkov, a to vo vhodných prípadoch v súlade s číselnými znakmi KN uvedenými v prílohe IVc. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány mohli na základe získaných informácií požadovať od organizácií zodpovednosti výrobcov, aby prijali nápravné opatrenia na rozšírenie svojej siete zberných miest a uskutočnili informačné kampane v súlade s článkom 22c ods. 14 a 15. Členské štáty zabezpečia, aby boli výsledky uvedených prieskumov dostupné verejnosti.

7. Členské štáty zabezpečia, aby v záujme rozlišovania medzi použitými textilnými, s textíliami súvisiacimi a obuvníckymi výrobkami posúdenými ako vhodné na opätovné použitie a odpadovými textilnými, s textíliami súvisiacimi a obuvníckymi výrobkami mohli príslušné orgány členských štátov kontrolovať prepravu použitých textilných, s textíliami súvisiacich a obuvníckych výrobkov, pri ktorých existuje podozrenie, že ide o odpad, z hľadiska dodržiavania minimálnych požiadaviek stanovených v odsekoch 8 a 9 pre prepravu použitých textilných, s textíliami súvisiacich a obuvníckych výrobkov posúdených ako vhodné na opätovné použitie a zodpovedajúcim spôsobom ju monitorovať.

8. Členské štáty zabezpečia, aby profesionálne zabezpečovaná preprava použitých textilných, s textíliami súvisiacich a obuvníckych výrobkov posúdených ako vhodné na opätovné použitie spĺňala minimálne požiadavky na vedenie záznamov stanovené v odseku 9 a aby boli k zásielkam priložené aspoň tieto informácie:

- a) kópia faktúry a zmluvy o predaji alebo prevode vlastníctva textilných, s textíliami súvisiacich a obuvníckych výrobkov, kde sa uvádza, že sú určené na priame opätovné použitie a že sú vhodné na priame opätovné použitie;
- b) dôkaz o predchádzajúcom triedení alebo priamom odbornom posúdení, že sú výrobky vhodné na opätovné použitie, vykonanom v súlade s týmto článkom, a ak sú k dispozícii, s kritériami prijatými podľa článku 6 ods. 2, vo forme kópie záznamov o každom bale v zásielke a protokolu obsahujúceho všetky zaznamenané informácie podľa odseku 9 tohto článku;
- c) vyhlásenie fyzickej alebo právnickej osoby, ktorá má v držbe použité textilné, s textíliami súvisiace alebo obuvnícke výrobky posúdené ako vhodné na opätovné použitie a ktorá profesionálne zabezpečuje prepravu použitých textilných, s textíliami súvisiacich a obuvníckych výrobkov posúdených ako vhodné na opätovné použitie, že žiadny z materiálov v zásielke nie je odpadom v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 1.

Členské štáty zabezpečia, aby boli zásielky uvedené v prvom pododseku tohto odseku primerane chránené pred poškodením počas prepravy, nakladania a vykladania, najmä prostredníctvom dostatočného balenia a vhodného uloženia nákladu, čím sa zachová integrita a kvalita textílií určených na opätovné použitie počas celého procesu prepravy.

9. Členské štáty zabezpečia, aby preprava použitých textilných, s textíliami súvisiacich a obuvníckych výrobkov posúdených ako vhodné na opätovné použitie spĺňala tieto minimálne požiadavky na vedenie záznamov:

- a) na obale sa bezpečne, ale nie natrvalo, pripevní záznam o triedení, priamom odbornom posúdení, že sú výrobky vhodné na opätovné použitie, alebo o príprave na opätovné použitie;
- b) záznam obsahuje tieto informácie:
 - i) opis položky alebo položiek, ktoré sú obsahom balu, s uvedením najpodrobnejšej granularity triedenia, ktorou textilné položky prešli počas triedenia alebo prípravy na opätovné použitie, ako napríklad druh odevu, veľkosť, farba, pre ktoré pohlavie je určený, materiálové zloženie a akékoľvek iné relevantné vlastnosti, ktoré prispievajú k efektívnemu opätovnému použitiu;
 - ii) názov a adresu spoločnosti zodpovednej za konečné triedenie alebo prípravu na opätovné použitie.

10. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že príslušné orgány alebo orgány zapojené do kontrol zistia, že existuje podozrenie, že zamýšľaná zásielka použitých textilných, s textíliami súvisiacich a obuvníckych výrobkov posúdených ako vhodné na opätovné použitie je odpadom, mohli byť náklady na vhodné analýzy, kontroly a skladovanie použitých textilných, s textíliami súvisiacich alebo obuvníckych výrobkov posúdených ako vhodné na opätovné použitie, u ktorých existuje podozrenie, že ide o odpad, účtované výrobcom textilných, s textíliami súvisiacich alebo obuvníckych výrobkov uvedených v prílohe IVc, tretím stranám konajúcim v ich mene alebo iným osobám, ktoré zabezpečujú prepravu.

KAPITOLA IV

POVOLENIA A REGISTRÁCIE

Článok 23

Vydávanie povolení

1. Členské štáty vyžadujú od každého zariadenia alebo podniku, ktorý má v úmysle vykonávať spracovanie odpadu, aby získal od príslušného orgánu povolenie.

V takýchto povoleniach sa uvádzajú aspoň:

- a) druhy a množstvá odpadu, ktorý možno spracovať;
 - b) pre každý druh povolenej činnosti technické a akékoľvek iné požiadavky týkajúce sa dotknutého miesta;
 - c) bezpečnostné opatrenia a opatrenia predbežnej opatrnosti, ktoré sa majú prijať;
 - d) metódu, ktorá sa má použiť pri každom druhu činnosti;
 - e) podľa potreby takéto činnosti monitorovania a kontroly;
 - f) podľa potreby ustanovenia o skončení prevádzky a starostlivosti po skončení prevádzky.
2. Povolenia sa môžu udeľovať na určité obdobie a môžu sa obnovovať.
3. Ak sa príslušný orgán domnieva, že plánovaná metóda spracovania je z hľadiska ochrany životného prostredia neprijateľná, najmä ak metóda nie je v súlade s článkom 13, odmietne vydať povolenie.
4. Podmienkou akéhokoľvek povolenia vzťahujúceho sa na spaľovanie alebo spoluspaľovanie s energetickým zhodnocovaním je, aby toto energetické zhodnocovanie bolo vysoko energeticky účinné.
5. Pod podmienkou splnenia požiadaviek tohto článku možno každé povolenie vydané podľa iných vnútroštátnych predpisov alebo predpisov Spoločenstva spájať s povolením vyžadovaným v súlade s odsekom 1 do jedného povolenia, ak takýto formát odstráni zbytočnú duplicitu informácií a opakovanie práce prevádzkovateľa alebo príslušného orgánu.

Článok 24

Výnimky z požiadavky získať povolenie

Členské štáty môžu od požiadavky ustanovenej v článku 23 ods. 1 oslobodiť zariadenia alebo podniky pri týchto činnostiach:

- a) zneškodňovanie vlastného odpadu, ktorý nie je nebezpečný, na mieste vzniku; alebo
- b) zhodnocovanie odpadu.

Článok 25

Podmienky udeľovania výnimiek

1. Ak členský štát chce udeliť výnimky, ako sa ustanovuje v článku 24, ustanoví pre každý druh činnosti všeobecné pravidlá upresňujúce druhy a množstvá odpadu, na ktoré sa výnimka môže vzťahovať, a metódu spracovania, ktorá sa má použiť.

Tieto pravidlá sa navrhnu tak, aby zabezpečili spracovanie odpadu v súlade s článkom 13. V prípade činností zneškodňovania uvedených v článku 24 písm. a) by tieto pravidlá mali zohľadniť najlepšie dostupné techniky.

2. Okrem všeobecných pravidiel ustanovených v odseku 1 členské štáty ustanovia osobitné podmienky udeľovania výnimiek týkajúcich sa nebezpečného odpadu vrátane druhov činnosti, ako aj iné požiadavky potrebné na vykonávanie rozličných foriem zhodnocovania a v príslušných prípadoch i limitné hodnoty pre obsah nebezpečných látok v odpade, ako aj hodnoty emisných limitov.

3. Členské štáty informujú Komisiu o všeobecných pravidlách ustanovených podľa odsekov 1 a 2.

Článok 26

Registrácia

Členské štáty zabezpečia, aby príslušný orgán viedol register nasledujúcich subjektov v prípade, že nepodliehajú požiadavkám na získanie povolenia:

- a) zariadenia alebo podniky, ktoré zbierajú alebo prepravujú odpad v rámci náplne svojej profesionálnej činnosti;
- b) obchodníci alebo sprostredkovatelia; a
- c) zariadenia alebo podniky, ktorým sa udelili výnimky z požiadavky získať povolenie podľa článku 24.

Kde je to možné, na získanie informácií potrebných na tento registračný proces sa použijú existujúce záznamy, ktoré vedie príslušný orgán, aby sa zmenšila administratívna záťaž.

Článok 27

Minimálne normy

▼M4▼

1. Komisia prijme v súlade s článkom 38a delegované akty s cieľom doplniť túto smernicu stanovením minimálnych technických noriem pre činnosti spracovania vrátane triedenia a recyklácie odpadu, ktoré si vyžadujú povolenie podľa článku 23, ak existujú dôkazy, že by takéto minimálne normy boli prínosom z hľadiska ochrany zdravia ľudí a životného prostredia.

▼B▼

2. Takéto minimálne normy sa vzťahujú len na tie činnosti spracovania odpadu, na ktoré sa nevzťahuje smernica 96/61/ES alebo nie sú vhodné na to, aby sa na ne uvedená smernica vzťahovala.

3. Takéto minimálne normy:

- a) sú zamerané na hlavné významné environmentálne vplyvy činnosti spracovania odpadu,
- b) zabezpečujú, že sa odpad spracúva v súlade s článkom 13,
- c) zohľadňujú najlepšie dostupné techniky, a
- d) zahŕňajú prípadne prvky týkajúce sa požiadaviek na kvalitu spracovania a procesných požiadaviek.

▼M4↓

4. Komisia prijme v súlade s článkom 38a delegované akty s cieľom doplniť túto smernicu stanovením minimálnych technických noriem pre činnosti, pre ktoré je potrebná registrácia podľa článku 26 písm. a) a b), ak existujú dôkazy, že by takéto minimálne normy boli prínosom z hľadiska ochrany zdravia ľudí a životného prostredia, alebo by slúžili na predchádzanie narušeniu vnútorného trhu.

▼C3↓

KAPITOLA V

PLÁNY A PROGRAMY

▼B↓

Článok 28

▼C3↓

Plány odpadového hospodárstva

▼B↓

1. Členské štáty zabezpečia, aby ich príslušné orgány vypracovali v súlade s článkami 1, 4, 13 a 16 jeden alebo viac ►C3↓ plánov odpadového hospodárstva ◀.

▼C3↓

Tieto plány sa samotné alebo v kombinácii vzťahujú na celé geografické územie daného členského štátu.

2. Plány odpadového hospodárstva uvádzajú analýzu súčasného stavu odpadového hospodárstva v danej geografickej oblasti, ako aj opatrenia, ktoré sa majú prijať na zlepšenie environmentálne vhodnej prípravy na opätovné použitie, recykláciu, zhodnocovanie a zneškodňovanie odpadu, a hodnotenie, ako bude plán podporovať vykonávanie cieľov a ustanovení tejto smernice.

3. Plány odpadového hospodárstva obsahujú v príslušnej miere a s ohľadom na geografickú úroveň a rozsah oblasti, na ktorú sa plán vzťahuje, aspoň tieto informácie:

▼B↓

- a) druh, množstvo a zdroj odpadu vzniknutého na danom území, odpad, ktorý sa pravdepodobne vyvezie alebo dovezie na územie štátu, a hodnotenie vývoja prúdov odpadov v budúcnosti;

▼M4↓

- b) existujúce hlavné zariadenia na zneškodňovanie a zhodnocovanie odpadu vrátane akýchkoľvek osobitných opatrení pre odpadové oleje, nebezpečný odpad, odpad obsahujúci značné množstvá kritických surovín alebo prúdy odpadu, na ktoré sa vzťahujú osobitné právne predpisy Únie;
- c) posúdenie potreby uzatvorenia existujúcich odpadových zariadení a dodatočnej infraštruktúry odpadových zariadení v súlade s článkom 16.

Členské štáty zabezpečia, aby sa vykonalo posúdenie investícií a ďalších finančných prostriedkov vrátane finančných prostriedkov určených miestnym orgánom, ktoré sú nevyhnutné na splnenie uvedených potrieb. Toto posúdenie sa zahrnie do príslušných programov odpadového hospodárstva alebo do iných strategických dokumentov, ktoré sa vzťahujú na celé územie dotknutého členského štátu;

▼M4 ↓

- ca) informácie o opatreniach na dosiahnutie cieľa stanoveného v článku 5 ods. 3a smernice 1999/31/ES alebo v iných strategických dokumentoch na celom území dotknutého členského štátu;
- cb) posúdenie existujúcich systémov zberu odpadu, a to vrátane materiálov, ktoré sa zbierajú oddelene, územného pokrytia triedeného zberu a opatrení na zlepšenie jeho fungovania, a akýchkoľvek výnimiek udelených v súlade s článkom 10 ods. 3 a potreby nových systémov zberu;

▼B ↓

- d) v prípade potreby dostatočné informácie o lokalizačných kritériách pre určenie miesta a o kapacite budúcich zariadení na zneškodňovanie odpadu alebo hlavných zariadení na zhodnocovanie odpadu;
- e) všeobecné politiky odpadového hospodárstva vrátane plánovaných technológií a metód nakladania s odpadom alebo politiky pre konkrétne problémy riadenia súvisiace s odpadom;

▼M4 ↓

- f) opatrenia na predchádzanie a boj proti všetkým podobám znečisťovania odpadom a na vyčistenie od všetkých druhov odpadu;
- g) vhodné kvalitatívne a kvantitatívne ukazovatele a ciele, ktoré sa okrem iného vzťahujú na množstvo vzniknutého odpadu a jeho spracovanie a na komunálny odpad, ktorý je zneškodnený alebo energeticky zhodnotený.

▼C3 ↓

- 4. Plán odpadového hospodárstva môže s ohľadom na geografickú úroveň a rozsah oblasti, na ktorú sa plán vzťahuje, obsahovať tieto informácie:

▼B ↓

- a) organizačné aspekty týkajúce sa nakladania s odpadom vrátane opisu pridelovania zodpovedností verejným a súkromným subjektom, ktoré nakladajú s odpadom;
- b) vyhodnotenie užitočnosti a vhodnosti využívania ekonomických a iných nástrojov pri riešení rôznych problémov spojených s odpadom, pričom sa zohľadní potreba zachovať hladké fungovanie vnútorného trhu;
- c) využívanie kampaní na zvyšovanie povedomia a poskytovanie informácií zameraných na širokú verejnosť alebo na konkrétnu skupinu spotrebiteľov;
- d) miesta s históriou zneškodňovania kontaminovaného odpadu a opatrenia na ich rekultiváciu.

▼M4↓

5. Programy odpadového hospodárstva musia byť v súlade s požiadavkami programovania odpadového hospodárstva stanovenými v článku 14 smernice 94/62/ES a s cieľmi stanovenými v článku 11 ods. 2 a 3 tejto smernice a s požiadavkami stanovenými v článku 5 smernice 1999/31/ES a na účely predchádzania znečisťovaniu odpadom s požiadavkami stanovenými v článku 13 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/56/ES (²¹) a v článku 11 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES (²²).

▼B↓

Článok 29

Programy predchádzania vzniku odpadu

▼M4↓

1. Členské štáty vypracujú programy predchádzania vzniku odpadu, v ktorých v súlade s článkami 1 a 4 stanovia aspoň opatrenia na predchádzanie vzniku odpadu stanovené v článku 9 ods. 1.

Takéto programy sa začlenia do programov odpadového hospodárstva požadovaných podľa článku 28 alebo prípadne do iných programov environmentálnych politík, alebo budú fungovať ako samostatné programy. Ak sa takýto program začlení do programu odpadového hospodárstva alebo do iných uvedených programov, ciele a opatrenia na predchádzanie vzniku odpadu sa zreteľne identifikujú.

2. Pri vypracúvaní takýchto programov členské štáty v relevantných prípadoch opíšu prínos nástrojov a opatrení na predchádzanie vzniku odpadu uvedených v prílohe IVa a vyhodnotia užitočnosť príkladov opatrení uvedených v prílohe IV alebo iných príslušných opatrení. Tieto programy taktiež opisujú existujúce opatrenia na predchádzanie vzniku odpadu a ich prínos k predchádzaniu vzniku odpadu.

▼B↓

Zámerom takýchto cieľov a opatrení je prerušiť spojenie medzi hospodárskym rastom a environmentálnymi vplyvmi spojenými so vznikom odpadu.

▼M6↓

2a. Členské štáty prijímú osobitné programy predchádzania vzniku potravinového odpadu, ktoré môžu byť prezentované ako súčasť ich programov predchádzania vzniku odpadu.

▼M4 ↓ —————

▼B ↓

5. Komisia vytvorí systém vzájomnej výmeny informácií o osvedčených postupoch v oblasti predchádzania vzniku odpadov a vypracuje usmernenia na pomoc členským štátom pri príprave programov.

▼M6 ↓

Článok 29a

Programy predchádzania vzniku potravinového odpadu

1. Členské štáty vyhodnotia a upravujú svoje programy predchádzania vzniku potravinového odpadu v záujme splnenia cieľov stanovených v článku 9a ods. 4. Tieto programy musia obsahovať aspoň opatrenia stanovené v článku 9 ods. 1 a článku 9a ods. 1 a v relevantných prípadoch opatrenia uvedené v prílohách IV a IVa a oznámia sa Komisii do 17. októbra 2027.
2. Každý členský štát určí príslušné orgány zodpovedné za koordináciu opatrení na predchádzanie vzniku potravinového odpadu uvedených v článku 9a ods. 1 a vykonávaných v záujme splnenia cieľov stanovených v článku 9a ods. 4 a informuje o tom Komisiu do 17. januára 2026. Komisia následne uverejní tieto informácie na príslušnom webovom sídle.

▼B ↓

Článok 30

▼C3 ↓

Hodnotenie a preskúmanie plánov a programov

▼B ↓

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa ich ►C3 ↓ plány odpadového hospodárstva ◀ a programy predchádzania vzniku odpadu hodnotili aspoň každých šesť rokov a v prípade potreby sa revidovali, a to vo vhodných prípadoch v súlade s článkami 9 a 11.

▼M4 ↓

2. Európska environmentálna agentúra každé dva roky uverejňuje správu obsahujúcu hodnotenie pokroku dosiahnutého pri plnení a vykonávaní programov predchádzania vzniku odpadu vrátane posúdenia vývoja, pokiaľ ide o predchádzanie vzniku odpadu pre každý členský štát a pre Úniu ako celok a tiež pokiaľ ide o oddelenie vzniku odpadu od hospodárskeho rastu a prechodu na obehové hospodárstvo.

▼B ↓

Článok 31

Účasť verejnosti

Členské štáty zabezpečia, aby príslušné zainteresované subjekty, orgány a široká verejnosť mali v súlade so smernicou 2003/35/ES alebo prípadne so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/42/ES z 27. júna 2001 o posudzovaní účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie (²³) príležitosť zúčastniť sa na vypracovaní ►C3 ↓ plánov odpadového hospodárstva ◀ a programov predchádzania vzniku odpadu a mali k nim po ich vypracovaní prístup. ►C3 ↓ Tieto plány a programy umiestnia na verejne prístupnú internetovú stránku. ◀

Článok 32

Spolupráca

Členské štáty pri vypracovávaní ►C3 ↓ plánov odpadového hospodárstva ◀ a programov predchádzania vzniku odpadu v súlade s článkami 28 a 29 primerane spolupracujú s inými dotknutými členskými štátmi a Komisiou.

Článok 33

Informácie predkladané Komisii

▼C3 ↓

1. Členské štáty informujú Komisiu o plánoch odpadového hospodárstva a programoch predchádzania vzniku odpadu uvedených v článkoch 28 a 29 po ich prijatí a o akýchkoľvek podstatných revíziách týchto plánov a programov.

▼M4 ↓

2. Komisia prijme vykonávacie akty s cieľom stanoviť formát na oznamovanie informácií o prijímaní programov odpadového hospodárstva a programov predchádzania vzniku odpadu a ich podstatných revíziách. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 39 ods. 2.

▼B ↓

KAPITOLA VI

KONTROLY A ZÁZNAMY

Článok 34

Kontroly

1. Zariadenia alebo podniky, ktoré vykonávajú činnosti spracovania odpadu, zariadenia alebo podniky, ktoré zbierajú alebo prepravujú odpad v rámci náplne svojej profesionálnej činnosti, sprostredkovatelia a obchodníci a zariadenia alebo podniky, ktoré vytvárajú nebezpečný odpad, sa podrobujú primeraným pravidelným kontrolám vykonávaným príslušnými orgánmi.
2. Kontroly týkajúce sa činností zberu a prepravy sa vzťahujú na pôvod, povahu, množstvo a miesto určenia zozbieraného a prepravovaného odpadu.
3. Členské štáty môžu zohľadniť registrácie získané v rámci systému Spoločenstva pre ekologické

riadenie a audit (EMAS) najmä v súvislosti s frekvenciou a náročnosťou kontrol.

Článok 35

Vedenie záznamov

▼M4 ↓

1. Zariadenia a podniky uvedené v článku 23 ods. 1, pôvodcovia nebezpečného odpadu, a zariadenia a podniky, ktoré zbierajú alebo prepravujú nebezpečný odpad v rámci svojej profesionálnej činnosti alebo ktoré pôsobia ako obchodníci s nebezpečným odpadom alebo jeho sprostredkovatelia vedú chronologické záznamy o:

- a) množstve, povahe a pôvode tohto odpadu a o množstve výrobkov a materiálov, ktoré sú výsledkom prípravy na opätovné použitie, recyklácie alebo ďalších činností zhodnocovania, a
- b) v prípade potreby mieste určenia, frekvencii zberu, spôsobe prepravy a plánovanej metóde spracovania tohto odpadu.

Tieto informácie sprístupňujú príslušným orgánom prostredníctvom elektronického registra alebo registrov, ktoré sa majú vytvoriť podľa odseku 4 tohto článku.

▼B ↓

2. V prípade nebezpečného odpadu sa tieto záznamy uchovávajú aspoň tri roky, s výnimkou prípadu zariadení a podnikov prepravujúcich nebezpečný odpad, ktoré musia takéto záznamy uchovávať aspoň 12 mesiacov.

Dôkazový materiál o nakladaní s odpadom sa na požiadanie predloží príslušným orgánom alebo predchádzajúcemu držiteľovi.

3. Členské štáty môžu vyžadovať dodržiavanie odsekov 1 a 2 od pôvodcov odpadu, ktorý nie je nebezpečný.

▼M4 ↓

4. Členské štáty vytvoria elektronický register alebo koordinované registre na zaznamenávanie údajov o nebezpečnom odpade uvedené v odseku 1, ktoré sa vzťahujú na celé geografické územie daného členského štátu. Členské štáty môžu vytvoriť takéto registre aj pre iné prúdy odpadu, predovšetkým pre prúdy odpadu, pre ktoré sú v právnych predpisoch Únie stanovené ciele. Členské štáty využívajú údaje o odpade, ktoré im nahlásujú priemyselné subjekty v Európskom registri uvoľňovania a prenosov znečisťujúcich látok zriadenom na základe nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 (²⁴).

5. Komisia môže prijať vykonávacie akty s cieľom stanoviť minimálne podmienky prevádzky takýchto registrov. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 39 ods. 2.

▼B ↓

Článok 36

Vynucovanie dodržiavania povinností a sankcie

▼M4 ↓

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom zakázať zanechanie odpadu, neriadené skládkovanie odpadu alebo nekontrolované nakladanie s ním vrátane znečisťovania odpadom.

▼B ↓

2. Členské štáty ustanovia sankcie uplatniteľné v prípade porušenia ustanovení tejto smernice a prijímú všetky opatrenia potrebné na ich vykonanie. Sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

KAPITOLA VII

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

▼M4 ↓

Článok 37

Nahlasovanie

1. Členské štáty nahlasujú Komisii údaje o vykonávaní článku 11 ods. 2 písm. a) až e) a článku 11 ods. 3 za každý kalendárny rok.

Tieto údaje nahlasujú elektronicky do 18 mesiacov od konca sledovaného roka, za ktorý sa údaje zbierajú. Údaje sa nahlasujú vo formáte stanovenom Komisiou v súlade s odsekom 7 tohto článku.

Prvé sledované obdobie sa začína v prvom celom kalendárnom roku po prijatí vykonávacieho aktu, v ktorom sa stanovuje formát nahlasovania údajov v súlade s odsekom 7 tohto článku.

2. Členské štáty na účely overenia súladu s článkom 11 ods. 2 písm. b) nahlasujú množstvo odpadu použitého na spätné zasypávanie a iné činnosti materiálového zhodnocovania oddelene od množstva odpadu pripraveného na opätovné použitie alebo recyklovaného odpadu. Členské štáty nahlasujú opätovné spracovanie odpadu na materiály, ktoré sa majú použiť na činnosti spätného zasypávania ako spätné zasypávanie.

Členské štáty na účely overenia súladu s článkom 11 ods. 2 písm. c), d) a e) a článkom 11 ods. 3 nahlasujú množstvo odpadu pripraveného na opätovné použitie oddelene od údajov o množstve recyklovaného odpadu.

3. ►M6 ↓ Členské štáty každoročne nahlasujú Európskej environmentálnej agentúre údaje týkajúce sa vykonávania článku 9 ods. 4 a údaje uvedené v článku 22c ods. 12, článku 22c ods. 18 písm. a) a článku 22c ods. 20. Členské štáty každoročne nahlasujú Komisii údaje týkajúce sa vykonávania článku 9a ods. 2. ◀

Tieto údaje nahlasujú elektronicky do 18 mesiacov od konca sledovaného roka, za ktorý sa údaje zbierajú. Údaje sa nahlasujú vo formáte stanovenom Komisiou v súlade s odsekom 7 tohto článku.

Prvé sledované obdobie sa začína v prvom celom kalendárnom roku po prijatí vykonávacieho aktu, v ktorom sa stanovuje formát nahlasovania v súlade s odsekom 7 tohto článku.

4. Členské štáty nahlásia Komisii za každý kalendárny rok údaje o minerálnych alebo syntetických mazacích alebo priemyselných olejoch uvedených na trh a o oddelene zozbieraných a

spracovaných odpadových olejoch.

Tieto údaje nahlasujú elektronicky do 18 mesiacov od konca sledovaného roka, za ktorý sa údaje zbierajú. Údaje sa nahlasujú vo formáte stanovenom Komisiou v súlade s odsekom 7.

Prvé sledované obdobie sa začína v prvom celom kalendárnom roku po prijatí vykonávacieho aktu, v ktorom sa stanovuje formát nahlasovania údajov v súlade s odsekom 7.

5. K údajom, ktoré členské štáty nahlasujú v súlade s týmto článkom, sa pripojí správa o kontrole kvality a správa o opatreniach prijatých podľa článku 11a ods. 3 a 8 zahŕňajúca podrobné informácie o priemernej miere strát, ak je to uplatniteľné. Uvedené informácie sa nahlasujú vo formáte nahlasovania stanovenom Komisiou v súlade s odsekom 7 tohto článku.

▼M6↓

5a. Členské štáty zverejnia správy o kontrole kvality týkajúce sa článku 9a ods. 2 po tom, ako posúdia, či by zverejnenie narušilo ochranu dôverných obchodných informácií.

▼M4↓

6. Komisia preskúma údaje nahlásené v súlade s týmto článkom a uverejní správu o výsledkoch svojho preskúmania. V správe posúdi systém zberu údajov, zdroje údajov a metodika použitá v členských štátoch, ako aj úplnosť, spoľahlivosť, včasnosť a konzistentnosť týchto údajov.

Posúdenie môže obsahovať aj konkrétne odporúčania na zlepšenie. Správa sa vypracúva po prvom nahlasovaní údajov členskými štátmi a následne každé štyri roky.

▼M6↓

7. Komisia prijme vykonávacie akty, ktorými sa stanoví formát nahlasovania údajov uvedených v odsekoch 1, 3, 4 a 5 tohto článku. Na účely podávania správ o vykonávaní článku 11 ods. 2 písm. a) a b) členské štáty použijú formát stanovený vo vykonávacom rozhodnutí Komisie z 18. apríla 2012, ktorým sa vydáva dotazník na podávanie správ členských štátov o vykonávaní smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES o odpade. Na účely nahlasovania údajov o potravinovom odpade sa pri vypracúvaní formátu nahlasovania zohľadní metodika vypracovaná podľa článku 9a ods. 3. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 39 ods. 2 tejto smernice.

▼M4↓

Článok 38

Výmena informácií a najlepších postupov, výklad a prispôsobenie sa technickému pokroku

1. Komisia organizuje pravidelnú výmenu informácií a najlepších postupov medzi členskými štátmi prípadne aj vrátane regionálnych a miestnych orgánov o praktickom vykonávaní a presadzovaní požiadaviek tejto smernice týkajúcich sa okrem iného:

- uplatňovania pravidiel výpočtu uvedených v článku 11a a vypracovania opatrení a systémov na sledovanie prúdov komunálneho odpadu od triedenia až po recykláciu;
- primeraného riadenia, presadzovania, cezhraničnej spolupráce;
- inovácií v oblasti nakladania s odpadom;

- d) vnútroštátnych kritérií pre vedľajšie produkty a kritérií stavu konca odpadu uvedených v článku 5 ods. 3 a článku 6 ods. 3 a 4, ktorých uplatňovanie uľahčí celoúijný elektronický register, ktorý vytvorí Komisia;
- e) hospodárskych nástrojov a ostatných opatrení používaných v súlade s článkom 4 ods. 3 s cieľom podporiť dosiahnutie cieľov stanovených v uvedenom článku;
- f) opatrení stanovených v článku 8 ods. 1 a 2;
- g) predchádzania a zriadenia systémov, ktoré presadzujú činnosti opätovného použitia a predĺženie životnosti;
- h) plnenia povinností týkajúcich sa triedeného zberu;
- i) nástrojov a stimulov na dosiahnutie cieľov stanovených v článku 11 ods. 2 písm. c), d) a e).

Komisia sprístupní výsledky výmeny informácií a najlepších postupov verejnosti.

2. Komisia môže vypracovať usmernenia k výkladu požiadaviek stanovených v tejto smernici vrátane vymedzenia pojmov odpad, predchádzanie, opätovné použitie, príprava na opätovné použitie, zhodnotenie, recyklácia, zneškodnenie, a o uplatňovaní pravidiel výpočtu stanovených v článku 11a.

Komisia vypracuje usmernenia na vymedzenie pojmov komunálny odpad a spätné zasypávanie.

Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 38a s cieľom zmeniť túto smernicu špecifikáciou uplatňovania vzorca pre spaľovne, ktorý sa uvádza v prílohe II bode R1. Môžu sa zohľadniť miestne klimatické podmienky, ako napríklad tuhosť zimy a potreba kúrenia, pokiaľ ovplyvňujú množstvá energie, ktoré možno technicky využiť alebo vyrobiť vo forme elektrickej energie, kúrenia, chladenia alebo spracovania pary. Môžu sa zohľadniť aj miestne podmienky najvzdialenejších regiónov uznaných v článku 349 treťom odseku Zmluvy o fungovaní Európskej únie a území uvedených v článku 25 Aktu o pristúpení z roku 1985.

3. Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 38a s cieľom zmeniť prílohy IV a V vzhľadom na vedecký a technický pokrok.

▼M4↓

Článok 38a

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

▼M6↓

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 7 ods. 1, článku 9a ods. 3, článku 11a ods. 10, článku 27 ods. 1 a 4, článku 38 ods. 2 a 3 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 4. júla 2018. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 22a ods. 5 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 17. apríla 2027. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie

právomoci sa automaticky predlžuje o rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 7 ods. 1, článku 9a ods. 3, článku 11a ods. 10, článku 22a ods. 5, článku 27 ods. 1 a 4, článku 38 ods. 2 a 3 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

▼M4↓

4. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s odborníkmi určenými jednotlivými členskými štátmi v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva (²⁵).

5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po jeho prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

▼M6↓

6. Delegovaný akt prijatý podľa článku 7 ods. 1, článku 9a ods. 3, článku 11a ods. 10, článku 22a ods. 5, článku 27 ods. 1 a 4, článku 38 ods. 2 a 3 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

▼M4↓

Článok 39

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 (²⁶).

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Ak výbor nevydá žiadne stanovisko, Komisia návrh vykonávacieho aktu neprijme a uplatňuje sa článok 5 ods. 4 tretí pododsek nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

▼B↓

Článok 40

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 12. decembra 2010.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto

smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 41

Zrušenie a prechodné ustanovenia

Smernice 75/439/EHS, 91/689/EHS a 2006/12/ES sa týmto zrušujú s účinnosťou od 12. decembra 2010.

Od 12. decembra 2008 sa však uplatňuje toto:

- a) článok 10 ods. 4 smernice 75/439/EHS sa nahrádza takto:
- „4. Referenčnú metódu merania na určenie obsahu PCB/PCT v odpadových olejoch stanoví Komisia. Toto opatrenie zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijme v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 18 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/12/ES z 5. apríla 2006 o odpadoch (^{*1}).

b) smernica 91/689/EHS sa týmto mení a dopĺňa takto:

i) článok 1 ods. 4 sa nahrádza takto:

„4. Na účely tejto smernice sa pod pojmom ‚nebezpečný odpad‘ rozumejú:

- odpady klasifikované ako nebezpečný odpad uvedený v zozname stanovenom rozhodnutím Komisie 2000/532/ES (^{*2}) na základe príloh I a II k tejto smernici. Tento odpad musí mať jednu alebo niekoľko vlastností, ktoré sú uvedené v prílohe III. V zozname sa zohľadní pôvod a zloženie odpadu a v prípade potreby limitné hodnoty koncentrácie. Zoznam sa pravidelne skúma a v prípade potreby reviduje. Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 18 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/12/ES z 5. apríla 2006 o odpadoch (^{*3}).
- akýkoľvek iný odpad, ktorý podľa názoru členského štátu vykazuje niektorú z vlastností uvedených v prílohe III. Takéto prípady sa oznámia Komisii a preskúmajú s cieľom prispôbenia zoznamu. Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 18 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/12/ES.

ii) článok 9 sa nahrádza takto:

„Článok 9

Opatrenia potrebné na prispôbenie príloh tejto smernice vedecko-technickému pokroku a na revíziu zoznamu odpadov uvedeného v článku 1 ods. 4, zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice okrem iného jej doplnením, sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 18 ods. 4 smernice 2006/12/ES.“;

c) smernica 2006/12/ES sa týmto mení a dopĺňa takto:

i) článok 1 ods. 2 sa nahrádza takto:

„2. Na účely odseku 1 písm. a) sa uplatňuje rozhodnutie Komisie 2000/532/ES (^{*4}), v ktorom je uvedený zoznam odpadov patriacich do kategórií vymenovaných v prílohe I k tejto smernici. Zoznam sa pravidelne skúma a v prípade potreby reviduje. Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 18 ods. 4.

ii) článok 17 sa nahrádza takto:

„Článok 17

Opatrenia potrebné na prispôsobenie príloh vedecko-technickému pokroku, zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice, sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 18 ods. 4.“;

iii) článok 18 ods. 4 sa nahrádza takto:

„4. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 5a ods. 1 až 4 a článok 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na jeho článok 8.“.

Odkazy na zrušené smernice sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe V.

▼M6 ↓

Články 22a, 22b, 22c a 22d sa uplatňujú na podniky, ktoré zamestnávajú menej ako 10 osôb a ktorých ročný obrat a ročná súvaha nepresahuje 2 milióny EUR, od 17. apríla 2029.

Článok 41a

Preskúmanie

Komisia do 31. decembra 2029 vyhodnotí túto smernicu a smernicu 1999/31/ES. V hodnotení sa okrem iného posúdi aj:

- a) účinnosť finančnej a organizačnej zodpovednosti systémov rozšírenej zodpovednosti výrobcu za textilné, s textíliami súvisiace a obuvnícke výrobky uvedené v prílohe IVc zriadených podľa tejto smernice z hľadiska pokrytia nákladov vyplývajúcich z uplatňovania požiadaviek stanovených v tejto smernici vrátane posúdenia možnosti požadovať finančný príspevok od komerčných prevádzkovateľov opätovného použitia, najmä od tých väčších;
- b) možnosť stanoviť ciele v oblasti predchádzania vzniku odpadu, zberu, prípravy na opätovné použitie a recyklácie odpadového textilu;
- c) možnosť zaviesť predbežné triedenie zmesového komunálneho odpadu s cieľom zabrániť tomu, aby sa odpad, ktorý možno zhodnotiť na prípravu na opätovné použitie alebo recykláciu, posielal na spaľovanie alebo na skládky.

Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o zisteniach uvedeného hodnotenia. Vo vhodných prípadoch sa k správe pripojí legislatívny návrh.

Článok 42

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 43

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

PRÍLOHA I

ČINNOSTI ZNEŠKODŇOVANIA

- D 1 Uloženie na alebo do pôdy (napr. skládka atď.)
- D 2 Úprava pôdnymi procesmi (napr. biodegradácia tekutých alebo kalových odpadov v pôde, atď.)
- D 3 Hĺbková injektáž (napr. injektáž čerpatelných odpadov do vrtov, soľných baní alebo prirodzených úložísk atď.)
- D 4 Ukladanie do povrchových nádrží (napr. umiestnenie tekutých alebo kalových odpadov do jám alebo odkališť atď.)
- D 5 Špeciálne vybudované skládky (napr. umiestnenie do susediacich oddelených buniek, ktoré sú zakryté a izolované jedna od druhej a od životného prostredia, atď.)
- D 6 Vypustenie do vodných tokov a jazier okrem morí a oceánov
- D 7 Vypustenie do morí a oceánov, vrátane uloženia naorské dno
- D 8 Biologická úprava, nešpecifikovaná na inom mieste tejto prílohy, ktorej výsledkom sú konečné zlúčeniny alebo zmesi, ktoré sú uložené ktorýmkoľvek zo spôsobov uvedených pod označením D 1 až D 12
- D 9 Fyzikálno-chemická úprava, nešpecifikovaná na inom mieste tejto prílohy, ktorej výsledkom sú konečné zlúčeniny alebo zmesi, ktoré sú uložené ktorýmkoľvek zo spôsobov uvedených pod označením D 1 až D 12 (napr. odparenie, sušenie, praženie, atď.)
- D 10 Spaľovanie na zemi

D 11 Spaľovanie na mori (^{*5})

D 12 Trvalé uloženie (napr. umiestnenie kontajnerov v baniach, atď.)

D 13 Zmiešanie alebo miešanie pred zneškodnením pomocou niektorého zo spôsobov D 1 až D 12 (^{*6})

D 14 Uloženie do ďalších obalov pred zneškodnením pomocou niektorého zo spôsobov D 1 až D 13

D 15 Skladovanie, až kým sa nerozhodne o niektorom zo spôsobov zneškodnenia uvedených v bodoch D 1 až D 14 (okrem dočasného uskladnenia na mieste vzniku, pokiaľ sa nerozhodne o zbere) (^{*7})

PRÍLOHA II

ČINNOSTI ZHODNOCOVANIA

R 1 Využitie najmä ako palivo alebo na získavanie energie iným spôsobom (^{*8})

R 2 Spätné získavanie/regenerácia rozpúšťadiel

▼M4 ↓

R 3 Recyklácia/spätné získavanie organických látok, ktoré nie sú používané ako rozpúšťadlá (vrátane kompostovania a iných biologických transformačných procesov) (^{*9})

R 4 Recyklácia/spätné získavanie kovov a kovových zlúčenín (^{*10})

R 5 Recyklácia/spätné získavanie ostatných anorganických surovín (^{*11})

▼B ↓

R 6 Regenerácia kyselín alebo zásad

R 7 Spätné získavanie komponentov používaných pri odstraňovaní znečistenia

R 8 Spätné získavanie komponentov z katalyzátorov

R 9 Prečisťovanie oleja alebo jeho iné opätovné použitie

R 10 Úprava pôdy na účel využitia v poľnohospodárstve alebo zlepšenia životného prostredia

R 11 Využitie odpadov vzniknutých pri činnostiach uvedených v bodoch R 1 až R 10

R 12 Úprava odpadov, ktoré sú zhodnocované spôsobmi uvedenými v bodoch R 1 až R 11 (^{*12})

R 13 Skladovanie odpadov pred použitím niektorej z činností uvedených v bodoch R 1 až R 12 (okrem dočasného uskladnenia pred zberom na mieste vzniku) (^{*13})

▼M1 ↓

*PRÍLOHA III***VLASTNOSTI ODPADU, PRE KTORÉ SA ODPAD POVAŽUJE ZA NEBEZPEČNÝ**

„Výbušný“: odpad, z ktorého sa môže na základe chemickej reakcie uvoľňovať plyn pri takej teplote, tlaku a rýchlosti, že dôjde k poškodeniu okolitého prostredia. Patrí sem pyrotechnický odpad, výbušný organický odpad s obsahom peroxidov a výbušný samovoľne reagujúci odpad.

Ak odpad obsahuje jednu alebo viacero látok klasifikovaných jedným z kódov triedy a kategórie nebezpečnosti, ako aj kódov výstražných upozornení uvedených v tabuľke 1, odpad sa posudzuje ako odpad s vlastnosťou HP 1 podľa vhodných a primeraných testovacích metód. Ak z prítomnosti látky, zmesi alebo výrobku vyplýva výbušnosť odpadu, daný odpad sa klasifikuje ako nebezpečný odpad s vlastnosťou HP 1.

Tabuľka 1: Kód(-y) tried a kategórií nebezpečnosti a kód(-y) výstražných upozornení týkajúce sa zložiek odpadu na účely klasifikácie odpadu ako nebezpečného odpadu s vlastnosťou HP 1:

Kód(-y) tried a kategórií nebezpečnosti	Kód(-y) výstražných upozornení
Nestab. výb.	H200
Výb. 1.1	H201
Výb. 1.2	H202
Výb. 1.3	H203
Výb. 1.4	H204
Samov. reag. A	H240
Org. perox. A	
Samov. reag. B	H241
Org. perox. B	

„Oxidujúci“: odpad, ktorý vo všeobecnosti môže uvoľňovaním kyslíka spôsobiť alebo podporovať horenie iného materiálu.

Ak odpad obsahuje jednu alebo viacero látok klasifikovaných jedným z kódov triedy a kategórie nebezpečnosti, ako aj kódov výstražných upozornení uvedených v

tabuľke 2, odpad sa posudzuje ako odpad s vlastnosťou HP 2 podľa vhodných a primeraných testovacích metód. Ak z prítomnosti látky vyplýva oxidačný charakter odpadu, daný odpad sa klasifikuje ako nebezpečný odpad s vlastnosťou HP 2.

Tabuľka 2: Kód(-y) tried a kategórií nebezpečnosti a kód(-y) výstražných upozornení na účely klasifikácie odpadu ako nebezpečného odpadu s vlastnosťou HP 2:

Kód(-y) tried a kategórií nebezpečnosti	Kód(-y) výstražných upozornení
Ox. plyn 1	H270
Ox. kvapal. 1	H271
Ox. tuh. 1	
Ox. kvapal. 2, Ox. kvapal. 3	H272
Ox. tuh. 2, Ox. tuh. 3	

- „Horľavý“:**— horľavý kvapalný odpad:kvapalný odpad, ktorý má teplotu vzplanutia nižšiu ako 60 °C, alebo odpadový plynový olej, motorová nafta a ľahké vykurovacie oleje s teplotou vzplanutia > 55 °C a ≤ 75 °C,
- horľavý samozápalný kvapalný a tuhý odpad:tuhý alebo kvapalný odpad, ktorý sa aj v malých množstvách dokáže vznietiť v priebehu piatich minút po kontakte so vzduchom,
 - horľavý tuhý odpad:tuhý odpad, ktorý je ľahko zápalný alebo ktorý môže spôsobiť alebo podporiť horenie trením,
 - horľavý plyný odpad:plynný odpad, ktorý je na vzduchu horľavý pri 20 °C a štandardnom tlaku 101,3 kPa,
 - odpad reagujúci pri styku s vodou:odpad, ktorý pri styku s vodou uvoľňuje horľavé plyny v nebezpečných množstvách,
 - iný horľavý odpad:horľavé aerosóly, horľavý samovoľne sa zahrievajúci odpad, horľavé organické peroxidy a samovoľne reagujúci horľavý odpad.

Ak odpad obsahuje jednu alebo viacero látok klasifikovaných jedným z nasledujúcich kódov triedy a kategórie nebezpečnosti, ako aj kódov výstražných upozornení uvedených v tabuľke 3, daný odpad sa posudzuje podľa vhodných a primeraných

testovacích metód. Ak z prítomnosti látky vyplýva horľavosť odpadu, daný odpad sa klasifikuje ako nebezpečný odpad s vlastnosťou HP 3.

Tabuľka 3: Kód(-y) tried a kategórií nebezpečnosti a kód(-y) výstražných upozornení týkajúce sa zložiek odpadu na účely klasifikácie odpadu ako nebezpečného odpadu s vlastnosťou HP 3:

Kód(-y) tried a kategórií nebezpečnosti	Kód(-y) výstražných upozornení
Horľ. plyn 1	H220
Horľ. plyn 2	H221
Aerosól 1	H222
Aerosól 2	H223
Horľ. kvapal. 1	H224
Horľ. kvapal. 2	H225
Horľ. kvapal. 3	H226
Horľ. tuh. 1	H228
Horľ. tuh. 2	
Samov. reag. CD	H242
Samov. reag. EF	
Org. perox. CD	
Org. perox. EF	
Samozápal. kvapal. 1	H250
Samozápal. tuh. látka 1	
Samov. zahr. 1	H251
Samov. zahr. 2	H252
Reag. s vodou 1	H260
Reag. s vodou 2	H261
Reag. s vodou 3	

„Dráždivý – odpad, ktorý pri aplikácii môže spôsobiť podráždenie kože alebo poškodenie očí.

spôsobujúci podráždenie kože a poškodenie oka“: Ak odpad obsahuje jednu alebo viacero látok v koncentráciách, ktoré sú vyššie ako medzná hodnota a ktoré sú klasifikované jedným z nasledujúcich kódov triedy a kategórie nebezpečnosti, ako aj kódov výstražných upozornení, pričom došlo k presiahnutiu alebo dosiahnutiu úrovne jednej alebo viacerých limitných hodnôt koncentrácie, daný odpad sa klasifikuje ako nebezpečný odpad s vlastnosťou HP 4.

Medzná hodnota pre posúdenie rizika poleptania kože 1A (H314), podráždenia kože 2 (H315), poškodenia oka 1 (H318) a podráždenia oka 2 (H319), je 1 %.

Ak súčet koncentrácií všetkých látok klasifikovaných ako poleptanie kože 1A (H314) presahuje úroveň 1 % alebo sa jej rovná, odpad sa klasifikuje ako nebezpečný odpad s vlastnosťou HP 4.

Ak súčet koncentrácií všetkých látok klasifikovaných ako H318 presahuje úroveň 10 % alebo sa jej rovná, odpad sa klasifikuje ako nebezpečný odpad s vlastnosťou HP 4.

Ak súčet koncentrácií všetkých látok klasifikovaných ako H315 a H319 presahuje úroveň 20 % alebo sa jej rovná, odpad sa klasifikuje ako nebezpečný odpad s vlastnosťou HP 4.

Podotýkame, že odpad obsahujúci látky klasifikované ako H314 (poleptanie kože 1A, 1B alebo 1C) v množstvách, ktoré presahujú úroveň 5 % alebo sa jej rovnajú, sa klasifikuje ako nebezpečný odpad s vlastnosťou HP 8. Zatriedenie medzi odpad s vlastnosťou HP 4 sa neuplatňuje, ak sa odpad klasifikuje ako odpad s vlastnosťou HP 8.

„Toxický pre špecifický cieľový orgán odpad, ktorý môže spôsobiť toxicitu špecifického cieľového orgánu buď na základe jednorazovej alebo opakovanej expozície, alebo odpad, ktorý má po aspirácii akútne toxické účinky.

aspiračne toxický“: Ak odpad obsahuje jednu alebo viacero látok klasifikovaných jedným alebo viacerými z nasledujúcich kódov triedy a kategórie nebezpečnosti a kódov výstražných upozornení (STOT)/ uvedených v tabuľke 4, pričom úroveň koncentrácie dosahuje alebo prekračuje jednu alebo viaceré limitné hodnoty koncentrácie uvedené v tabuľke 4, daný odpad sa klasifikuje ako nebezpečný odpad s vlastnosťou HP 5. V prípade, že sú v odpade prítomné látky klasifikované ako STOT, je potrebné, aby na účely klasifikácie daného odpadu ako nebezpečného odpadu s vlastnosťou HP 5 konkrétna látka dosahovala alebo presahovala predmetnú limitnú hodnotu koncentrácie.

Ak odpad obsahuje jednu alebo viacero látok, ktoré sú klasifikované ako látky s nebezpečenstvom aspiračnej toxicity 1, pričom celkové množstvo daných látok presahuje limitnú hodnotu koncentrácie alebo sa jej rovná, odpad sa klasifikuje ako nebezpečný odpad s vlastnosťou HP 5 len vtedy, keď celková kinematická viskozita (pri 40 °C) nepresahuje 20,5 mm²/s. (²⁷)

Tabuľka 4: Kód(-y) tried a kategórií nebezpečnosti a kód(-y) výstražných upozornení týkajúce sa zložiek odpadu a zodpovedajúcich limitných hodnôt koncentrácie na účely klasifikácie odpadu ako nebezpečného odpadu s vlastnosťou HP 5

Kód(-y) tried a kategórií nebezpečnosti	Kód(-y) výstražných upozornení	Limitná hodnota koncentrácie
STOT SE 1	H370	1 %
STOT SE 2	H371	10 %
STOT SE 3	H335	20 %
STOT RE 1	H372	1 %
STOT RE 2	H373	10 %
Asp. toxicita 1	H304	10 %

„**Akútna toxicita**“: odpad, ktorý môže mať akútne toxické účinky po orálnom podaní alebo dermálnej aplikácii. Ak súčet koncentrácií všetkých látok obsiahnutých v odpade, ktoré sú klasifikované ako látky kódom triedy a kategórie nebezpečnosti, ako aj kódom výstražného upozornenia uvedeným v tabuľke alebo sa tejto hodnote rovná, daný odpad sa klasifikuje ako nebezpečný odpad s vlastnosťou HP 5. Ak látka, ktorá je klasifikovaná ako látka s akútnou toxicitou, súčet koncentrácií sa vyžaduje, aby sa rovnal alebo bol nižší ako limitná hodnota koncentrácie uvedenej v tabuľke, odpad sa klasifikuje ako nebezpečný odpad s vlastnosťou HP 5.

Pri posudzovaní rizika sa uplatňujú tieto medzné hodnoty:

- v prípade rizika akútnej toxicity 1, 2 alebo 3 (H300, H310, H330, H301, H311, H331): 1 %
- v prípade rizika akútnej toxicity 4 (H302, H312, H332): 1 %.

Tabuľka 5: Kód(-y) tried a kategórií nebezpečnosti a kód(-y) výstražných upozornení týkajúce sa koncentrácie na účely klasifikácie odpadu ako nebezpečného odpadu s vlastnosťou HP 6

Kód(-y) tried a kategórií nebezpečnosti	Kód(-y) výstražných upozornení
Akút. tox. 1 (orálna)	H300
Akút. tox. 2 (orálna)	H300
Akút. tox. 3 (orálna)	H301
Akút. tox. 4 (orálna)	H302
Akút. tox. 1 (dermálna)	H310

Akút. tox. 2 (dermálna)	H310
Akút. tox. 3 (dermálna)	H311
Akút. tox. 4 (dermálna)	H312
Akút. tox. 1 (inhalačná)	H330
Akút. tox. 2 (inhalačná)	H330
Akút. tox. 3 (inhalačná)	H331
Akút. tox. 4 (inhalačná)	H332

„Karcinogénny“: odpad, ktorý spôsobuje rakovinu alebo zvyšuje jej incidencia.

Ak odpad obsahuje látku, ktoré je klasifikovaná jedným z nasledujúcich kódov triedy a kategórie nebezpečnosti aj kódov výstražných upozornení, pričom došlo k presiahnutiu alebo dosiahnutiu úrovne jednej z limitných hodnôt koncentrácie uvedených v tabuľke 6, daný odpad sa klasifikuje ako nebezpečný odpad s vlastnosťou HP 7. V prípade, že je v odpade prítomná viac ako jedna látka klasifikovaná ako karcinogénna, je potrebné, aby na účely klasifikácie daného odpadu ako nebezpečného odpadu s vlastnosťou HP 7 konkrétna látka dosahovala alebo presahovala predmetnú limitnú hodnotu koncentrácie.

Tabuľka 6: Kód(-y) tried a kategórií nebezpečnosti a kód(-y) výstražných upozornení týkajúce sa zložiek odpadu a zodpovedajúcich limitných hodnôt koncentrácie na účely klasifikácie odpadu ako nebezpečného odpadu s vlastnosťou HP 7

Kód(-y) tried a kategórií nebezpečnosti	Kód(-y) výstražných upozornení	Limitná hodnota koncentrácie
Karc. 1A	H350	0,1 %
Karc. 1B		
Karc. 2	H351	1,0 %

„Leptavý“: odpad, ktorý pri aplikácii môže spôsobiť poleptanie kože.

Ak odpad obsahuje jednu alebo viacero látok, ktoré sú klasifikované ako látky s nebezpečenstvom poleptania kože 1A, 1B alebo 1C (H314) a súčet ich koncentrácií presahuje úroveň 5 % alebo sa jej rovná, odpad sa klasifikuje ako nebezpečný odpad s vlastnosťou HP 8.

Medzná hodnota pre posúdenie rizika poleptania kože 1A, 1B, 1C (H314) je 1 %.

„Infekčný“: odpad, ktorý obsahuje životaschopné mikroorganizmy alebo toxíny nimi produkované,

o ktorých je známe alebo o ktorých existuje dôvodné podozrenie, že ľuďom alebo iným živým organizmom spôsobujú choroby.

Prisúdenie vlastnosti HP 9 sa posúdi na základe pravidiel stanovených v referenčných dokumentoch alebo v právnych predpisoch členských štátov.

„Toxický pre reprodukciu“: odpad, ktorý má nepriaznivé účinky na pohlavné funkcie a plodnosť u dospelých mužov a žien a spôsobuje aj vývojovú toxicitu u potomstva.

Ak odpad obsahuje látku, ktoré je klasifikovaná jedným z nasledujúcich kódov triedy a kategórie nebezpečnosti a kódov výstražných upozornení, pričom došlo k presiahnutiu alebo dosiahnutiu úrovne jednej z limitných hodnôt koncentrácie uvedených v tabuľke 7, daný odpad sa klasifikuje ako nebezpečný odpad s vlastnosťou HP 10. V prípade, že je v odpade prítomná viac ako jedna látka klasifikovaná ako toxická pre reprodukciu, je potrebné, aby na účely klasifikácie daného odpadu ako nebezpečného odpadu s vlastnosťou HP 10 konkrétna látka dosahovala alebo presahovala predmetnú limitnú hodnotu koncentrácie.

Tabuľka 7: Kód(-y) tried a kategórií nebezpečnosti a kód(-y) výstražných upozornení týkajúce sa zložiek odpadu a zodpovedajúcich limitných hodnôt koncentrácie na účely klasifikácie odpadu ako nebezpečného odpadu s vlastnosťou HP 10

Kód(-y) triedy a kategórií nebezpečnosti	Kód(-y) výstražných upozornení	Limitná hodnota koncentrácie
Repr. 1A	H360	0,3 %
Repr. 1B		
Repr. 2	H361	3,0 %

„Mutagénny“: odpad, ktorý môže spôsobiť mutáciu, teda trvalú zmenu množstva alebo štruktúry genetického materiálu v bunke.

Ak odpad obsahuje látku, ktoré je klasifikovaná jedným z nasledujúcich kódov triedy a kategórie nebezpečnosti a kódov výstražných upozornení, pričom došlo k presiahnutiu alebo dosiahnutiu úrovne jednej z limitných hodnôt koncentrácie uvedených v tabuľke 8, daný odpad sa klasifikuje ako nebezpečný odpad s vlastnosťou HP 11. V prípade, že je v odpade prítomná viac ako jedna látka klasifikovaná ako mutagénna, je potrebné, aby na účely klasifikácie daného odpadu ako nebezpečného odpadu s vlastnosťou HP 11 konkrétna látka dosahovala alebo presahovala predmetnú limitnú hodnotu koncentrácie.

Tabuľka 8: Kód(-y) triedy a kategórií nebezpečnosti a kód(-y) výstražných

upozornení týkajúce sa zložiek odpadu a zodpovedajúcich limitných hodnôt koncentrácie na účely klasifikácie odpadu ako nebezpečného odpadu s vlastnosťou HP 11

Kód(-y) triedy a kategórii nebezpečnosti	Kód(-y) výstražných upozornení	Limitná hodnota koncentrácie
Mutag. 1A	H340	0,1 %
Mutag. 1B		
Mutag. 2	H341	1,0 %

„Uvoľňujúci akútne toxické plyny“: odpad, z ktorého sa pri styku s vodou alebo kyselinou uvoľňujú akútne toxické plyny (akútna toxicita 1, 2 alebo 3).

Ak odpad obsahuje látku, ktorej sa priradujú tieto doplnkové nebezpečné vlastnosti EUH029, EUH031 a EUH032, na základe testovacích metód alebo usmernení sa klasifikuje ako nebezpečný odpad s vlastnosťou HP 12.

„Senzibilizujúci“: odpad, ktorý obsahuje jednu alebo viacero látok, o ktorých je známe, že majú senzibilizačné účinky na kožu alebo dýchacie orgány.

Ak odpad obsahuje látku klasifikovanú ako senzibilizujúcu, ktorej je priradený jeden z kódov výstražných upozornení H317 alebo H334, pričom jedna konkrétna látka dosahuje limitnú hodnotu koncentrácie 10 % alebo sa jej rovná, daný odpad sa klasifikuje ako nebezpečný odpad s vlastnosťou HP 13.

▼ M3 ▼

„Ekotoxický“: odpad, ktorý predstavuje alebo môže predstavovať okamžité alebo oneskorené riziká pre jednu alebo viacero zložiek životného prostredia.

Odpad sa klasifikuje ako nebezpečný odpad typu HP 14, ak spĺňa ktorúkoľvek z týchto podmienok:

- Odpad, ktorý obsahuje látku klasifikovanú ako látka poškodzujúca ozónovú vrstvu s kódom výstražných upozornení H420 prideleným v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 (²⁸), a koncentrácia takejto látky dosahuje alebo prekračuje limitnú hodnotu koncentrácie 0,1 %.

$$[c(H420) \geq 0,1 \, \%]$$

- Odpad, ktorý obsahuje jednu alebo viacero látok klasifikovaných ako látky spôsobujúce akútnu vodnú toxicitu s kódom výstražných upozornení H400 prideleným v súlade s nariadením (ES) č. 1272/2008, a súčet koncentrácií týchto látok dosahuje alebo prekračuje limitnú hodnotu koncentrácie 25 %. Na takéto látky sa uplatňuje medzná hodnota 0,1 %.

$$[\Sigma c (H400) \geq 25 \, \%]$$

- Odpad, ktorý obsahuje jednu alebo viacero látok klasifikovaných ako látky spôsobujúce chronickú vodnú toxicitu 1, 2 alebo 3 s kódom (kódmi) výstražných upozornení H410, H411 alebo H412 pridelenými v súlade s nariadením (ES) č. 1272/2008, a súčet koncentrácií všetkých látok klasifikovaných ako látky spôsobujúce chronickú vodnú toxicitu 1 (H410) vynásobený číslom 100 a pripočítaný k súčtu koncentrácií všetkých látok klasifikovaných ako látky spôsobujúce chronickú vodnú toxicitu 2 (H411) vynásobenému číslom 10 a pripočítaný k súčtu koncentrácií všetkých látok klasifikovaných ako látky spôsobujúce chronickú vodnú toxicitu 3 (H412) dosahuje alebo prekračuje limitnú hodnotu koncentrácie 25 %. Medzná hodnota 0,1 % sa uplatňuje na látky klasifikované ako H410 a medzná hodnota 1 % sa uplatňuje na látky klasifikované ako H411 alebo H412.

$$[100 \times \Sigma c (H410) + 10 \times \Sigma c (H411) + \Sigma c (H412) \geq 25 \, \%]$$

- Odpad, ktorý obsahuje jednu alebo viacero látok klasifikovaných ako látky spôsobujúce chronickú vodnú toxicitu 1, 2, 3 alebo 4 s kódom (kódmi) výstražných upozornení H410, H411, H412 alebo H413 v súlade s nariadením (ES) č. 1272/2008, a súčet koncentrácií všetkých látok klasifikovaných ako látky spôsobujúce chronickú vodnú toxicitu dosahuje alebo prekračuje limitnú hodnotu koncentrácie 25 %. Medzná hodnota 0,1 % sa uplatňuje na látky klasifikované ako H410 a medzná hodnota 1 % sa uplatňuje na látky klasifikované ako H411, H412 alebo H413.

$$[\Sigma c H410 + \Sigma c H411 + \Sigma c H412 + \Sigma c H413 \geq 25 \, \%]$$

Pričom: Σ = súčet a c = koncentrácie látok.

▼M1 ●

„Odpad, ktorý môže vykazovať nebezpečnú vlastnosť uvedenú v predchádzajúcom texte, ktorú pôvodný odpad	Ak odpad obsahuje jednu alebo viacero látok, ktorým sa priraduje jeden z kódov výstražných upozornení alebo doplnkových nebezpečných vlastností uvedených v tabuľke 9, odpad sa klasifikuje ako nebezpečný odpad s vlastnosťou HP 15 okrem prípadu, keď daný odpad má takú podobu, že za žiadnych okolností nebude vykazovať vlastnosti výbušnosti alebo potenciálnej výbušnosti. Tabuľka 9: Výstražné upozornenia a doplnkové nebezpečné vlastnosti týkajúce sa zložiek odpadu na účely klasifikácie odpadu ako nebezpečného odpadu s
---	--

nevykazoval.“ vlastnosťou HP 15

Výstražné upozornenie(-ia)/ doplnková nebezpečná vlastnosť(- i)	
Nebezpečenstvo rozsiahleho výbuchu pri požiaroch	H205
V suchom stave výbušné	EUH001
Môže vytvárať výbušné peroxidy	EUH019
Riziko výbuchu pri zahrievaní v uzatvorenom priestore	EUH044

Okrem toho členské štáty môžu odpad charakterizovať ako nebezpečný odpad s vlastnosťou HP 15 na základe iných uplatniteľných kritérií, napríklad na základe hodnotenia výluhu.

▼M3 ● —————

▼C2 ↓

Skúšobné metódy

Metódy, ktoré sa majú používať, sa uvádzajú v nariadení Komisie (ES) č. 440/2008 (²⁹) a iných príslušných dokumentoch CEN alebo v iných medzinárodne uznávaných testovacích metódach a usmerneniach.

▼B ↓

PRÍLOHA IV

PRÍKLADY OPATRENÍ NA PREDCHÁDZANIE VZNIKU ODPADU UVEDENÉ V ČLÁNKU 29

Opatrenia, ktoré môžu ovplyvniť rámcové podmienky týkajúce sa vzniku odpadu

1. Používanie plánovacích opatrení alebo iných hospodárskych nástrojov podporujúcich efektívne využívanie zdrojov.

2. Podpora výskumu a vývoja v oblasti dosahovania čistejších výrobkov a technológií a výrobkov a technológií, z ktorých je menej odpadu, a šírenie a používanie výsledkov takéhoto výskumu a vývoja.
3. Vývoj účinných a zmysluplných ukazovateľov environmentálnych tlakov spojených so vznikom odpadu, ktoré majú prispieť k predchádzaniu vzniku odpadu na všetkých úrovniach, od porovnávania výrobkov na úrovni Spoločenstva cez činnosť miestnych orgánov až po vnútroštátne opatrenia.

Opatrenia, ktoré môžu ovplyvniť štádium navrhovania a výroby a distribúcie

4. Podpora ekodizajnu (systematické začleňovanie environmentálnych aspektov do navrhovania výrobkov s cieľom zlepšiť environmentálny výkon výrobku počas jeho celého životného cyklu).
5. Poskytovanie informácií o technikách predchádzania vzniku odpadu s cieľom umožniť priemyslu používanie najlepších dostupných techník.
6. Organizovanie školení príslušných orgánov o začlenení požiadaviek súvisiacich s predchádzaním vzniku odpadu do povolení podľa tejto smernice a smernice 96/61/ES.

▼C3 ↓

7. Začlenenie opatrení na predchádzanie vzniku odpadu v zariadeniach, ktoré nepatria do pôsobnosti smernice 96/61/ES. V prípade potreby by takéto opatrenia mohli zahŕňať posudzovania predchádzania vzniku odpadu alebo plány.

▼B ↓

8. Využitie kampaní na zvyšovanie povedomia alebo poskytovanie finančnej, rozhodovacej alebo inej podpory podnikom. Takéto opatrenia sú pravdepodobne obzvlášť účinné, ak sú zamerané na malé a stredné podniky a sú pre ne upravené, a ak fungujú prostredníctvom zavedených podnikateľských sietí.

▼C3 ●

9. Využitie dobrovoľných dohôd, spotrebiteľsko-producentských výborov alebo sektorových rokovaní s tým cieľom, aby príslušné podnikateľské alebo priemyselné odvetvia stanovili svoje vlastné plány alebo ciele predchádzania vzniku odpadu alebo aby zlepšili výrobky alebo obaly, ktoré vedú k nadmernému množstvu odpadu.

▼B ↓

10. Podpora dôveryhodných systémov environmentálneho riadenia vrátane EMAS a ISO 14001.

Opatrenia, ktoré môžu ovplyvniť štádium spotreby a používania

11. Hospodárske nástroje, ako napríklad stimuly pre čisté nákupy alebo zavedenie povinnej platby pre spotrebiteľov za istú časť alebo prvok obalu, ktorý by sa inak poskytoval zadarmo.
12. Využívanie kampaní na zvyšovanie povedomia a poskytovanie informácií zameraných na

širokú verejnú alebo konkrétnu skupinu spotrebiteľov.

13. Podpora dôveryhodných ekologických značiek.
14. Dohody s priemyslom, ako napríklad využívanie výborov pre výroby, napr. výbory, ktoré boli zriadené v rámci integrovaných politík pre výroby, alebo s maloobchodníkmi o dostupnosti informácií o predchádzaní vzniku odpadu a výrobkoch s nižším vplyvom na životné prostredie.
15. V kontexte verejného a podnikového obstarávania integrácia environmentálnych kritérií a kritérií predchádzania vzniku odpadu do výziev na predkladanie ponúk a do zmlúv v súlade s Príručkou o environmentálnom verejnom obstarávaní, ktorú Komisia uverejnila 29. októbra 2004.
16. Podpora opätovného používania a/alebo opráv vhodných vyradených výrobkov alebo ich súčastí, najmä prostredníctvom používania vzdelávacích, hospodárskych, logistických a iných opatrení, ako napr. podpora alebo zriadenie akreditovaných centier a sietí opráv a opätovného používania, a to najmä v husto obývaných oblastiach.

▼M4 ●

PRÍLOHA IVa

PRÍKLADY HOSPODÁRSKÝCH NÁSTROJOV A ĎALŠÍCH OPATRENÍ NA POSKYTOVANIE STIMULOV PRE UPLATŇOVANIE HIERARCHIE ODPADOVÉHO HOSPODÁRSTVA UVEDENEJ V ČLÁNKU 4 ODS. 3 (³⁰)

1. Poplatky a obmedzenia súvisiace s ukladaním odpadu na skládku a jeho spaľovaním, ktoré podnecujú predchádzanie vzniku odpadu a recykláciu, pričom skládkovanie sa považuje za najmenej vhodný spôsob nakladania s odpadom;
2. schémy platby podľa množstva odpadu (zásada „plať za to, čo vyhodíš“), pri ktorých pôvodcovia odpadu platia na základe skutočného množstva vzniknutého odpadu a ktoré poskytujú stimuly na triedenie recyklovateľného odpadu pri zdroji a na znižovanie zmesového odpadu;
3. finančné stimuly na darovanie výrobkov, najmä potravín;
4. systémy rozšírenej zodpovednosti výrobcov pre rôzne druhy odpadu a opatrenia na zvýšenie ich účinnosti, efektívnosti nákladov a riadenia;
5. systémy vratných záloh a ďalšie opatrenia na podporu účinného zberu použitých výrobkov a materiálov;
6. riadne plánovanie investícií v oblasti infraštruktúry odpadového hospodárstva, a to aj prostredníctvom fondov Únie;

7. udržateľné verejné obstarávanie na podporu lepšieho nakladania s odpadom a používanie recyklovaných výrobkov a materiálov;
8. postupné rušenie dotácií, ktoré nie sú v súlade s hierarchiou odpadového hospodárstva;
9. používanie fiškálnych opatrení alebo iných prostriedkov na podporu zavádzania výrobkov a materiálov, ktoré sa pripravujú na opätovné použitie alebo sa recyklujú;
10. podpora výskumu a inovácií v oblasti vyspelých technológií recyklácie a repasovania;
11. používanie najlepších dostupných techník na spracovanie odpadu;
12. hospodárske stimuly pre regionálne a miestne orgány, najmä na podporu predchádzania vzniku odpadu a na posilnenie systémov triedeného zberu, ktoré sa zároveň vyhýbajú podpore skládkovania a spaľovania;
13. informačné kampane pre verejnosť, najmä pokiaľ ide o triedený zber, predchádzanie vzniku odpadu a znižovanie znečisťovania odpadom a začlenenie týchto otázok do vzdelávania a odbornej prípravy;
14. systémy koordinácie, a to aj digitálnymi prostriedkami, medzi všetkými príslušnými verejnými orgánmi zapojenými do odpadového hospodárstva;
15. podpora nepretržitého dialógu a spolupráce medzi všetkými zainteresovanými stranami v oblasti odpadového hospodárstva a podpora dobrovoľných dohôd a podávania správ podnikov o odpadoch.

PRÍLOHA IVb

VYKONÁVACÍ PLÁN, KTORÝ SA MÁ PREDLOŽIŤ PODEĽA ČLÁNKU 11 ODS. 3

Vykonávací plán, ktorý sa má predložiť podľa článku 11 ods. 3, obsahuje:

1. posúdenie minulých, súčasných a plánovaných mier recyklácie, skládkovania a iného nakladania s komunálnym odpadom a prúdov, z ktorých sa tento odpad skladá;
2. posúdenie vykonávania programov odpadového hospodárstva a programov predchádzania vzniku odpadu v súlade s článkami 28 a 29;
3. dôvody, pre ktoré sa členský štát domnieva, že by nemusel byť schopný dosiahnuť príslušný cieľ stanovený v článku 11 ods. 2 v lehote v ňom stanovenej a posúdenie dodatočnej lehoty potrebnej na splnenie tohto cieľa;
4. opatrenia potrebné na dosiahnutie cieľov stanovených v článku 11 ods. 2 a 5, ktoré sa vzťahujú na členský štát počas dodatočnej lehoty vrátane primeraných hospodárskych nástrojov a ďalších opatrení na poskytovanie stimulov pre uplatňovanie hierarchie odpadového hospodárstva, ako je uvedené v článku 4 ods. 1 a prílohe IVa;

5. časový harmonogram vykonávania opatrení uvedených v bode 4, určenie orgánu príslušného na ich vykonávanie a hodnotenie ich jednotlivých príspevkov k dosiahnutiu cieľov v prípade dodatočnej lehoty;
6. informácie o financovaní nakladania s odpadom v súlade so zásadou „znečisťovateľ platí“;
7. opatrenia na prípadné zlepšenie kvality údajov s cieľom lepšieho plánovania a monitorovania výkonnosti odpadového hospodárstva.

▼M6 ●

PRÍLOHA IVc

VÝROBKY, NA KTORÉ SA VZŤAHUJE ROZŠÍRENÁ ZODPOVEDNOSŤ VÝROBCU ZA URČITÉ TEXTILNÉ, S TEXTÍLIAMI SÚVISIACE A OBUVNÍCKE VÝROBKY

Časť I

Textilné výrobky, textilné odevy a textilné odevné doplnky na použitie v domácnosti alebo iné použitia, ak sú takéto výrobky svojou povahou a zložením podobné výrobkom určeným na použitie v domácnosti, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti článku 22a

Číselný znak KN	Opis
61 všetky kódy uvedené v danej kapitole	Odevy a odevné doplnky, pletené alebo háčkové
62 všetky kódy uvedené v danej kapitole	Odevy a odevné doplnky, nepletené alebo neháčkové
6301	Prikrývky a cestovné koberčky (okrem 6301 10 00)

6302	Posteľná bielizeň, stolová bielizeň, toaletná bielizeň a kuchynská bielizeň
6303	Záclony, závesy (vrátane drapérií) a interiérové rolety a žalúzie; záclonové alebo posteľové drapérie
6304	Ostatné interiérové textílie, okrem výrobkov položky 9404
6309	Obnosené odevy a ostatné opotrebované výrobky
6504	Klobúky a ostatné pokrývky hlavy, spletané alebo zhotovené spojením pásov z akýchkoľvek materiálov, tiež podšívané alebo zdobené
6505	Klobúky a ostatné pokrývky hlavy, pletené alebo háčkované, alebo celkom dohotovené z čipky, plsti alebo ostatnej textílie, v metráži (nie však v pásoch), tiež podšívané alebo zdobené; sieťky na vlasy z akéhokoľvek materiálu, tiež podšívané alebo zdobené

Časť II

Obuv, odevy a odevné doplnky, na použitie v domácnosti alebo iné použitia, ak sú takéto výrobky svojou povahou a zložením podobné výrobkom určeným na použitie v domácnosti, ktoré nie sú zložené prevažne z textílie, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti článku 22a

Číselný znak KN	Opis
4203	Odevy a odevné doplnky z usne alebo kompozitnej usne (okrem obuvi a pokrývok hlavy a ich častí, a tovaru kapitoly 95, napríklad chráničov predkolenia, šermiarskych masiek)
6401	Nepremokavá obuv s vonkajšou podrážkou a so zvrškom z kaučuku alebo plastov, ktorej zvršok nie je k podrážke pripevnený ani s ňou spojený šitím,

	prinitovaním, pribitím klinčekmi, priskrutkovaním, pribitím kolíkmi alebo podobným spôsobom
6402	Ostatná obuv s vonkajšou podrážkou a zvrškom z kaučuku alebo plastov
6403	Obuv s vonkajšou podrážkou z kaučuku, plastov, usne alebo kompozitnej usne a so zvrškom z usne
6404	Obuv s vonkajšou podrážkou z kaučuku, plastov, usne alebo kompozitnej usne a zvrškom z textilných materiálov
6405	Ostatná obuv

PRÍLOHA V

TABUĽKA ZHODY

Smernica 2006/12/ES	Táto smernica
článok 1 ods. 1 písm. a)	článok 3 bod 1
článok 1 ods. 1 písm. b)	článok 3 bod 5
článok 1 ods. 1 písm. c)	článok 3 bod 6
článok 1 ods. 1 písm. d)	článok 3 bod 9

článok 1 ods. 1 písm. e)	článok 3 bod 19
článok 1 ods. 1 písm. f)	článok 3 bod 15
článok 1 ods. 1 písm. g)	článok 3 bod 10
článok 1 ods. 2	článok 7
článok 2 ods. 1	článok 2 ods. 1
článok 2 ods. 1 písm. a)	článok 2 ods. 1 písm. a)
článok 2 ods. 1 písm. b)	článok 2 ods. 2
článok 2 ods. 1 písm. b) bod (i)	článok 2 ods. 1 písm. d)
článok 2 ods. 1 písm. b) bod (ii)	článok 2 ods. 2 písm. d)
článok 2 ods. 1 písm. b) bod (iii)	článok 2 ods. 1 písm. f) a ods. 2 písm. c)
článok 2 ods. 1 písm. b) bod (iv)	článok 2 ods. 2 písm. a)
článok 2 ods. 1 písm. b) bod (v)	článok 2 ods. 1 písm. e)
článok 2 ods. 2	článok 2 ods. 4
článok 3 ods. 1	článok 4
článok 4 ods. 1	článok 13
článok 4 ods. 2	článok 36 ods. 1
článok 5	článok 16
článok 6	—
článok 7	článok 28
článok 8	článok 15
článok 9	článok 23
článok 10	článok 23

článok 11	články 24 a 25
článok 12	článok 26
článok 13	článok 34
článok 14	článok 35
článok 15	článok 14
článok 16	článok 37
článok 17	článok 38
článok 18 ods. 1	článok 39 ods. 1
—	článok 39 ods. 2
článok 18 ods. 2	—
článok 18 ods. 3	článok 39 ods. 3
článok 19	článok 40
článok 20	—
článok 21	článok 42
článok 22	článok 43
príloha I	—
príloha IIA	príloha I
príloha IIB	príloha II

Smernica 75/439/EHS	Táto smernica
článok 1 ods. 1	článok 3 ods. 18
článok 2	články 13 a 21
článok 3 ods. 1 a 2	—
článok 3 ods. 3	článok 13
článok 4	článok 13
článok 5 ods. 1	—
článok 5 ods. 2	—

článok 5 ods. 3	—
článok 5 ods. 4	články 26 a 34
článok 6	článok 23
článok 7 písm. a)	článok 13
článok 7 písm. b)	—
článok 8 ods. 1	—
článok 8 ods. 2 písm. a)	—
článok 8 ods. 2 písm. b)	—
článok 8 ods. 3	—
článok 9	—
článok 10 ods. 1	článok 18
článok 10 ods. 2	článok 13
článok 10 ods. 3 a 4	—
článok 10 ods. 5	články 19, 21, 25, 34 a 35
článok 11	—
článok 12	článok 35
článok 13 ods. 1	článok 34
článok 13 ods. 2	—
článok 14	—
článok 15	—
článok 16	—
článok 17	—
článok 18	článok 37
článok 19	—
článok 20	—
článok 21	—
článok 22	—

príloha I	—
-----------	---

Smernica 91/689/EHS	Táto smernica
článok 1 ods. 1	—
článok 1 ods. 2	—
článok 1 ods. 3	—
článok 1 ods. 4	článok 3 ods. 2 a článok 7
článok 1 ods. 5	článok 20
článok 2 ods. 1	článok 23
článok 2 ods. 2 až 4	článok 18
článok 3	články 24, 25 a 26
článok 4 ods. 1	článok 34 ods. 1
článok 4 ods. 2 a 3	článok 35
článok 5 ods. 1	článok 19 ods. 1
článok 5 ods. 2	článok 34 ods. 2
článok 5 ods. 3	článok 19 ods. 2
článok 6	článok 28
článok 7	—
článok 8	—
článok 9	—
článok 10	—
článok 11	—
článok 12	—
prílohy I a II	—
príloha III	príloha III

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/31/ES z 23. apríla 2009 o geologickom ukladaní oxidu uhličitého a o zmene a doplnení smernice Rady 85/337/EHS, smerníc Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES, 2008/1/ES a nariadenia (ES) č. 1013/2006 (Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 114, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/31/oj>).

(²) Ú. v. EÚ L 102, 11.4.2006, s. 15.

(³) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 z 13. júla 2009 o uvádzaní krmív na trh a ich používaní, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 a ktorým sa zrušujú smernica Rady 79/373/EHS, smernica Komisie 80/511/EHS, smernice Rady 82/471/EHS, 83/228/EHS, 93/74/EHS, 93/113/ES a 96/25/ES a rozhodnutie Komisie 2004/217/ES (Ú. v. EÚ L 229, 1.9.2009, s. 1).

(⁴) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín (Ú. v. ES L 31, 1.2.2002, s. 1).

(⁵) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES (Ú. v. EÚ L 304, 22.11.2011, s. 64, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/83/oj>).

(⁶) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/2065 z 19. októbra 2022 o jednotnom trhu s digitálnymi službami a o zmene smernice 2000/31/ES (akt o digitálnych službách) (Ú. v. EÚ L 277, 27.10.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj>).

(⁷) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1020 z 20. júna 2019 o dohľade nad trhom a súlade výrobkov a o zmene smernice 2004/42/ES a nariadení (ES) č. 765/2008 a (EÚ) č. 305/2011 (Ú. v. EÚ L 169, 25.6.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1020/oj>).

(⁸) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/1781 z 13. júna 2024, ktorým sa zriaďuje rámec na stanovenie požiadaviek na ekodizajn udržateľných výrobkov, mení smernica (EÚ) 2020/1828 a nariadenie (EÚ) 2023/1542 a zrušuje smernica 2009/125/ES (Ú. v. EÚ L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj>).

(⁹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1535 z 9. septembra 2015, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických predpisov a pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti (Ú. v. EÚ L 241, 17.9.2015, s. 1).

(¹⁰) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/19/EÚ zo 4. júla 2012 o odpade z elektrických a elektronických zariadení (OEEZ) (Ú. v. EÚ L 197, 24.7.2012, s. 38).

►C4 ● (¹¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2023/1542 z 12. júla 2023 o batériách a odpadových batériách, ktorým sa mení smernica 2008/98/ES a nariadenie (EÚ) 2019/1020 a zrušuje smernica 2006/66/ES (Ú. v. EÚ L 191, 28.7.2023, s. 1). ◀

(¹²) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemikálií (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry, o zmene a doplnení smernice 1999/45/ES a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 793/93 a nariadenia Komisie (ES) č. 1488/94, smernice Rady 76/769/EHS a smerníc Komisie 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Ú. v. EÚ L 396, 30.12.2006, s. 1).

(¹³) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami, a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS)

č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013, s. 671, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj>).

(¹⁴) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2025/40 z 19. decembra 2024 o obaloch a odpade z obalov, o zmene nariadenia (EÚ) 2019/1020 a smernice (EÚ) 2019/904 a o zrušení smernice 94/62/ES (Ú. v. EÚ L, 2025/40, 22.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/40/oj>).

(¹⁵) Delegované rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/1597 z 3. mája 2019, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES, pokiaľ ide o spoločnú metodiku a minimálne požiadavky na kvalitu jednotného merania úrovni potravinového odpadu (Ú. v. EÚ L 248, 27.9.2019, s. 77, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_del/2019/1597/oj).

(¹⁶) Nariadenie Rady (EHS) č. 2658/87 z 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (Ú. v. ES L 256, 7.9.1987, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1987/2658/oj>).

(¹⁷) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2025/1892 z 10. septembra 2025, ktorou sa mení smernica 2008/98/ES o odpade (Ú. v. EÚ L, 2025/1892, 26.9.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1892/oj>).

(¹⁸) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1150 z 20. júna 2019 o podpore spravodlivosti a transparentnosti pre komerčných používateľov online sprostredkovateľských služieb (Ú. v. EÚ L 186, 11.7.2019, s. 57, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1150/oj>).

(¹⁹) Vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/1004 zo 7. júna 2019, ktorým sa stanovujú pravidlá výpočtu, overovania a nahlasovania údajov o odpade v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES a ktorým sa zrušuje vykonávacie rozhodnutie Komisie C(2012) 2384 (Ú. v. EÚ L 163, 20.6.2019, s. 66, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2019/1004/oj).

(²⁰) Vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2021/19 z 18. decembra 2020, ktorým sa stanovuje spoločná metodika a formát nahlasovania opätovného použitia v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES (Ú. v. EÚ L 10, 12.1.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2021/19/oj).

(²¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/56/ES zo 17. júna 2008, ktorou sa ustanovuje rámec pre činnosť Spoločenstva v oblasti morskej environmentálnej politiky (rámcová smernica o morskej stratégii) (Ú. v. EÚ L 164, 25.6.2008, s. 19).

(²²) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia Spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva (Ú. v. ES L 327, 22.12.2000, s. 1).

(²³) Ú. v. ES L 197, 21.7.2001, s. 30.

(²⁴) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 z 18. januára 2006 o zriadení Európskeho registra uvoľňovania a prenosov znečisťujúcich látok, ktorým sa menia a dopĺňajú smernice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 33, 4.2.2006, s. 1).

(²⁵) Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

(²⁶) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

(^{*1}) Ú. v. EÚ L 114, 27.4.2006, s. 9.“;

(^{*2}) Ú. v. ES L 226, 6.9.2000, s. 3.

(^{*3}) Ú. v. EÚ L 114, 27.4.2006, s. 9.“;

(^{*4}) Ú. v. ES L 226, 6.9.2000, s. 3.“;

(^{*5}) Táto činnosť je zakázaná právnymi predpismi EÚ a medzinárodnými dohovormi.

(^{*6}) Ak sa nehodí iný D-kód, môže to zahŕňať predbežné činnosti pred zneškodnením vrátane predbežnej úpravy, ako je okrem iného napr. triedenie, drvenie, stláčanie, peletizácia, sušenie, šrotovanie, kondicionovanie alebo separovanie pred akoukoľvek činnosťou označenou D1 až D12.

(^{*7}) Dočasné uskladnenie je dočasné uloženie podľa článku 3 bod 10.

(^{*8}) Patria sem zariadenia na spaľovanie, ktoré sú určené na spracovanie tuhého komunálneho odpadu, iba vtedy, ak je ich energetická účinnosť rovná alebo vyššia ako:

— 0,60 v prípade zariadení, ktoré boli v prevádzke a mali povolenie v súlade s platnými právnymi predpismi Spoločenstva pred 1. januárom 2009,

— 0,65 v prípade zariadení, ktoré dostali povolenie po 31. decembri 2008,

pričom sa použije tento vzorec:

$$\text{Energetická účinnosť} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$$

kde:

E_p je ročné množstvo energie vyrobenej ako teplo alebo elektrina. Vypočíta sa tak, že energia vo forme elektriny sa vynásobí hodnotou 2,6 a teplo vyrobené na komerčné účely sa vynásobí hodnotou 1,1 (GJ/rok);

E_f je ročný energetický vstup do systému z palív prispievajúcich k výrobe pary (GJ/rok);

E_w je ročné množstvo energie obsiahnuté v spracovanom odpade, ktoré sa vypočítava z čistej výhrevnosti odpadu (GJ/rok);

E_i je ročné množstvo dovezenej energie okrem E_w a E_f (GJ/rok);

0,97 je koeficient zohľadňujúci energetické straty v dôsledku popola zo spaľovania odpadu a sálenia.

Tento vzorec sa uplatňuje v súlade s referenčným dokumentom o najlepších dostupných technikách spaľovania odpadu.

Hodnota získaná pomocou vzorca energetickej účinnosti sa vynásobí klimatickým korekčným faktorom (CCF), ako sa uvádza ďalej:

1. CCF v prípade zariadení, ktoré boli v prevádzke a boli povolené v súlade s uplatniteľnými právnymi predpismi Únie pred 1. septembrom 2015.

CCF = 1, ak HDD $\geq$ 3 350 .

CCF = 1,25, ak HDD $\leq$ 2 150 .

CCF = $-(0,25/1\,200) \times \text{HDD} + 1,698$, keď $2\,150 < \text{HDD} < 3\,350$.

2. CCF v prípade zariadení, ktoré boli povolené po 31. auguste 2015 a v prípade zariadení pod bodom 1 po 31. decembri 2029:

CCF = 1, ak HDD $\geq$ 3 350 .

CCF = 1,12, ak HDD $\leq$ 2 150 .

CCF = $-(0,12/1\,200) \times \text{HDD} + 1,335$, keď $2\,150 < \text{HDD} < 3\,350$.

(Výsledná hodnota CCF sa zaokrúhli na tri desatinné miesta.)

Hodnota HDD (*Heating Degree Days* – vykurovacie stupňodni) by mala predstavovať priemer ročných hodnôt HDD v mieste, kde sa nachádza zariadenie na spaľovanie, vypočítaných na obdobie 20 po sebe nasledujúcich rokov pred rokom, na ktorý sa CCF počíta. Na výpočet hodnoty HDD by sa mala použiť táto metóda stanovená Eurostatom: Hodnota HDD sa rovná $(18\,^{\circ}\text{C} - T_m) \times d$, ak T_m je nižšia ako alebo rovná $15\,^{\circ}\text{C}$ (vykurovací prah), a je nulová, ak T_m je vyššia ako $15\,^{\circ}\text{C}$, pričom T_m je priemerná vonkajšia teplota $(T_{\min} + T_{\max})/2$ počas obdobia d dní. Výpočty sa majú vykonávať denne ($d = 1$) a sčítavajú sa v priebehu jedného roka.

(*⁹) Patrí sem aj príprava na opätovné použitie, splyňovanie a pyrolýza využívajúca zložky, ako sú chemické látky a zhodnocovanie organických látok vo forme spätného zasypávania.

(*¹⁰) Patrí sem aj príprava na opätovné použitie.

(*¹¹) Patrí sem aj príprava na opätovné použitie, recyklácia anorganických stavebných materiálov, zhodnocovanie anorganických materiálov vo forme spätného zasypávania a čistenie pôdy, ktorého výsledkom je jej obnova.

(*¹²) Ak neexistuje iný vhodný R-kód, môžu sem patriť predbežné činnosti pred zhodnocovaním vrátane predbežnej úpravy, okrem iného napr. rozoberanie, triedenie, drvenie, stláčanie, peletizácia, sušenie, šrotovanie, kondicionovanie, opätovné balenie, separovanie, miešanie a zmiešavanie pred podrobením sa ktorejkoľvek z činností R1 až R11.

(*¹³) Dočasné uskladnenie je dočasné uloženie podľa článku 3 bod 10.

(²⁷) Kinematická viskozita sa určuje len v prípade kvapalín.

(²⁸) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 zo 16. decembra 2008 o klasifikácii, označovaní a balení látok a zmesí, o zmene, doplnení a zrušení smerníc 67/548/EHS a 1999/45/ES a o zmene a doplnení nariadenia (ES) č. 1907/2006 (Ú. v. EÚ L 353, 31.12.2008, s. 1).

(²⁹) ►C2 ● Nariadenie Komisie (ES) č. 440/2008 z 30. mája 2008, ktorým sa ustanovujú testovacie metódy podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemických látok (REACH) (Ú. v. EÚ L 142, 31.5.2008, s. 1). ◀

(³⁰) Hoci tieto nástroje a opatrenia môžu poskytovať stimuly na predchádzanie vzniku odpadu, čo je najvyšší stupeň v hierarchii odpadového hospodárstva, rozsiahly zoznam konkrétnych príkladov opatrení na

predchádzanie vzniku odpadu je uvedený v prílohe IV.